

БОЖИЯТА ГАРАНЦИЯ ЗА ТВОЕТО ИЗЦЕЛЕНИЕ

Аса Алонсо Алън

Така казва Господ, Богът на Давид, твоят Баща: Аз съм чул молитвите ти, Аз съм видял сълзите ти: ето, Аз ще те изцеля.

*Достоверни отговори от Словото на Бога,
които ще ти помогнат да приемеш твоето чудо!*

- Божията воля ли е да бъдеш изцелен?
- Причини за болестите?
- Как да получим достатъчно вяра?
- Кой има сила да изцелява?
- Защо много хора не са изцелени?
- Как да получиш своето изцеление?
- Как да задържиш своето изцеление?

И още много други мощни истини за изцелението от Божията ръка

ТАЗИ КНИГА ЩЕ ПРОМЕНИ ТВОЯ ЖИВОТ!

За Аса Алонсо Алън

Тази мощна класика за вярата е написана от евангелизатора А. А. Алън преди няколко десетилетия, но напоследък не е издавана. Тъй като я считам за една от най-важните християнски книги, които някога са писани, аз съм щастлив, че мога да я представя отново на едно ново поколение от читатели, които днес, повече от всякога се нуждаят от библейското й послание.

А. А. Алън беше един от най-важните евангелизатори, които се появиха в ранните години на изцелителното съживление. В началото той беше пророк на бедните. Беше свързан с техните чувства по начин, който рядко виждаме в някой от обществениците ни и показва голямо състрадание към тях.

Десетте му големи крусейда, радио и телевизионните му предавания и книгите му достигнаха до множества от хора в Америка. Аз имах привилегията да служа като придружаващ евангелизатор на брат Алън в продължение на шест години през 50-те. Научих толкова неща за вярата и чудесата от този човек на Бога, с когото служех, изпитвайки към него голямо възхищение и респект. Моля се тази книга да те окуражи, вдъхнови и благослови, както е правила това за мнозина други през годините.

...и чрез тая вяра, той и след смъртта си още говори (Евреи 11:4).

Р. У. Шамбак

Посвещение

Тази книга е посветена с молитва на цялото болно и страдащо човечество. Изцелението на всички хора беше изкупено от Исус Христос чрез страданието, което понесе на стълба за наказание. Бог не само *може* да изцелява, но Той ГАРАНТИРА, че ще изцели всички, които следват инструкциите Му. Тази гаранция е подкрепена с цялата сила на Небето.

Съдържание:

- Предговор**
- Глава 1 **Божията гаранция за твоето изцеление**
- Глава 2 **Инструкции за болния**
- Глава 3 **Божията воля ли е да бъдеш изцелен**
- Глава 4 **Причини за болестите**
- Глава 5 **Вярата е абсолютно необходима**
- Глава 6 **Имай вярата, която Бог дава**
- Глава 7 **Пречки за вярата**
- Глава 8 **Погрешни схващания за изцелението**
- Глава 9 **Защо много хора не получават изцеление**

- Глава 10 Как да приемеш изцелението си
Глава 11 Кой има властта да изцелява
Глава 12 Запазване на изцелението
Глава 13 Цената на Божиата чудотворна сила

Предговор

Има толкова чудесни книги, написани за божественото изцеление, които без съмнение са отговорили на големи нужди в живота на много хора. Хиляди са изцелените чрез чудотворната сила на Бога, в резултат на поучението от тези книги. Но има и още много хора, които все още са болни и страдат, въпреки че са чели книги и са се молили за тях. Много от тези книги могат да те вдъхновят, но не говорят нищо за трудностите, които повечето хора срещат, търсейки изцеление. “Божията гаранция за твоето изцеление” е написана с дълбоко духовно убеждение, че Бог *гарантира* изцеление на тези, които искат във вяра, и че когато изцелението не идва, проблемът е в *самия човек*. Когато този проблем се разреши, изцелението ще дойде. Тази книга ще вдъхне вяра на читател, който знае малко или нищо тоносно божественото изцеление и също така, ще даде светлина на тези, които са търсели изцеление и все още не са го получили. Тя отговаря на често задавани въпроси, като: “Ако Бог изцелява, защо има толкова много болни хора? Защо аз не получих изцеление?”

Глава 1

Божията гаранция за твоето изцеление

И молитвата на вяра ще спаси болния и Господ ще го привдигне (Яков 5:15). *И тия знамения ще придружават тези, които вярват; в Мое име... на болни ще полагат ръце и те ще оздравяват* (Марко 16:17-18). *Аз съм Господ, Който те изцелявам* (Изход 15:26). Божието Слово никога не трябва да бъде подлагано на съмнение, защото Бог не може да лъже. Това, което бог е казал, Той е способен да го извърши. Не само, че е способен, но Словото Му декларира, че Той *ще* го направи. *Бог не е човек, та да лъже, нито човешки син, та да се разкае: Той каза и няма ли да извърши? Той говори и няма ли да го тури в действие?* (Числа 23:19). Бог по-скоро би обърнал този стар свят с главата надолу и с вътрешното навън, но няма да позволи нито едно от обещанията Му да се провали. Всеки човек заслужава доверие, докато не се докаже противното. Със сигурност Бог заслужава доверие повече от всеки друг, защото винаги изпълнява всяко Свое обещание. Този Всемогъщ, Непроменящ се Бог е обещал да те изцели от **ВСИЧКИ** болести. Той не казва може би, надявам се, или мисля, че мога. Това е категорично обещание. Това е ясното, недвусмислено Слово на Бога. *Благославяй, душе моя, Господа и не забравяй нито едно от всичките Му благодеяния. Той е, Който прощава ВСИЧКИТЕ ти беззакония, изцелява ВСИЧКИТЕ ти болести* (Псалм 103:2-3).

Вярвай на Божиите обещания

Бог изцелява всякакви болести. Каквато и да е болестта ти, Бог е обещал да те изцели от нея. Бог е обещал да прости греховете ти и да изцели болестите ти... и **БОГ НЕ МОЖЕ ДА ЛЪЖЕ**. *Много са неволите на праведния, но Господ го избавя от ВСИЧКИ тях* (Псалм 34:19).

Това е едно друго славно обещание от устните на Този, Който седи в Небесата.

Може ли Бог да наруши завет, или да промени това, което е излязло из устните Му? **НЕ!** Милиони пъти **НЕ!** *Няма да наруша завета Си, нито ще променя това, което е излязло от устните Ми* (Псалм 89:34). Бог никога няма да промени обещанията Си на “който изцелява **ЧАСТ** от болестите ти”, или “Господ го избавя от **НЯКОИ** неволи”. Бог ще направи точно това, което казват обещанията Му. Той ще те избави от **ВСИЧКИ** неволи и Той изцелява **ВСЯКА** болест. Господ заявява: *Аз съм Господ, който те изцелява* (Изход 15:26). Ако Бог е изцелил Своя народ вчера, Той продължава да изцелява хората Си днес, защото Той не се променя. *Исус Христос е Същият вчера, днес и завинаги* (Евреи 13:8). Ние знаем какво ще направи утре, виждайки това, което е направил вчера. Христос, Който изцеляваше вчера, е Същият Христос, Който изцелява и днес. Когато Исус каза: *Тези знамения ще следват повярвалите* – имаше предвид точно това! Абсолютно! Без съмнение! Той имаше предвид **ТОЧНО ТОВА**, което каза! Той обеща: *В Мое име ще изгонват демони; нови езици ще говорят; змии ще хващат; и ако изпият нещо смъртоносно, то никак няма да ги повреди; НА БОЛНИ ЩЕ ПОЛАГАТ РЪЦЕ И ТЕ*

ЩЕ ОЗДРАВЯВАТ (Марк 16:17-18). Бог обещава, че когато вярваш ти положи ръце, ти ще оздравееш от ВСИЧКИ болести и заболявания! Бог има предвид точно това, което казва. Ти ще оздравееш. Така ще стане! Може ли Бог да лъже? Не! Само трябва да повярваш, да го приемеш и **ЩЕ СТАНЕ!**

Стой върху Божието обещание... запомни го... цитирай го. Повтаряй го на себе си отново и отново, докато заживее в тебе – докато наистина го повярваш. И когато го **ПОВЯРВАШ**, ще го **ПОЛУЧИШ**.

Бог ще изпълни Словото Си

Бог казва: *Аз бързам да изпълня Словото Си* (Еремия 1:12). Той стои зад Словото Си с цялата сила на Небето и земята. Бог, Който изговори този свят в съществуване и го сътвори от нищото казва, че бърза да изпълни Словото Си. Той ще подкрепи обещанията Си с цялата Си могъща сила. Нищо не може да Му попречи да изпълни обещанията Си и да застане зад думите, които е изговорил. Това буквално е **ГАРАНЦИЯ** от Божиите устни! Словото Му е гаранция за изцеление от **ВСИЧКИТЕ** ти болести, заболявания и от всички неволи. Няма друга гаранция, която да е подкрепена с по-голяма сила, или с по-голяма вяроност. Но никоя гаранция не влиза в сила преди да са изпълнени условията в нея. Нищо не може да бъде гарантирано, ако не се използва според указанията, или не се “вземе по предписание”. Обещанията са свободни и безплатни. Те са за **ТЕБ**, ако ги повярваш, приемеш и действаш според тях. Отново и отново ние се вълнуваме, виждайки хора, които са били изцелени от всякакъв вид заболявания, след като са изискали Божиите обещания за себе си. Ако смирено изискаме Божиите обещания към вярващия и положим ръце на болния, болезнени и мъчителни заболявания (много от тях дълготрайни), или моментално ще напуснат, или ще започне подобрене от този момент. Ние сме видели същите резултати в служенията на много други хора, дръзнали да вярват, че Бог наистина има предвид това, което казва. Но някои са си тръгнали наскърбени. Те са дошли с надеждата да получат това, което други са получили, но нищо не е станало. Защо? Защото те не са осъзнали важността от изпълнението на *всички* условия на Бог. Те или не са успели да разберат какво се очаква от тях, за да получат изцеление, или просто не са предполагали, че е от толкова голямо значение дали са изпълнили инструкциите, или не.

Трябва да изпълниш указанията

Много хора отиват на лекар, защото имат проблем. Когато той им даде две или три шишенца с хапчета, на които има написани сложни указания - розовото на два часа, а сивото преди лягане, плюс строга диета и шише с нещо за разтриване - те внимателно следват инструкциите. Надяват се, че всичко това ще ги облекчи поне малко, но ако не стане, ще опитат нещо друго. Но когато самият Бог гарантира, че ти **ЩЕ** оздравееш напълно, ако следваш инструкциите, със сигурност си струва да отделиш време, за да разбереш точно какви са те. Ако ги следваш толкова внимателно, колкото и лекарските предписания, няма начин да не бъдеш изцелен! В следващите глави са представени инструкциите, които Бог е дал в Словото Си за тези, които се нуждаят от изцеление. Искаш ли да бъдеш изцелен? Бог го иска дори още повече. Ако изпълняваш внимателно тези указания, самият Бог *гарантира* изцелението ти. Прочети ги внимателно и се моли. Подчини им се искрено и с вяроност. Приеми Божиите обещания простичко, точно както би приел обещание от верен приятел. Ако направиш това, можеш да започнеш да се радваш **ВЕДНАГА**, защото изцелението ти е **ГАРАНТИРАНО**.

Глава 2

Инструкции за болния

Хвани се здраво за поуката; недей я оставя. Пази я, понеже тя е живота ти (Притчи 4:13). Твоето изцеление - да, дори и самият ти живот - може да зависи изцяло от това колко здраво се държиш за поучението в тази и в следващата глава. Със сигурност неизброимо много хора, които сега са в гробовете, биха могли днес да се радват на съвършено здраве, ако бяха приели точните инструкции за божествено изцеление. Може би има милиони болни, чиито живот си отива точно сега и те никога няма да бъдат изцелени, ако не получат точните инструкции. Липсата на вяра често е резултат от липса на поучение. В Назарет дори самият Христос *не можеше да извърши... никакво велико дело* (Марко 6:6). Всичко, което можа да направи, бе да

положи ръце на малцина болни и ги изцели. Той се чудеше на тяхното неверие. Със сигурност причината за неверието им беше липсата на точни указания. Христос видя нуждата им и *обикаляше околните села и поучаваше* (Марко 6:6).

Бог е поставил учители в Църквата като един от даровете на служение (виж I Коринтяни 12:28), но малко хора осъзнават ползата от добри инструкции и поучение. Мнозина са тези, които пропътуват огромни разстояния, за да вземат участие в голяма изцелителна кампания. Същите те обаче, се изпълват с негодувание, когато ги задължат да присъстват на събрания за предварителни указания, преди да отидат на молитвената редица. Много от тези, които посещават събранията за инструкции, не ги приемат сериозно, защото присъстват там само, за да могат да отидат на молитвената редица. Дават им се полезни инструкции, но техните сърца са затворени за тях. Тези хора не разбират колко ценно е това инструктиране. Много често тези, които са с малко вяра, не са получили правилните указания - било, защото не им е било предложено, или защото не са ги приели. От друга страна почти без изключение, тези, които упражняват истинска вяра - вярват в Божието обещание и получават изцеление - са отделили време за поучение. *Слушайте поука и бъдете мъдри, и не я отхвърляйте* (Притчи 8:33).

Изграждай вярата си

Много хора са били измъчвани с години и много видни мъже на Бога са им полагали ръце и са се молили за изцелението им. И въпреки това, те не са го получили. Тези хора като че ли си мислят, че единственото нещо, което трябва да направят, е да застанат в редицата за изцеление и някой да им положи ръце, и да се моли за тях. Надяват се, че това може би е щастливият им ден. **Но изцелението не е въпрос на късмет. То е въпрос на вяра** - вяра в непроменящото се и непроменимо Слово на Бога. Без съмнение тези хора имат нужда от съответното поучение. *Всичкото Писание е боговдъхновено и полезно за поука...* (II Тимотей 3:16). Тези, които искат изцеление, трябва да получат всички указания - не само, за да могат да застанат на редицата за изцеление, но за да изградят вярата си, така че да могат да получат от Бога нещата, които Той е казал, че са техни. *Без вяра не е възможно да се угоди на Бога* (Евреи 11:6). *Понеже вярването е от слушане, а слушането - от Христовото Слово* (Римляни 10:17), тези, които търсят изцеление, трябва да изпълват сърцата си с Божиите обещания относно изцелението. Чети части от Библията, които ще изградят вярата ти - Деяния на апостолите и Евангелие от Марко. Чети и запомняй колкото се може повече стихове. Изучавай мощните чудеса на изцеление в тези книги и забележи как нараства вярата ти. Когато тя се е изградила и е станала непоклатима, вече е дошло времето да застанеш на редицата за изцеление. Тогава и само тогава можеш да получиш изцеление.

Отърви се от пречките

В тази книга има една глава, наречена "Пречки на вярата". Чети и препрочитай тази глава внимателно и се моли, докато всяка пречка бъде премахната. Изследвай Божието Слово. Бог ще говори на искрения, честен и открит човек чрез Словото Си. Когато на пътя ти се появи нова светлина, Бог очаква ти да ходиш в нея, защото с новата светлина идва и нова отговорност. Ти трябва да бъдеш *извършител* на Словото, а не само слушател. Изследвай сърцето си и виж дали в теб няма някакво нечестие. Ако Бог изяви грях в живота ти, ти трябва да се покаеш от него веднага. Освободи се от него - пусни го като горещо желязо! Не се задоволявай само с изчистването от големите грехове. Отсечи всеки малък грях, заедно с големите!

Молитва и пост

Молитвата и постът трябва да са важна част от подготовката ти за изцеление. И в Новия, и в Стария Завет на Библията ние откриваме, че великите Божии хора са били тези, които са се молели и постили. Божията сила е била проявена в техния живот и те са извършвали чудеса и са изцелявали болните. Самият Христос поучава за пост и молитва. Когато учениците не успяха да изцелят момчето, обладано от демон, Исус им каза: *Тоя род с нищо не може да излезе, освен с молитва и пост* (Марко 9:29). Бог е избрал поста. За това се говори в Исаия 58:6: *Не това ли е постът, който Аз съм избрал - да развързваш оковите на нечестиято, да отмахваш тежки бремена, да пускаш на свобода угнетените и да счуваши всеки хомот?* Наградата за този пост е

показана в осми стих на същата глава: *Тогавя твоята светлина ще изгрее като зората и здравето ти скоро ще процъфти.*

Постът обаче не е “магия”, чрез която може да се купи изцелението. Не се хвали с това, че постиш, защото Исус ни дава такива инструкции по въпроса: *А когато постите, не бивайте като лицемерите; защото те помрачават лицата си, за да ги виждат човеците, че постят; истина ви казвам: те са получили вече своята награда. А ти, когато постиш, помажи главата си и омий лицето си, за да не те виждат човеците, че постиш, но Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве* (Матей 6:16-18). Ако постът ти е насочен към Бога, ти няма нужда да се хвалиш на другите за това, за да си сигурен, че са разбрали за жертвата ти. Тези, които се хвалят, ще получат или малко, или нищо за своите усилия! Ако все още не си изпълнен със Святия Дух, започни още сега да търсиш Бога за кръщението със Святия Дух. Възможно е същото нещо, което ти е пречило да бъдеш изпълнен със Святия Дух, да ти пречи да приемеш и изцеление. Без съмнение тези, които са изпълнени с Духа, могат да се докоснат до Бога по-бързо от тези, които не са изпълнени. Не се обезкуражавай, ако нямаш възможност да посетиш изцелителна служба. Бог е промислил и за прикованите на легло. *А при това Бог правеше особено велики дела чрез ръцете на Павел; до толкоз, щото когато носеха по болните кърпи, или престилки от неговото тяло, болестите се отмахваха от тях и злите духове излизаха* (Деяния 19:11-12). Ако не можеш да отидеш на изцелителна служба, контактувай с хора, които се молят с молитва на вяра и ги помоли да ти изпратят помазана кърпичка. (Обезателно прочети преди това специалната част за “Чудеса чрез кърпи и престилки” в гл. 11).

Ходи в общение с Бога

И когато се изправите на молитва, прощавайте, ако имате нещо против някого, за да прости и Отец ви, Който е на Небесата, вашите прегрешения (Марко 11:25). Непростителния дух - бунтарското сърце, отказващо да ходи в светлината на Божието Слово - е убиец на вярата, която Йоан нарича “доверие”. Само Божието Слово може да ти даде истинско доверие. За тези, които желаят това доверие и вяра, е изключително важно да ходят покорно в пълната светлина на Божието Слово. Тези, които ходят в тъмнина не могат да имат общение с Бог. Всъщност, те дори не могат да бъдат сигурни, че кръвта на Исус ги очиства от всеки грях. *И известието, което чухме от Него и възвестяваме на вас, е това, че Бог е светлина и в Него няма никаква тъмнина. Ако речем, че имаме общение с Него, а ходим в тъмнината, лъжем и не действаме според истината. Но ако ходим в светлината, както е Той в светлината, имаме общение един с друг и кръвта на Сина Му Исус Христос ни очиства от всеки грях* (I Йоан 1:5-7).

Истинско общение с Христос можем да имаме единствено, когато сме извършители на Словото, а не само слушатели. Тези, които имат най-силно общение с Бог, имат и най-силна вяра. Тези, които имат малко общение с Него, имат малко, или никаква вяра. Нашата вяра е право пропорционална на общението, което имаме с Бога. Не е чудно, че много хора днес имат малко вяра, защото имат много малко общение с Господ Исус Христос. Всъщност много са тези, които изобщо нямат общение с Него, поради бунтовен дух, или своеволие. Те отказват да ходят в светлината на Божието Слово, която осветява пътя им било чрез четене и изучаване на Библията, или чрез слушане на проповедите на служителите на Пълното Евангелие, които проповядват и поучават Словото в Неговата цялост. **Без истинско общение с Бога не може да има истинска вяра в Него.** Ако продължим да ходим в тъмнина след като сме приели светлината на Божието Слово, това ще разруши общението ни и според I Йоан 1:7 кръвта на Исус Христос вече няма да ни очиства от грях. Затова бунтът и своеволието затварят вратата на сърцето ти за истинската вяра и същевременно я отварят за съмнение и неверие.

Работи ли Божието Слово днес?

Самият Христос, говорейки за времето, в което живя, задава въпроса: *Когато дойде Човешкият Син, ще намери ли вяра на земята?* (Лука 18:8). Той знаеше, че вярата не може да живее в атмосфера на неверие, съмнение, студенина, модернизъм, безразличие и скептицизъм, които преобладават днес. Трябва да разберем защо не виждаме повече изцелени хора днес. Вместо вяра в сърцата на хората, ние виждаме как те *примираат от страх* (Лука 21:26). Павел, говорейки за църквата, казва: *Защото ще дойде време, когато няма да търпят здравето учение; но понеже ги сърбят ушите, ще си натрупат учители по своите страсти и като отвърнат*

ушите си от истината, ще се обърнат към басните (II Тимотей 4:3-4). Очаквате ли да намерите вяра в такава атмосфера? Никога! Павел продължава: *имащи вид на благочестие, но лишени от силата му: ОТ ТАКИВА СТРАНИ* (II Тимотей 3:5).

Хиляди хора днес посещават църкви, където модернистични проповедници прокламират, че дните на чудесата са отминали и Христос не изцелява днес. Те вече не вярват в свръхестественото. Не вярват, че ги следват знамения и че чудотворните дарби на Духа са за Църквата днес. Те проповядват чудесни служби, които привличат интелекта, но никога не докосват сърцето. Те поучават, че ако Христос изцелява днес, Той го прави чрез медицината. Ако попиташ някой от тези модернистични проповедници дали вярва в Библията, той ще ти отговори: “Да, отчасти.” Ще ви обясни, че не вярва в частта, която засяга свръхестественото. Тези модернисти вярват във всичко, което се отнася до разума, но отказват да повярват това, което не могат да проумеят. Те отхвърлят всичко свръхестествено. Отказват да приемат кръщението със Святия Дух, говоренето на езици и свръхестествените дарби на изцеление и чудеса. Те са модернисти до мозъка на костите си. Много от тях отричат божествеността на Христос и наследената греховност на човека. Отричат кръвното изкупление и боговдъхновеността на Библията. Вместо да проповядват директно относно сътворението, те учат, че човекът е продукт на еволюцията. Те не проповядват падението на човека и това, че човешкото сърце е покварено. Вместо него те твърдят, че човекът става все по-добър и по-добър. Когато от тях се очаква да проповядват спасение чрез кръвта на Христос, те говорят за дела и характер. Вместо да проповядват, че Библията е Слово, вдъхновено от Бога, те поучават теориите на учените. Тези модерни проповедници представят нашия Спасител като обикновен учител. Те нито вярват, нито проповядват свръхестествено духовно възраждане. Вместо това поучават за “естественото развитие”. Когато трябва да проповядват божествено осветление, те говорят за “образование”. Вместо да проповядват свръхестествена благодат, те четат лекции за естествената “тленност”. Може ли човек, изложен на такъв вид поучение седмица след седмица, да има много вяра в свръхестествената доктрина за изцеление? Категорично не! Ако някой приеме изцеление, то ще е заради вярата му в свръхестествената сила на Бога, а не заради това, че се съмнява в нея. Божият съвет при такива обстоятелства е *ОТ ТАКИВА СТРАНИ!* (II Тимотей 3:5). Ако искаш изцеление, страни от тези, които му се противопоставят и се отъждествявай с хора, които вярват в него. Ходи в църква, където хората се насърчават да вярват ВСИЧКИ обещания на Бога, НЕ там, където казват: “Това не е за днес.”

Дарбите на изцеление... вършени на чудеса

Защото на един се дава чрез Духа... изцелителни дарби... На друг да върши велики дела (I Коринтяни 12:8-10). Добре е за тези, които търсят изцеление, да разберат, че има разлика между дарби на изцеление и дарбата вършени на велики дела. Обикновено изцелителните дарби премахват причината за болестта, която поврежда тялото и човека възстановява здравето си. В някои случаи веднага се получава напълно и цялостно облекчение, но много често започва процес на подобрение. Това не е теория, а е изцяло документирано в Писанията. Много от изцеленията на Исус са извършени точно по този начин - забележете например изцелението на сина на царския чиновник в Йоан 4:46-52. Обикновено дарбите на изцеление не поставят липсващ орган, който е премахнат чрез операция, или загубен при нещастен случай. Изцелението ще възстанови зрението на сляпо око, но ако липсва очната ябълка, тогава само чудо може да върне зрението. Трябва да бъде създадена нова очна ябълка и само чудо може да направи реалност такова ново творение. Дарбите на изцеление могат да бъдат създадени само чрез чудо. Чудо е, когато Бог пренебрегва обикновените закони в даден случай - както например, когато слънцето спря по заповед на Исус Навин. Бог е обещал изцеление на ВСЕКИ един от Неговия народ. Чудо става само при определени случаи. Бог, Който създаде вселената чрез Своето Слово *може* и понякога *извършва* създаване на липсващи органи, когато има достатъчно вяра. Бог може да извърши всичко - няма нищо невъзможно за Него. Но трябва да разбереш, че дарбите на изцеление не могат да заместят дарбата за вършени на чудеса в Църквата. Ако беше така, нямаше да има нужда от втората.

Дарбите на изцеление не могат да направят някой стар човек да бъде отново млад. Когато човек остарява, в тялото му се появяват признаци на възрастта. По лицето се появяват бръчки, косата побелява и може да опада, енергичността намалява и процесите в тялото се забавят. За да

са в добро здраве, възрастните хора трябва да спазват подходяща диета. Но това не означава, че възрастния човек трябва да страда от някаква болест. Бог обещава на хората Си да бъдат добре до края на дните си. Дарбите на изцеление не елиминират смъртта. Докато не дойде Исус, *определено е на човеците веднъж да умрат* (Евреи 9:27). *Последният враг, който ще бъде унищожен, е смъртта* (I Коринтяни 15:26). Обаче няма нужда тя да бъде придружена от ужасни страдания, причинени от болести, които Бог е обещал да изцели.

Целта на изцелението не е да предотврати естествените жизнени процеси като развитие на ума и тялото. Преди време на изцелителната редица дойде млад двадесет и четири годишен мъж. Той беше висок не повече от четири фута, имаше детски глас и нямаше никакви бръчици по лицето си. Очевидно беше, че състоянието му е ненормално, защото и двамата му родители бяха над среден ръст. Изцелението нямаше да направи на този човек моментално да му поникне брада, нито щеше да увеличи ръста му в миг на око. Но изцелението *може* да удари корена на проблема и скоро този човек би могъл да си купи самобръсначка и по-големи дрехи. Изцелението не може да направи така, че някой глух и нем от рождението си човек да започне веднага да говори на език, който никога не е чувал. Той ще трябва да започне да се учи да говори точно както децата. Процесът може да е по-бърз, поради по-голямата умствена зрялост. Обаче той може би никога няма да се научи да говори така добре, както ако се беше учил на нормалната за това възраст. Не се обезкуражавайте и не обвинявайте Бога за това, че не е успял, или е пропуснал да ви изцели само, защото изцелението ви не се проявява в пълнота веднага, или като чудо. Хвани се за думите на Бога. Бързо приеми изцелението си като извършено. То не е било сторено днес... или миналата седмица. То беше изработено на стълба за наказание в Ерусалим, в деня, когато Исус беше принесен в жертва за твоите грехове. То не беше извършено днес, но се приема днес. Това изцеление ще стане реалност в живота ти, ако следваш инструкциите на Божието Слово относно твоето освобождение. То работи дори сега и ще продължи да работи в живота ти, докато станеш напълно здрав - съвършено свободен от болест и грях чрез изкупителното дело на Христос!"

Глава 3

Божията воля ли е да бъдеш изцелен?

Милиони хора, които днес са болни или угнетени, биха могли да се радват на съвършено здраве! Съвършеното здраве е в Божия внимателно съставен план за живота им. Той купи тяхното изцеление - на висока за Него цена - и го направи свободно достъпно. Много от тези страдащи хора се молят много. Те са се молили за изцеление отново и отново. Много от тях са минавали през редиците за изцеление на някои от най-великите изцелителни събрания, организирани от най-ефективните в изцелението служения на нашето време, но все още не са изцелени. Те се молят много, но получават малко. Някои молитви за изцеление не са достатъчни, за да донесат освобождение. Според Яков 1:6-7, човек не само трябва да иска, но трябва да *проси с вяра, без да се съмнява ни най-малко; защото който се съмнява, прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа*. Човек, който се моли за изцеление, допълвайки думите "ако е Твоята воля", открито изповядва на Господа, че той въобще не е сигурен, че ще получи изцеление. Думата "ако" в молбата означава съмнение. Този вид молитва в никакъв случай не може да се окачестви като "*с вяра, без да се съмнява ни най-малко*". Да се молиш по този начин за изцелението на някого, е загуба на време, защото Бог казва много ясно: *Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа* (Яков 1:7).

Премахни думата "ако"

Има само един начин да премахнеш съмнението от молитвата си - изключи думата "ако" от молбата си. Ти трябва да си убеден, че *наистина* Божията воля е да бъдеш изцелен! Докато не станеш напълно убеден, не можеш да имаш истинска, непоклатима вяра. Винаги ще има съмнение относно това, дали ще бъдеш изцелен. Всъщност ти дори не можеш да си сигурен, че Бог е чул молитвата ти, ако не се молиш според Неговата воля. Защото *увереността, която имаме спрямо Него е това, че ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша* (I Йоан 5:14). Как бихме могли да се молим без да се съмняваме, когато дори не сме *сигурни*, че Бог е чул молитвата ни и знаем, че нашата молба е одобрена от Него, т. е. тя е според Неговата воля, ние можем да искаме "във вяра, без да се съмняваме". Чак когато станем *сигурни*, че Бог е чул

молитвата ни и знаем, че нашата молба е одобрена от Него, т. е. тя е според Неговата воля, ние можем да искаме “във вяра, без да се съмняваме”. Докато не започнеш да се молиш във вяра, без да се съмняваш, ти не можеш да получиш! *Но ако имате вяра... нищо няма да ви бъде невъзможно* (Матей 17:20). Когато наистина се молиш във вяра, самото Небе гарантира отговора! Преди да се молиш за изцеление, **иди в Божието Слово и научи дали е, или не е Неговата воля да те изцели**. Ако не е Неговата воля, не Го моли да го направи! Не си губи времето в безсмислени молитви, които няма да бъдат чути на Небето. Но ако Божията воля е да бъдеш изцелен, изключи думата “ако” от молбата си. Ела при Бога в пълна увереност с *непоклатима вяра* и приеми изцелението си! *И увереността, която имаме спрямо Него е това, че ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша; и ако знаем, че ни слуша за каквото и да Му попросим, знаем, че получаваме това, което сме попросили от Него* (I Йоан 5:14-15).

Слушай Словото на Господа!

Възлюбени, желая преди всичко да благоуспяваш и да си здрав във всичко, както благоуспява душата ти (III Йоан 2). Този стих ясно ни казва, че Божията воля е Неговите деца да са здрави. Тъй като Неговата воля за нас е да бъдем здрави, не е възможно в същото време Той да иска да сме болни! Божията воля е Той да те изцели! Прокаженият от Марко 1:40 трябва да е имал известно съмнение относно Божията воля за изцелението си, защото посрещна Исус с думите: *Ако искаш, можеш да ме очистиш*. Но не му отне много време да разбере Божията воля. Исус ясно му отговори: *Искам, бъди очистен* (Марко 1:41). Бог *желает* да изцели болните! Ако Той иска да изцели някого, то тогава Неговата воля е да изцели *кого* и да било - всеки. Той иска да изцели ТЕБ. *Понеже Бог не гледа на лице* (Римляни 2:11).

В Яков 5:14 Бог задава въпроса: *Болен ли е някой от вас?* Към кого се обръща Той? Към всеки, който е болен! **НЯКОЙ** - Той използва същата дума, когато казва, че *не иска да погинат НЯКОИ, но ВСИЧКИ да дойдат на покаяние* (II Петрово 3:9). Ако спасението е за всички, които се покаят, то и изцелението е за всички, които повярват и действат върху Божието обещание в Яков 5:14-15). *Болен ли е някой от вас? Нека повика църковните презвитери и нека се помолят над него и го помажат с масло в Господното име. И молитвата на вяра ШЕ избави болния и Господ ШЕ го придвигне!*

Благославяй, душе моя, Господа и не забравяй ни едно от всичките Му благо-деяния. Той е, Който прощава всичките ти беззакония, изцелява всичките ти болести (Псалм 103:2-3). Тези благодеяния са както за душата, така и за тялото - *изцеление и спасение*! Христос прощава ВСИЧКИ грехове и изцелява ВСИЧКИ болести! Така че, недей да помниш само някои от благодеянията Му, но искай да имаш всичките. Изцелението е Божията воля за теб! В началото Бог каза: *Да създадем човека по Нашия образ... и Бог създаде човека по Своя образ: по Божия образ го създаде: мъж и жена ги създаде* (Битие 1:26-27). Божието творение беше силно, могъщо, красиво, чисто и здраво! И Божията воля е Неговото творение да си остане такова, каквото го създаде. Сатана завиждаше на свящото и здраво Божие творение и не се задоволи, докато не проникна в Едемската градина. При неговото влизане го следваха два нечисти духа - *грях и болест*. Чрез непокорство към Бога, човечеството изгуби здравето си и стана податливо на болести. Двойното проклятие на *грях и болест* е резултат от непокорството на човека към Бога. Изкупен ли беше някога човека от греха? Да, казваш ти! Мнозинството от хората, определящи себе си като християни от всякакви вярвания, ще ви кажат, че Христос умря на кръста, за да освободи човечеството от грях. Обаче много от тях не могат да приемат, че когато Исус беше разпънат, Той взе на Себе Си болестите на човечеството и извърши изкупление за тялото точно, както и за душата!

Двойно лекарство за двойно проклятие

Когато Христос слезе от Небесния Си трон на слава, за да изкупи света от двойното проклятие на греха и болестта, двама ангели на светлина и надежда Го последваха. Те бяха *спасение и изцеление* - двойно лекарство! *Затова се яви Божият Син, за да разруши делата на дявола* (I Йоан 3:8). Делата на дявола бяха *грях и болест*. Бог дойде да разруши не само едното, но и двете. Той дойде да те спаси **и** да те изцели! В Исаия 53:4-5 се казва: *Той наистина понесе печалта ни и със скърбите ни се натовари*. В Матей 8:17 това пророчество от Исаия се цитира така: *Той взе на Себе Си нашите немощи и болестите ни понесе*. В I-во Петрово 2:24 също се

цитира част от това пророчество: *Който Сам понесе в тялото Си нашите грехове на дървото... с Чиято рана вие оздравяхте*. Ясно е, че Христос понесе греха **и** болестта за нас.

След като Той ги понесе, ние няма нужда повече да ги носим. Защото ако ние трябва все пак да си останем болни, страданията на Исус са били напразно. За да приключим въпроса, отново се връщаме към Исая 53:5: *Но Той беше наранен поради нашите престъпления, бит беше поради нашите беззакония; на Него дойде наказанието, докарващо нашия мир и с **Неговите рани ние се изцелихме***. Този стих беше написан преди Голгота. Петър, обръщайки поглед назад към Голгота, казва: *с Чиято рана вие оздравяхте* (I Петрово 2:24). Приеми това изкупление и делата на дявола ще бъдат разрушени. Всеки грях ще бъде изличен и всяка болка, болест и заболяване ще изчезне! Сатана не може легално да те угнетява с това, което Христос вече понесе за тебе. Кажй това на дявола! Сега вярвай на Бога за избавление!

В Стария Завет болестите и заболяванията бяха считани като проклятие и заради непокорство. Мойсей предава думите на Бога така: *Ако прилежно слушаш гласа на Господа, своя Бог, и вършиш онова, което Му е угодно, и слушаш заповедите Му, и пазиш всичките Му повеления, Той не ще ти нанесе ни една от болестите, които нанесох върху египтяните; защото **Аз Съм Господ, Който те изцелявам*** (Изход 15:26). Във Второзаконие са изброени всички болести и язви, които Бог каза, че ще дойдат в резултат на непокорството върху хората под закон: *Охтика... треска... огнища... възпаление... циреи... хемороиди... струпей... сърбеж... лудост (постоянни) слепота... омайване на сърцето* (познато днес като нервна криза). И тъй като не може да бъде споменато всичко *още и всяка болест и всяка язва, която не е написана в книгата на този закон. Господ ще ги нанесе на тебе, докато бъдеш изтребен* (Второзаконие 28:22,27,28,61). Това е проклятието на закона! Христос ни изкупи от проклетията на закона, като стана проклет за нас; защото е писано: *“Проклет всеки, който виси на дърво”* (Галатяни 3:13).

Ти си изкупен!

Сатана, а не Бог, иска хората да бъдат болни. Това е доказан факт, защото когато сатана бъде изгонен от земята, няма да има повече болест, болка и сълзи.

Бог иска ние да живеем, а не да умрем! *Понеже Неговата Божествена сила ни е подарила всичко, що е полезно за живота* (II петрово 1:3). Божията воля за нас е да бъдем участници в Неговата Божествена природа, която е здраве, сила и святост. *Чрез които се подариха скъпоценните ни и твърде големи обещания: за да станете чрез тях* (обещанията, които прочетохте и много, много други) *участници на Божественото естество* (II Петрово 1:4). Дори още преди да си получил каквото и да е от тези скъпоценни обещания, можеш да ги направиш свои. Можеш да ги изискваш, да ги вярваш, да стоиш твърдо върху тях, да отказваш да повярваш какъвто и да е аргумент, който сатана би могъл да ти представи срещу тях. Дяволът няма да предаде нито педя земя, преди да му покажеш много ясно, че той не може повече да я притежава. Около 1500 години преди Христос Бог обеща: *Ако прилежно слушаш гласа на Господа, своя Бог, и вършиш онова, което Му е угодно... не ще ти нанесе нито една от болестите, които нанесох върху египтяните; защото **Аз съм господ, Който те изцелявам*** (Изход 15:26). Ние знаем, че около три милиона души се радваха на перфектно здраве, покорявайки се и вярвайки на това обещание, защото в Псалм 105:37 четем: *И нямаше ни един между племената им, който се спъваше по пътя*. Много от религиозните поучения днес представят Бога като някога Великия “Аз бях”. Но в Евреи 13:8 се казва: *Исус Христос **Е** същият вчера, днес и завинаги*. И в Малахия 3:6 се казва: *Аз, Господ, не се променям*. Така че, ако Бог не се променя, Той все още е Великият АЗ СЪМ. Чрез вяра в Божиите обещания Неговите хора и днес могат да бъдат също така здрави и силни, както беше народа Му 1500 години преди Христос. Ние все още служим на същия Бог, но под *по-превъзходен завет, узаконен върху по-превъзходни обещания* (Евреи 8:6). Трите милиона души, които излязоха от Египет - *всички* вярваха в Божиите обещания. Нямаше нито един немощен човек! Те всички бяха силни и здрави! Те вярваха, че ако обещанието беше за един, то беше за всички. Ако не беше за всички, то не беше и за никого. Причината днес да има толкова много, милиони болни хора, е, че те не вярват тези чудесни обещания:

*И Той изгони духовете с една дума и изцели **всичките** болни* (Матей 8:16).

Тогава Исус обикаляше всичките градове... и изцеляваше **ВСЯКАКВА** болест и **ВСЯКАКВА** немош (Матей 9:35). И мнозина тръгнаха подире Му, и Той ги изцели **всички** (Матей 12:15). Исус от Назарет - как Бог Го помаза със Святия Дух и със сила; Който обикаляше да прави благодеяния и да изцелява **всички** угнетявани от дявола (Деяния 10:38). Изцелението беше Божията воля за Неговите хора *преди* Исус да дойде на земята. Беше Неговата воля *по време* на земното служение на Христос. И това е Божието снабдяване за Неговите хора ДНЕС!

Приеми го СЕГА!

На много хора, които са идвали при мен за изцеление в тялото си, съм задавал въпроса: "Ще те изцели ли Бог?" - и съм получавал отговор: "Знам, че може, ако е Неговата воля." Тези скъпоценни хора вярват (въпреки че не могат да го подкрепят с Писанията), че трябва да страдат, за да станат търпеливи или дълготърпеливи. Много от тях вярват, че болестта може да ги държи в Божията воля или че може да е за слава на Бога. Някои от тях чувстват, че болестта е доказателство за Божията любов към тях. Други вярват, че Бог ги наказва чрез болест, но твърдят, че не знаят за какво са наказани. Изглежда никога не им е минавало през ум, че могат да избегнат наказанието, като поправят грешката в живота си. Ще допусне ли един мъдър и любящ баща да наказва детето си продължително време, без да му обясни причината за наказанието? И няма ли един мъдър, любящ и покорен син да се обърне веднага от греха, за да угоди на баща си и да избегне по-нататъшно наказание за същата грешка? Ако грях те е отделил от Бога, така че Той не чува молитвата ти, покаяй се сега и Бог ще чуе твоята молитва, и ще те изцели. Сега вярвай на Бога за изцелението си! Други идват при мен за молитва и казват: "Аз искам да бъда изцелен, но ако не е Божието време, аз просто ще трябва да страдам, докато дойде избраното от Бога време, за да ме изцели."

Ако беше правилно страдащият да чака търпеливо и да издържа в своята болест, докато дойде някакво друго време за Божията свършена воля за него, тогава щеше също така да е правилно да се казва на грешника, че не може да бъде спасен днес, но трябва да чака търпеливо в греховете си, докато настъпи Божието време да бъде спасен. Глупости! *Ето, СЕГА е благоприятно време, ето СЕГА (днес) е спасителен ден* (II Коринтяни 6:2). Ако спасението е за всички, тогава изцелението също е за всички. То е за ТЕБ! СЕГА! ДНЕС е денят, в който Бог иска да те освободи от грях и болест. Вземи го СЕГА! Повярвай го! Приеми го! Никога повече не се моли с чувство на вина: "Изцели ме, ако е Твоята воля." Издигни ръка към Небето и кажи: "**Исусе, толкова съм радостен, че Твоята воля е да ме изцелиш сега.**" Искай във вяра, без да се съмняваш и освобождението е твое!

Глава 4

Причини за болестите

По тази причина мнозина от вас са слаби и болнави (I Коринтяни 11:30).

Известно е, че когато един добър лекар започне лечението на пациент, първото нещо, което прави, е да открие, ако е възможно, причината за болестта. След това той насочва усилията си към отстраняване на тази причина. Същото е и когато дойдем при Бог за изцеление. Ние разбираме, че Той не се занимава толкова много със симптомите, колкото с причините. Важно е да знаем причините за болестта. Болката от остър апандисит може да бъде облекчена чрез наркотици. Но в същото време, когато човекът не усеща болката, апандиситът може да се спуска и това да причини смърт. Има много случаи, когато нежеланието да откриеш причината за страданието е довело до големи поражения и дори до изгубване на живота. Много хора са изгубили увереността си в Божиите обещания за изцеление, защото не са разбрали, че има условия, които трябва да бъдат изпълнени, преди да настъпи изцелението. Те не са отстранили причината за болестта и затова не са изпълнили условията, които Бог поставя, за да могат да получат изцеление. Бог посочва в Словото Си някои много конкретни причини за наличие на болест. Изследвайки Словото тези, които желаят да бъдат изцелени, могат да видят и отстранят тези причини.

Грехът е причина за болест

Без да се страхуваме от противоречие, можем да кажем със сигурност, че *грехът* е причината за съществуването на *болест* в света. В Едемската градина нямаше болест и никой от

нас не очаква да види на Небето болести и нечестие. До деня, в който Ева се поддаде на изкушението на сатана и опита от забранения плод, човечеството беше свободно от грях и болест. От този момент *грехът влезе в света и чрез греха смъртта и по тоя начин смъртта влезе във всичките човеци* (Римл. 5:12).

В този смисъл всички болести са резултат от греха. В някои случаи специфична болест е директно свързана със специфичен грях. Може би най-добър пример за това са така наречените “социални болести”, от които боледуват тези, които водят неморален живот. В много други случаи връзката не е така очевидна, особено за хора, които не разпознават нещата на Божия Дух. Но Бог каза: *Ако не внимаваши да изпълняваши всичките думи на този закон... тогава Господ ще направи ужасни язвите върху тебе... язви големи и непрестанни и болести зли и непрестанни. И ще навлече върху тебе всичките египетски болести, от които ти се боеше... Още и всяка болест и всяка язва, която не е написана в книгата на този закон, Господ ще я нанесе на тебе* (Втор. 28:58-61). Грехът и болестта са тясно свързани както в Стария Завет, така и в Новия, защото Самият Исус каза във връзка с болестите: *Синко, прощават ти се греховете* (Марко 2:5) - и на друг човек: *Не съгрешавай вече, за да не те сполети нещо по-лошо* (Йоан 5:14). Яков дава наставления за болните: *Изповядвайте един на друг греховете си и молете се един за друг, ЗА ДА ОЗДРАВЕЕТЕ* - и - *ако е извършил грехове, ще му се простят* (Яков 5:16, 15). Давид, вдъхновен от Святия Дух, казва: *Безумните са в скръб, поради беззаконните си пътища и поради неправдите си. Душата им се гнуси от всяко ястие; а те се приближават до портите на смъртта. Тогава викат към Господа в бедствието си и Той ги избавя от утесненията им. Изпраща Словото си и ги изцелява* (Псалм 107:17-20).

Казаното до тук би трябвало да е достатъчно доказателство, че с грехът идва и болест. Но има и още. В Числа, глава 12 има една история, която е много сериозно предупреждение за Божиите хора. Мириам, сестрата на Мойсей, която бе и пророчица и бе много благословена от Господа, се възгордя и *не се побоя да говори против Божия слуга Мойсей* (стих 8). Бог чу нейното зло говорене и “гневът на Господа падна” върху Мириам и Аарон, нейния брат, който заедно с нея изпадна в критицизъм срещу Мойсей. Мириам стана прокажена, бяла като сняг и щеше да си остане такава, ако Мойсей не се беше помолил за нейното освобождение. Колко чудесно е това, че Бог чу вика на Мойсей и изцели Мириам! Но забележете, че Мириам никога нямаше да има нужда от изцеление, ако не беше съгрешила.

Критицизмът е грях! Грехът събаря оградата, която Бог изгражда около теб, за да те предпази от сатана. Бог, Който е произнесъл справедлива присъда за непокорния, е дал също и много скъпоценни обещания за физическото благополучие на тези, които прилежно се вслушват в гласа Му и вършат това, което Му е угодно. В десетте заповеди има специално обещание за дълъг живот на тези, които почитат родителите си. *Почитай майка си и баща си* (която е първата заповед с обещание), *за да ти бъде добре и да живееш много години на земята* (Ефесяни 6:2). Ако не всичко е наред с теб (физически), не е ли болестта ти резултат от нарушаването на тази заповед? *Ако прилежно слушаш гласа на Господа, своя Бог, и вършиш онова, което Му е угодно, и слушаш заповедите Му, и пазиш всичките Му повеления, няма да ти нанесе НИТО ЕДНА от болестите, които нанесох върху египтяните; защото Аз Съм Господ, Който те изцелявам* (Изход 15:26).

Покорството донася изцеление

Вярваш ли, че Бог има предвид това, което казва? Покорството донася изцеление! Непокорството донася болести и заболявания. Неспасеният и непокорен човек трябва да се приготви за изцеление, като първо влезе в правилни взаимоотношения с Бога! Павел се занимава много специфично с въпроса за болестите сред християните в Първо Коринтяни 11 глава. Той говори в стих 30: *По тая причина мнозина между вас са слаби и болнави, а доста са и починали* (преждевременно). В този стих се казва много ясно, че има определена причина за болестите на християните. Трябва да обърнем внимание на това, за да сме сигурни, че знаем и разбираме каква е тази “причина”. В Първо Коринтяни се говори за един от най-важните и постоянни обреди в Църквата - Господната вечеря. Постановена от Бога в същата нощ, в която Той беше предаден, Господната вечеря става за последователите на Исус видимият символ на всичко, което Той изкупи за нас - спасение чрез проливането на кръвта му и изцеление чрез страданията на стълба за наказание. Толкова е важно за живота на вярващия той да вземе участие в тези страдания, че Исус казва: *Ако не ядете плътта на Човешкия Син и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе*

си (Йоан 6:53). Има и друго сериозно предупреждение в I Коринтяни 11:27-29: *Защото който яде хляба или пие Господната чаша недостойно, ще бъде виновен за грях против Тялото и Кръвта на Господа.*

Достоен или недостоеен?

Много хора, които изповядват, че са християни, не вземат Господна вечеря, поради това предупреждение. Но Бог няма това предвид. Ако ти си недостоеен да участваш в символите на Неговата кръв и Неговото тяло, със сигурност ти не можеш да участваш в тях и в действителност. В такъв случай, Исус казва: *Ти нямаш живот в себе си.* Ако ти си недостоеен да участваш в Господната вечеря, ти може би не си готов за Грабването. Да бъдеш достоен не означава, че трябва да си напълно сигурен, че си станал съвършено безгрешен. Самият Христос отслужи първата Господна вечеря на дванадесет мъже, които много скоро показаха, че все още се поддават на човешки слабости и не са достигнали съвършенство. Тогава ще попиташ: “А какво означава това?” Думата *недостоен* има троен смисъл. Първо, това е просто отношението на вярващия, когато взема участие в символите. В никакъв случай не трябва да има лекомислие и непочтителност в такъв сериозен и тържествен момент. Никога това не трябва да се прави несериозно или да се смята за формална церемония. Участвайки в тези символи, ние *възвестяваме смъртта на Господа, докато дойде Той* (I Коринтяни 11:26). Това отношение на достойнство в никакъв случай не е дух на гордост или чувство на превъзходство над другите хора, а е резултат от нашата наследена безгрешност и голямата ни нужда от Изкупител. Другите два смисъла на достойнство могат да се открият в стих 29, където се обяснява думата *недостойнство* - *да не заслужаваши тялото на Господа.*

Кръвта на Исус беше пролята за прощаването на греховете, но Неговото тяло беше това, което понесе раните, чрез които сме изцелени. Много хора пият виното с щастливо усещане и хвалят Бога за славното изкупление от грях чрез пролятата кръв на Кръста. Но те ядат хляба, без да си дават сметка, че това също символизира определена цена, която беше дадена за определено благословение.

Това благословение е ИЗЦЕЛЕНИЕ - и то е наше само, ако го приемем! Сако ако повярваме и приемем кръвта на Христос за спасение, ние сме спасени. Ако просто само си пием виното на общението, греховете ни няма да бъдат измити.

Веднъж един младеж, който бил израснал в семейство, където не се четяло Божието Слово и той самият не се интересувал от църковни дейности, отишъл със свой приятел на неделна служба по време на Господна вечеря. За пръв път в живота си той виждал хора, които правят това. Било дадено много кратко обяснение и когато минавали хлябът и виното, приятелят му взел участие. Той също ги приел, но така, сякаш го черпели на тържество. Няма никаква представа за значението на виното или хляба и нямало никаква промяна в живота му след Господната вечеря. Първо трябва да има вътрешно разбиране за изчистването чрез кръвта, преди външната форма да придобие някакво значение. Много чудесни християни не получават нищо повече от това момче при приемането на хляба и виното - причината е същата. Те никога не са разбрали, че когато *Христос, нашата пасха, беше пожертван за нас*, кръвта Му беше достатъчна, за да ни избави от смъртта, а тялото Му бе предадено, за да получим изцеление и физическа сила. Понеже те не приемат изцеление, те не го получават.

Когато ангелът на смъртта минаваше над къщите на Израел, той не се интересуваше какво има на масата, или в килера, защото Бог беше казал: *Когато видя кръвта, ще премина над вас.* По този начин осъждането на смърт беше избегнато чрез кръвта. Но Божията заповед не свършваше с поставянето на кръвта върху стълбовете на вратите, защото Той беше заповядал в същата нощ да ядат плътта и по този начин да приемат сила за пътуването, което им предстоеше. По същия начин кръвта на Христос, пролята на Голгота, е напълно достатъчна за изкупване на нашите грехове.

Ако приемаме за истинно това, то тогава Неговите страдания на стълба за наказание и в съдебната зала на Пилат, биха били напразни, ако не приемахме и изцеление. Но тези страдания не бяха напразни. *Христос пострада за вас... Който Сам понесе в тялото Си нашите грехове на дървото, тъй че като сме умрели за греховете, да живеем за правдата; с Чиято рана вие оздравяхте* (I Петр. 2:21,24). Разпознавайки чрез вяра силата на кръвта на Исус, ние сме свободни от вината и робството на греха. И ако разпознаваме тялото на Господа, не би трябвало да има никой немощен и болен човек между нас. Народът на Израел прие и тялото, и кръвта на

пасхалното агне и когато Бог ги изведе от Египет, *нямаше нито един между племената им, който се спъваше* (Псалм 105:37). Днес има много църкви, които, ако бяха последователни в това, което вярваха, би трябвало да използват само виното на Господна вечеря. Те вярват в Кръвта за спасение, но отхвърлят поразеното тяло за нашето изцеление. Нищо чудно, че има толкова болни хора. Те са отхвърлили единствения лек, който със сигурност лекува всяка болест - ако се използва по предписанията! Вероятно причината, поради която умовете на толкова много хора не са могли да приемат тази славна истина, се крие в третата фаза на недостойност. Това е отказване да се разпознае тялото на Господа, което е живо и действено в света днес. *А вие сте Христово тяло и поотделно части от Него*. Поради неразпознаването на този факт, много са станали виновни в предизвикване на разцепления в Тялото. Това е грях, а грехът убива вярата. Затова, вземайки Господната вечеря, ние като християни трябва да изпитваме себе си в светлината на нашето взаимоотношение с другите членове на Тялото, както се посочва в I Коринтяни 12 глава, като не подценяваме никой човек и никой дар, поставен от Христовия Дух в Неговото тяло. Нашето духовно и физическо здраве много зависят от това правилно взаимоотношение в Христовото тяло. Ако ти си станал причина за разцепление - било чрез говорене, което отделя другите, или чрез гордост и себеправедност, които те отделят от Тялото - изповядай това като грях и се обърни от него, за да може вярата ти да нарасне. Заеми правилното си място в Тялото, без значение дали е малко или голямо и помогни на другите да направят същото.

Приеми кръвта на Христос за изчистване на греховете си и след това приеми чрез вяра тялото на Христос за изцелението си. То е твое. Исус плати за него в същия ден, в който изкупи спасението ти на кръста. Разпознай сега тялото на Господа и ти също ще се наслаждаваш на благословието от изцеление на тялото ти. Сатаната не може легално да те измъчва с това, за което Христос вече е пострадал вместо теб. Днес много от тези, които някога са преживели чудотворни изцеления, са болни. Някои дори се оплакват от същата болест, от която са били така славно избавени. Когато Исус беше тук, на земята, Той ни показа, че ще стане така. Това не означава, че не е Божията воля тези хора да са здрави или, че не могат да бъдат постоянно изцелени. Веднъж Христос изцели един човек и го предупреди: *Не съгрешавай повече, за да не те сполети нещо по-лошо* (Йоан 5:14). Бог няма да изцели никого, за да му даде повече сила да продължава в греха. Болестта се връща при много хора поради собствената им безотговорност и непокорство към Бога. (По този въпрос се говори повече в глава 12 - "Запазване на изцелението". Ако не си съумял да запазиш изцелението си, трябва непременно да прочетеш тази глава. Не се обезкуражавай, защото ти също можеш да получиш освобождение.)

Задължително е да се грижиш за здравето си

Повечето болести са причинени от неправилни грижи за тялото. Природните закони са всъщност Божии закони за физическото ти здраве и не могат да се нарушават без наказание, което е под формата на болест или немощ. Божественото изцеление никога не е било предназначено за замени правилните грижи за тялото като почивка, упражнения, ядене на правилните храни и избягване на навици, които отслабват тялото. Бог заповядва на хората Си да почиват един ден на всеки седем. Сега ние не сме под робството на пазене на съботата, която беше сянка на идващата по-добра почивка (виж Евреи 4:9). Но въпреки това Самият Исус казва: *Съботата е направена за човека, а не човек за съботата* (Марк 2:27).

Доказано е, че да си почиваш един ден от всеки седем е изключително важно за здравето. Тези, които нямат време да си починат и са толкова заети с грижите на живота, че не могат да отидат да се поклонят в Божия дом, стават податливи на болести. Освен това те не могат да придобият и вяра за изцеление, защото *вярването е от слушане, а слушането - от Христовото Слово* (Римляни 10:17).

Изцелението е за всички Божии хора, но само чрез вяра, а вярата не може да дойде по друг начин, освен чрез слушане и покоряване на Божието Слово. Много хора искат молитва за телата си, но продължават да твърдят, че не могат да ходят на служби, за да приемат поучение за изцеление от Словото на Бога. Те работят всеки ден, включително и в неделя и много от тях страдат от нервни разстройства. Увеличаващият се брой нервни разстройства и умствени и физически кризи в резултат на преумора, има пряка връзка с незачитането на Божията заповед: *Шест дни да работиш и да вършиш всичките си дела, а на седмия ден, който е събота на Господа, твоя Бог, да не вършиш никаква работа* (Изход 20:9-10). Медицината определя много

болести като заболявания на недостатъчност, което означава, че са причинени от липсата на необходими елементи в диетата. Добре е християните да разберат стойността на различните храни, които Бог е дал на света, и да изберат начин на хранене, който ще поддържа телата им здрави и жизнени. Това не засяга толкова спасението на душата, но е жизнено важно за здравето на тялото.

Преяждане

Исус казва: *Не само с хляб ще живее човек*. Вечните ценности на Божието царство са много по-велики от моментната наслада от добра храна и пиене. Библията ни съветва: *...всеки, който се подвизава, да се въздържа от всичко* (I Коринтяни 9:25). Преяждането е пряка причина за някои болести и е допълнителен фактор за много други. От преяждането работата на всички органи в тялото и най-вече на черния дроб, стомаха и сърцето се утежнява толкова много, че за тях става невъзможно да се справят с нормалните си задължения, и в резултат на това се появяват болести - от подагра, до стомашни и сърдечни смущения. Дори болестите на недостатъчност се срещат преди всичко сред тези, които преяждат, защото те подбират храните според своите вкусови предпочитания, а не въз основа на нуждите на тялото си. Много сладки храни, твърде много месо или повече нишестени храни могат да доведат до затлъстяване на тялото, а в същото време те не доставят хранителните вещества, необходими за добро здраве. Много хора, които идват да искат молитва за телата си, никога не биха имали нужда от това, ако спазваха поздравословна диета. И те биха имали много малко полза от моментално изцеление чрез чудо. Те веднага ще започнат отново да рушат здравето си чрез същото непокорство на природните закони, което е било и причината за тяхната болест.

Лоши навици

Има хора, които увреждат телата си чрез навици, от които изнемощават. Може би изглежда излишно споменаването на такива неща като употреба на алкохол, наркотици и цигари, но има много хора, които все още са в робство на един, или друг от тези навици. Добре известно е на всички авторитети в медицината, както и на атлети, треньори и други хора, които са заинтересовани от поддържане на силни тела, че всички тези навици увреждат тялото. Много заболявания, особено на сърцето и черния дроб, са пряко свързани с използването на тези опии. В I Коринтяни 3:17 се казва: *Ако някой разруши Божия храм, него Бог ще разруши, защото Божия храм е свят, който храм сте вие*. Изглежда почти невероятно в светлината на този стих, че някой може да очаква изцеление от Бога, докато разрушава тялото си с тези явни отрови. Ако ти си в робство на някой от тези навици, време е да освободиш тялото си. Когато решиш да се опиташ да се откажеш, без съмнение скоро ще разбереш колко силно това нещо е държало тялото ти. Но Бог казва: *Ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни* (Йоан 8:36).

Ако осъзнаеш, че този порочен навик е робство и потърсиш от Бога благодат, Той ще те освободи! Тогава, след като бъдеш избавен от болестта чрез силата на Бога, причината за нея също ще си е отишла и ти ще можеш да *останеш* здрав. Бог избра да Си направи обиталище в човешки тела, както свидетелстват много стихове, един от които е I Коринтяни 3:17, цитиран по-горе, а също I Коринтяни 6:19: *Или не знаете, че вашето тяло е храм на Святия Дух?* Всеки християнин трябва да се грижи за Неговия храм. Това е свещено доверие и отговорност и Бог не се прославя, когато ние злоупотребяваме с телата си.

Лекомисленото излагане на тялото на екстремални температури, или на опасност от заразяване, се нарича “изкушаване на Бога” и естествено може да стане причина да се разболеем. Ако излагането на такива опасности е необходимо, можем да изискваме Божиата защита. Ние ходим чрез вяра и затова не трябва да сме в робството на страха.

Демонично обладаване и робство

Причината за много болести и заболявания лесно се открива, както в случая с Йов. *Тогава сатана излезе... и порази Йов с лоши цирки от стъпалата на нозете му до темето му* (Йов 2:7). Циреите са причинени от микроби. В този стих става ясно, че сатана може да причини заразна болест. Но понякога е по-трудно да се открие точната природа и причината за други немощи.

Противно на общото мнение, отговорите могат да бъдат открити в Библията. Според Божието Слово, много болести са причинени от угнетяващи духове или демони. Библията учи, че

има най-различни зли духове и всеки от тях поражява тялото по различен начин. Много хора са глухи, неми или и двете заедно, поради присъствието на глухи и неми духове. Други духове могат да причинят слепота.

Злокачествени образувания като рак, тумори и катаракти често са резултат от присъствието на демонична сила. Библията говори за лъжливи духове, нечисти духове, духове на немощ и много други. Със сигурност може да се твърди, че вероятно повечето болести и без съмнение всички злокачествени израстъци, като рак и тумори, са причинени от влиянието на зли духове. Животът в един рак или тумор със сигурност има дяволско естество. При всички случаи, болестта е причинена директно или индиректно от дявола или от неговите ангели (демони). Грехът и непокорството само отварят вратата, за да може сатана да влезе и да измъчва тялото.

По-тежък случай на демонично обладаване откриваме в Марк, глава 5. Там легион от демони са обладали един човек. Този маниак имаше нужда по-скоро от умствено, отколкото от физическо изцеление, защото той беше силен физически - толкова силен, че не можеше да бъде държан от вериги. Никой човек не можеше да го укроти. Той раздираше дрехите си и живееше на гробищата. Донасяйки освобождение в ума на този човек, Христос изгони нечистите духове и те влязоха в две хиляди свине (виж стих 13). Свинете бързо се спуснаха по една стръмнина и се издавиха в езерото. Но веднага след като демоните го напуснаха, човекът стана отново нормален. Хората от града забелязаха, че той е облечен и смислен (виж стих 15). Със сигурност днес има много хора в психиатричните заведения, които трябва да намерят истинско освобождение. Бог е дал това освобождение чрез Своя Син, Исус Христос.

Друг случай на обладаване е описан в Марк 9:14-29. Там един баща дойде при Исус, носейки сина си, който *се запеня, скърца със зъби и се вцепенява* (стих 18). В Матей 17:15 е описан така: *Той е епилептик... пада в огъня и често във водата*. Това е описание на хиляди страдащи хора днес, млади и стари. Моето мнение е, че тези хора никога няма да бъдат излекувани от медицината. Има само едно лекарство: *И Исус смърти беса и той излезе от него; и момчето оздравя в същия час* (Матей 17:18).

Много хора, които страдат от такова демонично обладаване днес, са били лекувани от много лекари, но без полза. Изисква се нещо повече от обикновената медицина и от опити, за да се изгони дявола. Това боже да стане единствено чрез мощното Име на Исус! *В Мое име ще изгонват демони* (Марко 16:17). Лудостта съвсем не е единственият вид демонично обладаване. *Ето, водеха при Него един ням човек, обладаван от демон. И след като демонът беше изгонен, немият проговори* (Матей 9:32-33).

Много хора, които са в същото състояние днес, няма никога да проговорят, докато демонът не бъде изгонен в името на Исус. Виждал съм много хора, които след като са освободени от това мъчение, *веднага* започват да говорят. Матей свидетелства също за един човек, който е бил не само ням, но също и сляп и казва каква е причината за състоянието му. *Тогава доведоха при него един хванат от бяс, сляп и ням; и го изцели, тъй щото немия проговори и прогледа* (Матей 12:22). Тук виждаме, че демони причиняват слепота. Има глухи и неми духове. В Марк 9:25 Христос казва: *Душе неми и глухи, аз ти заповядвам: Излез от него и да не влезеш вече в него*. Лука 13:11 говори за друг случай. *И ето една жена, която имаше дух, който ѝ беше причинявал немощи за осемнадесет години; тя беше сгърбена и не можеше никак да се изправи*. Представете си, че тази жена имаше възможност да отиде в някоя от нашите модерни клиники. Вероятно щяха да ѝ дадат диагноза “неизлечимо”, въпреки че щяха да ѝ препоръчат някакво лечение. Но тя нямаше да получи никакво облекчение. Тази жена е била вързана от дявола (виж стих 16). Исус я развърза и тя веднага се изправи (виж стих 13). Тя нямаше нужда от хапчета. Хапчетата, без значение какви са на цвят, форма или размер, никога няма да изгонят дявола или измъчващия дух.

Никаква доза наркотици, дори предписани от специалист, няма да донесат освобождение в този случай. Операция, без значение колко е добър хирурга, никога няма да доведе до подобрене, защото скалпела, дори и в най-сръчните ръце, не може да премахне духа, който е причината за състоянието на тази жена. За много хора операцията донася подобрене и понякога излекуване. Но други имат операция след операция и състоянието им остава същото или дори се влошава.

Избери Великия Лекар

Не искам да оспорвам нуждата от медицина. Напротив, благодаря на Бога, че е обучил хора, които облекчават страданията на мнозина, които нямат вяра в Него. Но медицината не може и не трябва да твърди, че може да помогне във всеки случай. Въпреки че много хора по света днес са получили помощ от лекари, има много други, които са в положението на жената от осма глава на Лука, която *беше похарчила целия си имот за лекари, без да може да се излекува от никого* (Лука 8:43). Когато дойде при Исус, тази жена, която от гледна точка на медицината беше безнадежден случай, моментално получи пълно освобождение. Ако ти си в това състояние, защо не последваш нейния пример? Премини през тълпата от съмнение, страхове, лъжливи поучения и обезсърчаване и докосни полата на дрехата Му чрез вяра.

Само вярвай, защото всичко е възможно за този, който вярва (виж Марко 9:23). Исус Христос с удоволствие ще стане твоя “семеен лекар”, защото името Му е ЙЕХОВА РАФА - Господ, ТВОЯ Изцелител! Исус, Великият Лекар е единственият, който може да даде абсолютна ГАРАНЦИЯ, че ще те изцели, ако се предадеш изцяло в Неговите ръце и следваш инструкциите Му.

Глава 5

Вярата е абсолютно необходима

Твоята вяра те изцели (Марко 5:34). *Нека ви бъде според вярата* (Матей 9:29). *Както си повярвал, така нека ти бъде* (Матей 8:13). *Който се съмнява, прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господ* (Яков 1:6-7). Според Марко 5:24-34, една жена имаше кръвотечение от дванадесет години. Тя беше много пострадала от мнозина лекари и беше похарчила всичко, което имаше. Но вместо да се подобри, състоянието ѝ се влошаваше. Най-после тя чу за Исус, потърси Го, докосна се до дрехата Му и оздравя.

Какво излекува тази жена? Много хора ще кажат: “Христос.” В известен смисъл това е вярно, защото ако не Го беше докоснала, никога нямаше да бъде изцелена. Но след като беше изцелена, Самият Христос каза: *Дъще, твоята вяра те изцели* (ст. 34). Според думите на Исус, *нейната вяра* беше това, което я изцели. Ако нямаше вяра, тя никога нямаше да преодолее трудностите по пътя си, които правеха да изглежда възможно за нея някога да докосне Исус! Друг път, двама слепи мъже дойдоха при Исус за изцеление. Той се докосна до очите им и те се отвориха. Какво отвори слепите им очи? След като Исус ги докосна, Той каза: *Нека ви бъде според вярата* (Мат. 9:29).

В действителност, изцелението дойде от взаимодействието на тяхната вяра със силата на Бога, изразена чрез Исус Христос. Исус каза на стотника: *Както си повярвал, така нека ти бъде* (Матей 8:13). Четейки в Новия Завет за изцеленията, станали чрез Исус и Неговите първи последователи, откриваме много такива изречения. Всички Божии обещания са дадени с условието - **да има вяра**. **Няма друг начин да се получи нещо от Бога**. Яков изразява това по възможно най-ясния начин:

Но нека иска с вяра, без да се съмнява ни най-малко; защото който се съмнява, прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа (Яков 1:6-7). Вярата е абсолютно необходима, ако някой иска да получи нещо от Бога!

Дарбите на изцеление + вяра = изцеление

Днес има такива хора, които са останали с погрешната представа, че поради факта, че мнозина оперират в дарбите на изцеление и чудеса, всичко, което те трябва да направят, е да посетят едно от техните събрания и ще бъдат изцелени, без да се изисква никаква вяра от тяхна страна. Те си мислят, че дарбата на изцеление ще вземе мястото на личната им вяра в Бога. Това не е библейско! Дарбата на изцеление *няма* да замести личната ти вяра в Бога. Без съмнение Исус оперираше във *всички* дарби на Духа, включително и изцеления и чудеса. Но въпреки това, когато отиде в Назарет, *не можеше да извърши никакво велико дело там, освен дето положи ръце на малцина болни и ги изцели* (Марк 6:5). *И не извърши много велики дела там, поради*

неверието им (Матей 13:58). Изцелителните дарби, които притежаваше Самият Господ, не донесоха изцеление на хората, без участието на вяра от страна на човека.

Също така и днес дарбите на изцеление, в които действат Божиите хора, няма да ти донесат изцеление, ако нямаш вяра. Павел среща един човек в Листра, немощен в краката си. Той му каза със силен глас: *Стани прав на краката си* (Деяния 14:10). Човекът беше изцелен веднага, той подскочи и после ходеше! Забележете, че според стих 9, преди Павел да му заповяда да стане на краката си, той видя, че човекът има вяра да бъде изцелен. Въпреки че Павел оперираше в дарбите на изцеление и чудеса, той разбра, че те не са достатъчни сами по себе си, за да доведат до желани резултат.

Необходима беше вяра от страна на страдащия човек, за да бъде той изцелен. Когато Христос изцели жената от Марко 5:25, Той не каза: "Дъще, Моята дарба те изцели." - но - *...твоята вяра те изцели*. Павел не каза на сакатия човек: "Хайде, приятелю, нареждай се на молитвената редица. Аз имам дарбата на изцеление." Той видя каква е ситуацията и разпозна, че човекът имаше вяра да бъде изцелен!

В наши дни имаме чудесната привилегия да можем да присъстваме на събрания, където Божиите помазани хора донасят освобождение в името на Исус! Но само по себе си това не е достатъчно. Ако Самият Христос водеше събранията и полагаше ръцете Си на болните днес, без съмнение Той щеше да им казва както преди: "**Твоята вяра те изцели!**"

Вяра на заем

Много хора си признават, че нямат много вяра и се питат дали е възможно да бъдат изцелени, поради вярата на някой друг. Много пъти са ми казвали: "Нямам никаква вяра, не е ли възможно да бъда изцелен чрез твоята вяра?" В Яков 5:16 се казва: *Голяма сила има в ефективната усърдна молитва на праведния*. Но Бог дава гаранция само за тези, които имат собствена вяра! Ако някой приеме изцеление, без да е имал вяра, това със сигурност ще бъде изключение, а не правило, положено в Божието Слово.

Ти може да бъдеш изцелен чрез вярата на някой друг, но как ще запазиш изцелението си? Вярата не е необходима само, за да бъде получено изцелението, но и за да се задържи, защото сатана не се признава лесно за победен. Почти без изключение, когато някой е бил изцеляван, той моментално е бил атакуван от сатана, с опит да измъкне от него подаръка, който Бог му е дал. Затова, ако изцелението ти зависи от вярата на някой друг, сатана само ще трябва да изчака този човек да не е при тебе, за да те свари напълно незащитен и да отнеме изцелението ти. Затова много хора днес страдат от болести, от които вече са били изцелени. Не се обезсърчавай, ако вярата ти е малка. Следващата глава е написана за теб. Тя ще изгради вярата ти, ако следваш инструкциите ѝ. Чети я с молитва и покорство. Ако правиш така, огънят на вярата ти ще започне да гори все по-силно и по-силно.

Глава 6

Имай вярата, която Бог дава

В предишната глава разбрахме, че вярата е абсолютно необходимо изискване за изцеление. Има хиляди обещания в Божието Слово и всяко от тях изисква вяра. Вяра, която ти можеш да имаш! Вярата, която Бог дава! Веднъж Христос, пътувайки към Витания, прокле едно смокиново дърво, защото то нямаше плод (виж Марко 11:12). Той каза, че вече никой няма да яде плод от това дърво. Беше извършено велико чудо, въпреки че **то не се прояви веднага. Вярата влезе в действие**. На следващата сутрин учениците отново видяха смокиновото дърво, но то беше изсъхнало от корен. Петър изрази учудването си, че дървото е изсъхнало. Исус му отговори: *Имайте вяра в Бога. Истина ви казвам, който рече на тая планина: Дигни се и хвърли се в морето, и не се усъмни в сърцето си... ще му бъде това, което е казал* (Марко 11:22-23). Ясно е, че същата вяра, която употребяваше Исус, може да я има всеки. Ние можем да имаме вярата на Бога, - буквално вярата, която Бог дава!

Цената на вярата

Бог наистина дава вяра. Бог дава вяра на всеки човек, който я иска толкова много, че е готов да плати цената за нея. Тази цена е покорство, благочестие, святост, ходене в стъпките на Исус, живот в свобода от осъждане и в пълната светлина на Писанията. Апостол Йоан казва:

*Ако нашето сърце не ни осъжда, тогава (и само тогава) имаме увереност спрямо Бога (I Йоан 3:21). Вярата и доверие са едно и също нещо. Уебстърският речник дефинира *вяра* така: "пълно доверие в дадена личност". Със сигурност никой друг не заслужава повече нашето пълно доверие, отколкото Бог!*

Вярата не представлява никакви тайнствени тръпки, минаващи нагоре надолу по гърба ти. Тя е обикновено, всекидневно нещо, което се проявява във всичко, което правим. Ти пишеш писмо, отиваш до пощата, купуваш си марка, слагаш я в ъгъла на плика, пускаш писмото в пощенската кутия и имаш пълната увереност, че човека, до когото си адресирал писмото, ще го получи след няколко дни. Ти нямаш внезапно, завладяващо чувство, че приятеля ти ще получи писмото. Дори не ти минава през ума да се съмняваш, че той няма да го получи. Някои хора вярват повече на Чичо Сам, отколкото на Исус, въпреки че няма никаква причина да се съмняваме в Божиите обещания, ако изпълним нашата част. Ако писмото не е било пуснато в пощата, или ако не е била поставена марка, има причина да се съмняваме, че приятелят ни няма да го получи. По същия начин, няма причина да очакваме отговор на молитвите си към Бога, ако не изпълним, или сме небрежни в изпълнението на нашата част. Но ако сме направили това, което е необходимо, Бог дава *абсолютна гаранция*, че ще извърши Своята част - изцелението е наше!

Сега, когато вече знаем към какво се стремим, нека видим какви са библейските методи за придобиването му. Независимо от това колко благонадежден изглежда някой човек, ние никога не можем да бъдем сигурни, че той заслужава пълно доверие, преди добре да се запознаем с него. Това е причината много хора да нямат доверие на Бога. Ние опознаваме Бога, ходейки с Него ден след ден и четейки Словото Му. *Вярването е от слушане, а слушането - от Христовото Слово* (Римляни 10:17). Чети Божието Слово. Чети Го, както би прочел писмо от верен приятел. Приеми го като най-големия авторитет.

Решително се разграничи от книги и разговори, които подлагат на съмнение истинността на Божието Слово. Исус обвинява религиозните Си съвременници: *Вие осуетявате Божието Слово заради традициите си... и преподавате за поучения човешки заповеди* (Марк 7:13, 7).

Много проповедници днес пренебрегват Божиите обещания, като дават предимство в поученията си на нещата, които са около тях, а не на Словото на Бога. Вярата може да бъде изградена само върху основата на силата и успеха на Божието Слово, а не върху нашите или нечийи други слабости и провали. След като вярата бъде посадена в сърцето чрез Словото, тя трябва да бъде напоявана и хранена чрез искрена любов към Бога. *Съвършената любов изгонва страха* (I Йоан 4:18). Страхът е пълна противоположност на вярата. Той е нейният убиец. В любовта няма страх. Ти не можеш да имаш вяра, ако не обичаш Бога. Можеш да се надяваш, че Бог ще те изцели. Можеш да кажеш: "Знам, че Той е способен." Но не можеш да имаш вяра.

Подчинявай се на Божиите заповеди

Ако обичаш Бог, ще изпълняваш заповедите Му (Йоан 14:15-23). Неизпълнението на Неговите заповеди е поради това, че много хора нямат вяра. *Вярата... действа чрез любов* (Гал. 5:6). Любовта се проявява чрез покорство. Ако не се покоряваш на познатата ти воля на Бога, значи нямаш вяра и любов.

Ако обичаме Бога, ние ще сме заинтересовани да знаем и вършим Неговата воля. Според мен, най-голямата пречка на вярата днес е непокорството. Йоан казва: *Възлюбени, ако нашето сърце не ни осъжда, имаме увереност спрямо Бога и каквото и да поискаме, получаваме от Него, защото пазим заповедите Му и вършим това, което е угодно пред Него* (I Йоан 3:21-22).

Истинска вяра - жива, действаща вяра - е невъзможна за хора, които не са в хармония с Личността и Духа на Бога, защото живеят в непокорство към Божиите заповеди. Днес много хора, които изповядват, че са християни, живеят под постоянно осъждение за грях и непокорство към познатата им воля и Слово на Бога. Те никога не могат да имат истинска вяра, преди да се покаят от греховете си и да се обърнат от тях. Защото само тогава ще ги напусне това осъждение. Само тогава такъв човек може да има чиста съвест спрямо Бога, която води до съвършено доверие, или вяра.

Приеми Святия Дух

Доверието на някои може да е разрушено поради осъждението, идващо, защото светлината - светлината на Писанията относно Святия Дух - дойде в света, но те не са ходили в тази светлина. Те знаят, че би трябвало да имат това славно преживяване, но не са отговорили на условията, за да го получат. *Приехте ли Святия Дух, както повярвахте?* (Деяния 19:2). В никакъв случай това не би трябвало да се счита за неудобен въпрос за християни. Павел пита същото нещо група от дванадесет вярващи в Ефес. Всеки християнин би трябвало да е преживял това не само, защото Бог го заповядва (дори само това е достатъчна причина), но и защото вярващият *има нужда* от тази сила, за да работи и да свидетелства за своя Господ. В новозаветната църква всеки член беше изпълнен със Святия Дух. Всички индивиди и групи от хора в Новия Завет, за които се казва, че са били християни, бяха кръстени в Святия Дух. Това преживяване беше различно от обръщането им към вярата и се случваше след това. Всички ученици на Исус бяха спасени, понеже Христос ги изпрати да проповядват Евангелието и да изцеляват болните, и им беше дадена власт и сила над демоните (виж Лука 10:20), което е сигурно доказателство, че бяха спасени. И въпреки това Исус *им заповяда да не напускат Ерусалим, но да чакат обещанието от Отец, за което, каза Той, чухте от Мене. Защото Йоан е кръщавал с вода, а вие ще бъдете кръстени със Святия Дух не след много дни* (Деяния 1:4-5). *И ето, аз изпращам върху вас обещанието на Отца Ми, а вие стойте в града Ерусалим, ДОКАТО се облечете със сила отгоре* (Лука 24:49). Това е не само заповед към няколко човека в миналото, но това е за всички християни днес. В първата си, вдъхновена от Святия Дух проповед, след като Го беше приел, Петър каза: *Покайте се и всеки от вас нека се кръсти в Името на Исус Христос за прощение на греховете ви и ще приемете този дар, Святия Дух. Защото на вас е обещанието и на вашите деца, и на всички далечни, които Господ, нашия Бог, ще призове при Себе Си* (Деяния 2:38-39).

Много хора смятат, че кръщението в Святия Дух е само една привилегия, а не директна заповед. Обаче това е заповед, защото Павел казва: *И не се опивайте с вино, следствието на което е разврат, но изпълвайте се с Духа* (Ефесяни 5:18). Тъй като това е заповед от Бога, ние трябва да сме й покорни.

Тези, които са дошли под светлината на Божията истина, се очаква да ходят в тази светлина и ако не го правят, те са под осъждение. *И ето що е осъждението: светлината дойде на света и човеците обикнаха тъмнината повече от светлината, защото делата им бяха зли* (Йоан 3:19).

Много хора днес повече или по-малко живеят под осъждение, защото не са направили посвещение на пълно покорство, за да могат да приемат това славно преживяване, кръщението със Святия Дух. В Деяния 5:32 ясно се казва, че тези, които са покорни, са приели Святия Дух. *И ние сме свидетели за тези неща, както е и Святия Дух, Когато Бог даде на ония, които Му се покоряват.* От този стих става ясно, че ако не си изпълнен със Святия Дух, ти все още не си напълно покорен. И ако не си покорен, тогава ти си непокорен. Непокорството е грях... греха носи осъждение... осъждението разрушава вярата.

Пребъдвай в Христос

Ако пребъдвате в Мене и думите Ми пребъдват във вас, искайте каквото и да желаете и ще ви бъде (Йоан 15:7). Ти трябва да пребъдваш в Христос, за да дойдеш в позиция, от която да можеш да упражняваш истинска вяра. Едва тогава ще получиш вярата, която Бог дава. Исус няма да я даде на хора, които не пребъдват в Него. Ако не беше така, всеки - дори и пияниците, проститутките, крадците, убийците и враговете на Божието царство - щяха да могат да я имат, да действат във вяра и да получават от Бога каквото и да поискат. Но благословенията на Бога са за тези, които Му служат и Го слагат на първо място. Затова ти трябва да пребъдваш в Христос, преди да можеш да упражняваш истинска вяра. Нека видим в Божието Слово какво е определението за пребъждане в Христос. *Който казва, че пребъдва в Него, сам е длъжен да ходи, както е ходил Христос* (I Йоан 2:6). От този стих става много ясно, че ако ние казваме, че пребъдваме в Христос, трябва да ходим така, както Той е ходил.

Приятелю, ако не ходиш така, както е ходил Христос, ти не пребъдваш в Него и не е чудно, че нямаш никаква вяра! Ти никога не можеш да се основеш на реалната вяра, докато не започнеш да пребъдваш в Христос и да ходиш така, както е ходил Той. Това не само е възможно,

но е заповед от Бога. *Понеже и Христос пострада за вас и ви остави пример да следвате по Неговите стъпки; Който грях не е сторил* (I Петрово 2:21-22). Христос не живееше в постоянен грях. Той не намираше извинения, за да греши, а се съпротивляваше на дявола и изкушенията, въпреки че е бил *във всичко изкушен като нас, но пак без грях* (Евреи 4:15). Той е нашият пример. И Исус е готов да ни помогне да ходим така, както е ходил Той - да ходим в Неговите стъпки. *Никой, който пребъдва в Него, не съгрешава* (I Йоан 3:6).

Осъзнавам, че това поучение е в противоречие с повечето религиозни учения днес. Зная също, че има много хора, които твърдят, че са Божии деца и вярват в Божественото изцеление, а за тях се молят отново и отново, без те самите да могат да ходят в истинска вяра за изцеление. Това е достатъчно, за да приемем фактите такива, каквито са, независимо от различните мнения. Има причина тези хора да продължават да страдат от болести, болки и заболявания и да не могат да получат изцеление за болните си тела. Причината не е, че Бог гледа на лице. Много често това е, защото страдащия човек не е платил цената за вярата, която е покорство и святост.

Живей свят живот

Тези, които не живеят свято, могат да се надяват, но не и да вярват! Ако такива хора биха могли да имат вяра, те щяха да получават от Бога каквото и да поискат, защото Той гарантира: *Всичко, каквото и да поискате в молитва, като вярвате, ще получите* (Мат. 21:22). Бог казва също: *Търсете мир... и освещение, без което никой няма да види Господа* (Евреи 12:14). Днес често срещано поучение е, че всички грешат постоянно, че не може да се живее над греха и че докато сме на земята, трябва да сме част от греховете на този живот. Тези, които поучават тази доктрина, цитират много стихове, които се отнасят само за невъзстановения човек и никога не са преживявали спасение. Но Бог каза: *Бъдете святи, защото Аз Съм Свят* (I Петр. 1:16). Павел казва: *Отрезвявайте за правдата и не съгрешавайте, защото някои от вас не познават Бога. Това казвам, за да ви направя да се засрамите* (I Кор. 15:34). Според този стих, който намира извинения за постоянното си ходене в грях, няма познание за Бога. Какъв срам!

Очевидно тези така наречени християни не четат Библиите си. След като Исус изцели един човек, Той го намери в храма и му каза: *Ето, ти си здрав; не съгрешавай вече, за да не те сповети нещо по-лошо* (Йоан 5:14). На самарянката Христос каза: *Иди си и повече не съгрешавай* (Йоан 8:11). *Дечица мои, това ви пиша, за да не съгрешите* (I Йоан 2:1). Павел повдига въпроса за греха в Римляни 6:1-2: *Да речем ли: Нека останем в греха, за да се умножи благодатта? Да не бъде!* Когато отново се приеме отношението на Христос по въпроса за греха и християните започнат да пребъдват в Бога, множествата ще бъдат изцелени, както преди и книги като тази няма да са необходими. Но докато хората се просветят и научат истината, такива книги са необходими. Ето един често задаван въпрос: "Защо не бях изцелен?"

Отговорът е прост: поради неверие, или недостатъчно вяра. Има не една причина за липсата на вяра, но главната е липсата на святост. Друга такава е пренебрегването на всекидневното изучаване на Библията. Не е чудно, че днес има толкова много хора без вяра в сърцата си. Цената за вярата беше установена от Самия Бог. Обичай Го! Чети Словото Му! Подчинявай се на заповедите Му! Вярвай в обещанията Му! За някои тази цена може да изглежда невъзможна, но Бог е направил възможно за човеците да я платят. Самият Христос, Който спасява от грях, ще пази тези, които желаят да бъдат пазени от Неговата мощна сила. *Но верен е Господ, Който ще ви утвърди и ще ви опази от лукавия* (II Сол. 3:3).

А на Онзи, Който може да ви пази от препъване и да ви представи непорочни в радост пред Своята слава (Юда 24). Бог не само заповядва да пребъдваме в Него, но го прави възможно, като ни дава сила да се съпротивяваме на дявола в изкушението. *Никакво изпитване не ви е постигнало, освен онова, което може да носи човек; обаче Бог е верен, Който няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото ви е силата, но заедно с изпитанието ще даде и изходен път, така че да можете да го издържите* (I Коринтяни 10:13). Аз съм разбрал, че тези, които имат истинско желание да угодят на Бога, които четат Библиите си и се молят, са достигнали святост. Същите тези хора триумфират над болести, заболявания и над силата на врага. Бог им е дал вяра.

Вярата - дарба и плод на Духа

Вярата е една от деветте дарби на Духа (виж I Коринтяни 12:9). Времето и пространството няма да ни позволят да разгледаме подробно вярата като една от деветте дарби. Достатъчно е да кажем, че там тя се споменава като дарба на Духа, дадена от Духа. В стих 31 Павел увещава църквата да копнее за най-добрите дарби. Всеки християнин има известно количество вяра. Иначе нямаше да е спасен. В момента на спасението тя започва да расте като плод, защото освен духовна дарба, е и плод на Духа (Гал. 5:22). Както в овощната градина някои дървета дават много малко или лошокачествен плод, така и някои християни произвеждат много малко плод на Духа. Плодът първо трябва да напъпи, след това да израсте и да се развие. За да се развие правилно плода на вяра, той трябва да бъде хранен правилно, както е при овощните дървета. Тъй като вярата идва от слушане на Божието Слово, християнинът трябва да го чете често. Запомняй много от Божиите обещания за изцеление и стой върху тях. Цитирай ги отново и отново. По този начин вярата ти ще расте. Вярата трябва да бъде изградена върху Божието Слово и *само* върху Него.

Преживяванията и свидетелствата на други хора ти дават просто надежда, а не вяра. Тя не може да се изгражда единствено върху преживяванията на другите. Не може да се обляга на нечии чувства, или на това, което виждаш. Ако гледаш как мощната сила на Бога донася изцеление на другите, надеждата ти ще порасне в сърцето ти, но това не е вяра. Тя ти помага да повярваш, но не може да замести вярата: *Вярването е от слушане, а слушането - от Христовото Слово* (Римляни 10:17). Основи вярата си изключително върху Божието Слово. Не говори неща от сорта какво чувстваш, или какво не чувстваш. Хора, които измерват изцелението си чрез своите чувства, никога не се доверяват на Божието Слово. Човек, който приема Словото на Бога за собствения си случай, независимо от това дали резултатите се виждат или не и дали се чувстват или не, скоро ще ги види и почувства, защото това е вярата, която Бог дава. Реална вяра е просто да се хванеш за Словото на Бога. Колкото повече от Писанията си скрил в сърцето си, толкова по-лесно ще ти е да вярваш в това Слово. Има много пречки на вярата и следващата глава е посветена на тази тема. Прочети я внимателно и се моли и следвай инструкциите. Тогава Бог, Който никога не се проваля, със сигурност ще възнагради покорството ти с реална и жива вяра - тази вяра, която Бог дава! Тя може да изисква Божиата *гаранция* за изцеление, която не се проваля.

Глава 7

Пречки за вярата

Вярата е да хванеш Словото на Бога. Не е трудно да се види, че грехът е пречка да имаш вяра за изцеление, тъй като Божието Слово никъде не обещава изцеление за грешника. *Знаем, че Бог не слуша грешници* (Йоан 9:31). Божието обещание към грешниците е, че Той ще прости греховете им, когато се покаят и ще ги съди според греховете им, ако не се покаят. Божиите обещания за отговаряне на молитви и за изцеление са за покорните Му деца. *Ако пребъдвате в Мене и думите Ми пребъдват във вас, искайте, каквото и да желаете, и ще ви бъде* (Йоан 15:7). Ако пребъдваш в Христос, Бог гарантира, че ще отговори на молитвите ти! Непребъдването в Христос е пречка номер едно на вярата, защото по този начин Божиата гаранция става невалидна. Пребъдването в Христос не се състои в това да си член на някоя църква, или да си любезен със съседите. Не се състои в това да пееш в хора, да поучаваш в неделното училище, да проповядваш, или да се молиш. **За да пребъдваш в Христос, ти трябва да живееш във и чрез Словото на Бога и да си в радостно общение с Него.** *Няма никакво осъждане за тези, които са в Исус Христос* (Римляни 8:1).

Много хора искат неправилно

Някои хора искат от Бога и получават. Други искат със същите думи и нищо не става. Това не е въпрос на шанс, или на лицеприятие, но зависи от вярата. *Искате и не получавате, защото зле искате, за да го използвате за страстите си* (Яков 4:3). Такъв вид молитва никога не може да бъде с вяра. Тя може да е с желание за добро, или дори с надежда, че “може и да работи”, но не и с вяра, защото при такъв вид искане няма обещание, върху което тя да бъде основана. Някои хора искат да са изцелени само, за да могат да продължат пак грешния си живот. Една светска дама искала изцеление за болните си ръце само, за да се чувства по-добре, когато

играе карти. Симон магьосникът желаеше да има финансова изгода от дара си (виж Деяния, глава 8). Бог не дава вяра на такива хора. В противен случай нейната безразборна употреба от тези, които са движени от страстите си, би била опасна. Затова вярата се дава само, ако пребъдваш в Христос и ако в теб пребъдва Неговото Слово. Само на такива хора може да се окаже доверието да използват такава мощна сила.

Осъждане

За тези, които пребъдват в Христос, няма осъждане. *Ако нашето сърце не ни осъжда, имаме увереност спрямо Бога; и каквото и да поискаме, получаваме от Него, защото пазим заповедите Му и вършим това, което е угодно пред Него* (I Йоан 3:21-22). Това е Божията формула. Докато не изпълниш това условие, не може да имаш вяра. Ти можеш да си уверен, че Бог е способен да те изцели, но можеш само да се надяваш, че Той ще го направи, защото няма обещание за това, докато живееш в грях - под осъждане. Аз може да познавам милионер, който без затруднение би ми дал хиляда долара. Знам, че би могъл да го направи. Той може да е дал на някой от приятелите ми същата сума. Дори може да съм видял чека. Аз може да се нуждая от тях отчайващо и да се надявам усърдно, че той някак си ще реши да ми даде хиляда долара. Но аз нямам никаква реална причина да вярвам, че ще го направи, освен ако той не е казал, че иска. Божията сила е достатъчна, за да изцели всички, както и да ги спаси. Но Неговото обещание е да изцели тези, които пазят заповедите Му и ходят в повеленията Му тези, които вярват, че цялото Му Слово е истинно. Осъждението без съмнение е най-голямата пречка на вярата.

Нека разгледаме някои причини за идване на осъждане върху християните осъждане, което възпрепятства вярата им. Всичко, което се прави от непокорство и има неблагочестиво, несвято естество, е пречка за вярата. Петър увещава съпрузите и съпругите относно техните взаимоотношения: *Подобно и вие жени, покорявайте се на мъжете си, така щото даже някои от тях да не се покоряват на Словото, да се придобият без Словото, чрез обходата на жените си. Също и вие мъже, живеете благоразумно с жените си, като с по-слаб съсъд и отдавайте почит на тях като сънаследници на дадения чрез благодат живот, за да не става препятствие на молитвите ви* (I Петрово 3:1,7).

Вярата на много хора е възпрепятствана от недуховни взаимоотношения вкъщи. Но недуховни отношения към нашите познати извън дома също могат да бъдат голяма пречка за вярата. *Всичко, каквото и да поискате в молитва, вярвайте, че сте го получили и ще ви се сбъдне. И когато се изправите на молитва, прощавайте, ако имате нещо против някого* (Марко 11:24-25). Непростителният дух е пречка за вярата. *Всеки десетък... е Господен* (Левит 27:30). Много хора, наричащи себе си християни, живеят под постоянно осъждане, защото не дават на Бога десетъка Му. Те знаят, че в Библията се говори по този въпрос и че трябва да дават десетък от дохода си, за да се поддържа служението. Но въпреки това огромен брой хора, които посещават църква, не ходят в светлината на Божието Слово. Много от тези така наречени "светии" ни помагат да запълним редиците си за изцеление. Бог ги нарича крадци (виж Малахия 3:8). Ако ти си ограбвал Бога, не очаквай Той да те изцели, преди да си поискал прошка от Него и преди да започнеш да си даваш десетъка. Истина е, че това се изискваше от закона, но десетъкът е по-стар от него. И Божиите обещания са все още валидни. *Донесете всички десетъци в хранилището, за да има храна в дома Ми, и опитайте Ме сега в това нещо, казва ГОСПОД на силите, дали не ще ви разкрия небесните отвори, да изляя благословение върху вас, тъй щото да не стига място за него* (Малахия 3:10).

Друга пречка на вярата откриваме в Яков 5:16: *Изповядайте греховете си един на друг и молете се един за друг, за да оздравеете*. Много хора са бързи да видят грешките на другите, но като че ли са слепи за собствените си грешки. С такъв дух трудно можеш да очакваш да имаш вяра да уповаваш на Бога за изцеление. Много християни твърдят, че са перфектни, но когато са конфронтирани с необходимостта да изповядат греховете си, за да приемат изцеление, те отказват. Има много хора, които са моментално изцелени на молитвената редица, докато други минават през много редици за изцеление и въпреки това да не го получават. Според Яков 5:14 в такива случаи трябва да помолят старейшините на църквата за помощ. С внимателно изследване на сърцето и много молитва, те трябва да разгледат живота си и да открият причината, поради която изцелението е било задържано от тях.

После, когато светлината на Бога е открила проблема, трябва да изповядат тази грешка на тези, които се молят с тях и да се молят заедно, за да бъде тя преодоляна. Тогава, в отговор на

общите молитви на страдащия човек и на старейшините, които са били помолени да помогнат, сатана може да бъде изгонен и да бъде спечелена двойна победа. Едновременно ще бъде разчупено робството и на греха, и на болестта. Тези, които чуват такава изповед, *трябва* да помнят, че заради братството в Христос, те са задължени да не говорят за тези грешки на никого друго, освен на Бога. Нежеланието да се изповядат грешките обикновено показва нежелание да бъдат забравени, или липса на увереност, че силата на Бога ще донесе освобождение. Това е една от най-големите пречки на вярата.

Вид на благочестие

В Божието Слово има предупреждение, че в последните дни, ще има хора, *имащи вид на благочестие, но отречени от силата му* (II Тимотей 3:5). Със сигурност това не се отнася за тези, които не твърдят, че живеят благочестиво, но за църкви и служения, които високо изповядват, че са благочестиви, но отричат, че има някаква свръхестествена сила, която действа в света днес. Вместо да говорят за новородението, те съветват как да се вземат добри решения, за членството в църква, или за кръщението. Нито едно от тези неща не може да промени сърцето.

Един такъв религиозен човек осъзна безсилието на собствената си доктрина и искрено потърси Божия път. Исус му каза: *Ти трябва да се новородиш* (Йоан 3:7). Някои, които наричат себе си “фундаменталисти”, приемат само до тук чудотворната сила на Бога. Те се съгласяват с Марко 16:16: *Който повярва и се кръсти ще бъде спасен...* - но отричат стиховете 17 и 18: *И тия знамения ще придружават повярвалите: в Мое име бесове ще изгонват; нови езици ще говорят; змии ще хващат; и ако изпият нещо смъртоносно, то никак няма да ги повреди; на болни ще полагат ръце и те ще оздравяват.* Те се събират в църкви и пеят химни, проповядват, молят се с красиви молитви и някои дори се кръщават във вода и вземат Господна вечеря. Те имат всичките външни форми на благочестие и са признати от света и управниците като “Църквата”. Но те напълно отричат силата на Исус, която е обещана на благочестивите. В същия стих, в който споменахме, че Бог дава предупреждение, ясно ни се казва какво да правим, ако сме свързани с такава група - *от такива страни* (II Тимотей 3:5).

Много хора не могат да получат изцеление, защото не са обърнали внимание на това предупреждение. Искрата на вярата е започнала да гори в сърцето им, но вместо да започнат да се събират с други хора, имащи същата скъпоценна вяра, те продължават да стоят в обкръжението на тези, които не само, че не вярват в чудотворната сила на Бога, но открито отричат нейното съществуване. Твоята лична вяра има точно толкова шанс да оцелее при такива обстоятелства, колкото горящ въглен в съд със студена вода. Бог не те призовава да останеш в такава обкръжение. Добре е на такива хора да се каже какво пише за това в Божието Слово. Ако те го повярват, ти си спечелил приятели в Христос. Но ако не повярват, Божието Слово ясно казва да страниш от тях. Те са отвърнали ушите си от истината и ще направят същото и с тебе, ако продължиш да се събираш с тях. Изследвай Писанията. Основи вярата си на Божието Слово и след това иди в църква, която е направила същото. Много, много хора са имали пречка да получат вяра за изцеление, защото не са се вслушали в тази важна инструкция от Божието Слово. Бог е гарантирал, че ще изцели тези, които искат във вяра, без да се съмняват. Единственият начин, по който сатана може да ти попречи да получиш изцеление от Бога, е да ти попречи да искаш във вяра. Това става, като те подлъгва да позволиш на пречките да останат в живота ти. Изследвай сърцето и живота си днес. Освободи се от пречките. Тогава можеш да дойдеш пред Бога без осъждане. *Ако сърцето ни не ни осъжда, тогава имаме увереност пред Бога. И каквото и да поискаме, получаваме от Него* (I Йоан 3:21-22). Една от най-често срещаните пречки на вярата е погрешното разбиране на поучението в Божието Слово, за която ще говорим в следващата глава. Най-често това се дължи на неправилно поучение от хора, които нямат силата на Бога в собствения си живот. Те намират извинения за себе си, като приспособяват Писанията към собственото си мислене. Въпреки че такива хора може да са много образовани за нещата от света, от гледна точка на Бога те са неуки, нестабилни и изопачават Писанията... за собственото си разрушение.

Глава 8

Погрешни схващания за изцелението

Има много новородени християни, които искрено и чистосърдечно са посветили живота си на Бога, но дори след молитвата за изцеление продължават да страдат. Това може да се дължи на погрешно разбиране на поучението от Божието Слово. Те вероятно не са разбрали, че Бог е обещал изцеление на *всеки*, който иска с вяра. Поради това, че не осъзнават колко голяма е Божията гаранция за изцеление, те са се молили със съмнение.

Непоколебима вяра

Бог казва: *Нека иска с вяра, без да се съмнява ни най-малко; защото който се съмнява, прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа* (Яков 1:6-7). Често такива хора идват за молитва, мислейки си, че **НАИСТИНА** вярват и не се съмняват ни най-малко. Но след проверката се оказва, че вярата им се колебае. Те казват: “Наистина си мислех, че ще бъда изцелен сега, но изглежда, че не съм имал достатъчно вяра.”

В действителност тези хора *имат* вяра. Но тя се колебае, поради погрешно тълкуване на Божието Слово. Те са били поучавани в доктрини, които не могат да бъдат доказани от Словото. Това са човешки традиции, които правят Словото на Бога неефективно (Марко 7:13) за човека, който ги спазва. Исус казва на такива учители: *Обаче напразно Ме почитат, като предават за поучения човешки заповеди* (Марко 7:7; Матей 15:9). Бог е *гарантирал* изцеление за хората Си. Но някои, представящи се за Негови служители, са им казали, че Той не е имал предвид точно това!

Страдание за Божия слава

Друга известна заблуда е, че някои хора не могат да бъдат изцелени, защото страдат за Божия слава. Това поучение се основава на две погрешно тълкувани случки в служението на Христос. Когато Исус разбра, че Лазар е болен, Той каза: *Тази болест не е смъртоносна, но е за Божията слава, за да се прослави Божият Син чрез нея* (Йоан 11:4). Когато Исус дойде във Витания и беше посрещнат от сестрите на Лазар, те със сигурност не Го хвалеха. Нямаше прославяне на Бога, или Неговия Син. Но Божият Син беше прославен, когато Лазар излезе от гроба (виж стих 44).

При друг случай, някои от учениците на Исус Го запитаха за един слепороден човек. Те се чудеха дали е съгрешил той, или неговите родители. (Това е пример за погрешното отношение, което се среща днес, относно връзката между болестта и греха.) *Исус отговори: Нито поради негов грях, нито на родителите му, но за да се явят в Него Божиите дела* (Йоан 9:3). Това не означава, че човекът и родителите му никога не са извършили грях, защото знаем, че *всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога* (Римляни 3:23). Тук Исус иска да каже, че тази слепота, която беше необичайна, не е директно наказание за някакъв необикновен грях. Но ако този човек беше сляп за Божията слава, тогава Исус работеше срещу славата на Бога, защото в същия ден Той възстанови зрението му. Сама по себе си слепотата не прославяше Бога. Но тя стана причина Божиите дела да се проявят в него. Когато хората видяха, че слепият от рождение човек вижда, Бог беше прославен.

Ако ти страдаш за Божия слава, позволи на Бог да бъде прославен **СЕГА**, като приемеш изцеление от Него. Свидетелствай на всеки около тебе за могъщата сила на Господа, която носи освобождение на всички, които Му уповават! Нито веднъж по време на земното Си служение Исус не заповяда на някой да се разболе. Но много пъти Той заповядваше на хора да оздравеят и те биваха изцелени чрез Словото Му. Нито веднъж не отговори на болен човек, дошъл при Него за изцеление: “Божията воля за теб е да си останеш болен за Негова слава.” *Исус Христос е Същият вчера, днес и завинаги* (Евреи 13:8).

Не е логично да мислим, че докато беше тук на земята, Той прославяше Отец, като *изцеляваше всякаква болест и всякаква немощ между хората* (Матей 4:23), а сега, когато се върна при Отец, Той се прославя чрез търпеливото страдание на хората, твърдящи, че това е проявление на Неговата любов. Не е чудно, че грешниците не искат да споделят тази любов! Никъде в Словото не се говори, че болестта е израз на Божието благоволение. Напротив, тя е наказание за греха (виж Второзаконие 28:22-28,61).

Наградата за покорство е здраве и изцеление (виж Изход 15:26). Най-несъстоятелното нещо в “страданието за Божия слава” е, че тези хора, които не отиват при Бога за изцеление, не се колебаят ни най-малко да направят по човешки всичко възможно, за да облекчат болката си и да възстановят своето здраве. Ако болестта наистина беше Божията воля за тях, трябва ли да се опитват да избягат от нея?! Представи си, че аз ти кажа: “Работя в този град за славата на Бога. Неговата воля е да съм тук. Но ще остана само, докато намеря начин да се измъкна от тук. Напускам веднага щом спечеля, изпрося, или взема на заем пари за автобусния билет.” Хората ще бъдат ужасени и вероятно ще ме обвинят, че се бунтувам срещу Бога. Въпреки това има такива, които казват, че страдат за Божията слава, а е очевидно, че ще продължат да са болни само, докато е невъзможно да се излекуват. Това не е ли нелогично?!

Болестта не е Божията воля

Болестта е дело на дявола. Божията воля е Неговите хора да преуспяват и да са здрави (III Йоан 2). Затова нека идваме пред Бога, без да се съмняваме, с пълна увереност, че се молим според Неговата воля. *И увереността, която имаме спрямо Него е това, че ако искаме нещо по Неговата воля, Той ни слуша; и ако ни слуша, за каквото и да Му поискаме, знаем, че получаваме това, което сме искали от Него* (I Йоан 4:14-15). Тези, които поддържат схващането, че може да си болен, защото Бог иска така, подкрепят позицията си с няколко случая в Писанията. Според тях тезата им е вярна, поради това, че Бог е решил някои от най-добрите Му служители да изтърпят страдания. В най-добрият случай, това е само косвено доказателство, което трябва да се приеме “с резерви” при всеки съдебен процес. При внимателно изучаване се оказва, че тези случаи не са никакво доказателство.

Борба за съвършенство

Нека разгледаме първо случая с болестта на Йов. Според свидетелството на Самия бог, Йов беше съвършен и праведен човек, защото *се бои от Бога и се отдалечава от злото* (Йов 1:8). На Йов не се приписва никаква божествена или свръхестествена перфектност. Всеки християнин би трябвало да бъде съвършен поне колкото Йов, защото нашите възможности, привилегии и сила са далеч по-големи. Исус ни е заповядал да *бъдем съвършени... както е съвършен вашият Небесен Отец* (Матей 5:48). Писанията - които Йов нямаше привилегията да чете, защото живя много преди те да бъдат написани - бяха дадени, *за да бъде Божият човек усъвършенстван* (II Тимотей 3:17). Християнин, който се задоволява с нещо по-малко от това да бъде съвършен, не е в Божията воля и в позиция да търси изцеление. Трябва да кажем като Павел: *Не че съм сполучил вече, или че съм станал вече съвършен, но гоня изподир, дано уловя, понеже и аз бях уловен от Христос Исус* (Филипяни 3:12). Трябва да държим тази цел постоянно пред нас, непрестанно стремейки се към нея. Никога не си намирай извинения, че не си перфектен.

Съвършенството е твоята цел. Бог счете Йов за съвършен, защото той искрено се боеше от Него и се въздържа (избягваше, не се удоволстваше) от злото. При подробно изучаване на книгата Йов, внимателният читател ще открие достатъчно причини в самия Йов за нещастieto, което го сполетя. Бог не подлага верните Си и възлюбени последователи на мъченията на сатана просто, за да докаже на дявола, че е прав. Действително, верността на Йов и неоснователното самохвалство на дявола бяха доказани, но много по-значима беше причината за това изпитание. Книгата Йов показва, че дори и съвършеният човек може да стане по-добър.

Страхът не е вяра

Забележете, че Йов беше хвален заради своя страх от Бога, но това не беше единственият му страх. Когато беше лишен от семейството и имота си, страдащ в тялото си и проклинат от жена си, той извика: *Онова, от което се боях най-много, ми се случи* (Йов 3:25). Вярата е нашата защита срещу греха и болестта, когато тези врагове посегнат на живота ни. Сатана видя това като ограда около Йов, през която не можеше да проникне. Но страхът, противникът на вярата, направи отвор в оградата, през който врагът може да влезе. Не трябва да осъждаме Йов за отношението му, защото той нямаше Писанията като нас. Неговото познание за Бога идваше само от устните предания и непълното директно лично откровение от Бог. (Общоприето мнение

е, че Йов е най-рано написаната книга от Библията). Не е чудно, че Йов нямаше достатъчно вяра, за да се предпази от атаката на сатана, защото вярата идва от слушане на Божието Слово.

Но ние, които имаме толкова лесен достъп до Божиите славни обещания, трябва да ги хванем здраво чрез вяра и да направим стъпка напред в славната свобода, дадена на Божиите синове. Като Негови деца, ние няма нужда да се покриваме с пепел като Йов, търсейки извинение да останем в робството на болестта и опресията на сатана. Това мъчение на Йов не дойде от Бога. *Тогава сатана... порази Йов с лоши циреи* (Йов 2:7). Но дори и това не би могло да стане без Божието разрешение.

Време на изпитание

В своето отчаяние, Йов провери отношението си към Бога и въпреки душевните си борби, откри ново взаимоотношение с Него. Действително, преди той се боеше от Бога, вършейки ревностно това, което беше правилно и се отдалечаваше от злото, но сега съпругата му го подтикваше да прокълне Бога и да умре (виж Йов 2:9) и приятелите му го обвиняваха във всякакви грехове, като му ги посочваха един след друг. В това време Йов откри, че само едно нещо си оставаше непоклатимо в неговия тотално променящ се живот. В своето страдание той извика: *Ако и да ме убие Той, аз пак ще Му уповавам* (Йов 13:15). Бог не би могъл да не забележи такава вяра. Незабавно Той започна да работи за избавлението на Йов и му откри Себе Си. Малко са хората, на които Бог се е открил с подобна слава и великолепие.

В светлината на това откровение, Йов имаше чудесната възможност да сравни собствената си праведност с тази на Създателя и откри, че неговата е отчайващо недостатъчно. Тогава той дойде пред Бога не в дух на себеправедност, но в истинско смирение и покаяние (Йов 42:6), смесено с вяра. Той дори желаше да се моли за освобождението на обвинителите си: *И Господ преобърна плена на Йов, когато той се помоли за приятелите си* (Йов 42:10). Но най-чудесната част от тази история се съдържа в заключителните стихове на тази книга. След като Йов се покая от своята себеправедност и липса на доверие, след като доказа смирението и простителността си, като се помоли за своите приятели, Бог го освободи от плена на сатана. Възстановена беше цялата му предишна слава, като имаше дори повече, отколкото в началото. Той живя още 140 години и няма никакви сведения, че през това време е имал дори един цирей, който да го безпокои! Ако си следвал примера с Йов, засипан с пепел, оплаквайки участта си и обвинявайки Бога за състоянието си, време е да погледнеш по друг начин на този герой. Постави доверието си в Бога, както направи Йов, дори да изглежда, че това само те води към смърт. Започни да изследваш Писанията и се моли върху тях така, сякаш никога не си чувал обясненията, добавени от човешките традиции. Потърси Самия бог, за да откриеш причината за болестта си и когато я разбереш, *отърви се от нея*. После като Йов, ти ще бъдеш освободен от робството, защото Бог е същият и днес!

Враговете на Евангелието на изцелението посочват примери, където наистина Божии деца не са били изцелени. Поради това те казват, че няма гаранция, че Бог изцелява всеки, който изпълни Неговите условия. Бог е предвидил, че хората ще се опитат да подложат на съмнение делото Му. Затова внимателно ни е показал в Словото Си *причините* за болестта, която се задържа за известно време в присъствието на могъщата чудотворна сила на Христос и на първите ученици, с които Той работи, *потвърждавайки Словото със знаменията, които ги придружаваха* (Марко 16:20).

Служението на Павел

Бог извърши особени чудеса в служението на Павел. Много от тези, които се докосваха до него, биваха изцеляване, дори мъже и жени, които нямаша личен контакт с него биваха избавяни от болести и освобождавани от зли духове, когато им носеха кърпи и престилки от тялото на Павел (Деяния 19:11-12).

Знаем, че един негов съработник - Елафродит се разболя смъртно, докато беше заедно с Павел. Точно така се казва във Филипяни 2:27. Но историята не свършва до тук. В същия стих се свидетелства, че *Бог му показа милост*, така че да може да пропътува дългия път от Рим до Филипи, независимо от трудностите на такова пътуване в ония дни. Това беше демонстрация за филипяните колко велика е силата и любовта на Бога към този човек. В стих 30 Павел обяснява причината за тази болест. *Понеже за Христовото дело той дойде близо до смърт, като изложи*

живота си а опасност, за да допълни липсата на вашите услуги към мене. Дарбите на изцеление не гарантират неограничено количество сила и енергия за човешкото тяло. Възможно е дори и при такава значима работа, като донасянето на благовестието и молитва за болните, тялото да се натовари повече, отколкото Бог му е определил да издържи, резултата от което е болест. Но дори и в такава ситуация Бог показва Своята милост.

Даже и да е необходим период на пълна почивка и възстановяване, няма нужда да ходиш в постоянно поражение, поради нервни кризи или други болести, причинени от преумора.

Някои твърдят, че Павел имаше свой личен лекар - Лука, който пътуваше с него, за да се грижи за здравето му. Действително Лука беше лекар по професия (виж Колосяни 4:14). Да твърдим, че Павел избра Лука, за да се движи с него, поради лекарските му способности, е също толкова смислено, колкото предположението, че Исус е взел Матей като Свой личен бирник. Никъде в Писанията не е записано, че Лука е лекувал Павел, или някой друг болен човек с методите на медицината. Само се споменава на едно място, че е бил лекар. Като автор на "Евангелието от Лука" и "Деяния на апостолите", той е записал много случаи на чудотворни изцеления. Забележителното е, че всеки от тях е описан като сто процента чудо. Никъде не пише, че Лука или някой друг лекар е оказал някаква медицинска помощ като допълнение към чудотворната сила на Бога. Без съмнение като лекар Лука е бил особено впечатлен, когато Христос и Неговите изпълнени с Духа ученици са освобождавали хората от болести, които лекарите безуспешно са се опитвали да лекуват. Лука пише: *И една жена, която имаше кръвотечение от дванадесет години и бе похарчила за лекари целия си имот, без да може да бъде излекувана от никого, се приближи изотзад и се допря до полата на дрехата Му; и начаса престана кръвотечението ѝ* (Лука 8:43-44).

Великият Лекар

Истина е, че има добри лекари, които са облекчили страданията на много хора. По света има достатъчно много хора, които никога не са научили за изцелителната сила на Бога. Те създават работа на всички лекари, оправдавайки напълно тяхното съществуване. Но тези, които познават Великия Лекар, би трябвало да чакат в Неговите крака, вместо в препълнените приемни на земните доктори. Тук можем да намерим облекчение - пълно и безплатно, без медицина или операция - за да бъдат телата ни здрави и силни за Негова слава. Без съмнение Той е заслужил всяко едно свидетелство, което любящите Му последователи могат да дадат за Неговите способности и вяроност.

Много хора са страдали с години, чакайки да бъдат излекувани от някой от най-известните по това време лекари. Само ако чакаха на Бога и внимаваха на инструкциите Му, както биха правили, ако изпълняваха заповедите на земните доктори, те щяха да бъдат изцелени. Започни от днес да изпитваш себе си според Божието Слово. Открий какво казва Той, че трябва да се направи и го направи. Това лечение не е експериментално То е доказано и изпробвано - с абсолютната гаранция, че е 100 процента ефективно, когато се прилага според указанията.

Трън в плътта

Опитвайки се да докажат, че Бог не изцелява всички, много хора цитират II Коринтяни 12:7-10: *А за да не се превъзнасям поради премногото откровения, даде ми се трън в плътта, пратеник от сатана, да ме мъчи, та да не се превъзнасям. Затова три пъти се молих на Господа да се отмахне от мене; и Той ми рече: Доволно ти е Моята благодат, защото силата Ми в немоц се показва свършена... Затова не е ли по-добре да се прославя в немощите си. Какъвто и да е бил тръна на Павел, Божията благодат беше достатъчна за него. Изброените във Второ Коринтяни, глава 11 постижения и страдания би трябвало да са достатъчни за проверката на тази благодат. Но не можем да твърдим, че трънът на Павел беше физически дефект, защото в този пасаж от Писанията не се споменава нищо за болест. Най-ревностните защитници на тази теза стигат до там, че твърдят: "Предполага се, че трънът в плътта на Павел е бил хронично възпаление на окото" (превод на Библията на Скофилд, стр. 1239).*

В светлината на славните обещания за изцеление, дадени смело в Божието Слово, само едно предположение, че Павел е бил болен, не би могло да ги отмени.

Терминът "трън в плътта" толкова често е бил свързан с болест, че е придобил това значение в мисленето на много хора, които са чели този стих. но нека изследваме неговата

употреба на други места в Библията, за да видим дали авторът е имал предвид това. В Числа 33:55 има предупреждение към Израел: *Но ако не изгоните пред себе си жителите на земята, тогава ония от тях, които оставите, ще бъдат тръни в очите ви и бодли в ребрата ви.* Това предупреждение се повтаря в Исус Навин 23:13 и Съдии 3:3. Така че трънът не се отнася за нещо относно тялото, но за неприятности, причинени от хора. Павел нарича въпросният трън “пратеник от сатана да ме мъчи” (II Кор. 12:7). Думата, преведена като *мъчи* означава “удрям с ръка, сражавам се със”. Изброявайки немощите, в които Павел предпочита да се прослави (II Кор. 11:23-33), никъде не се споменава болест или слепота, а гонения. Той говори за умора и болка, но боят, ударите с камъни, гладът и студът не са ли достатъчна причина за умора и болка? След като разгледаме списъка със страданията и постиженията на Павел, ще видим, че е по-трудно да повярваме, че той е минал през всички тези неща, като е бил и физически болен, отколкото да приемем това, че е бил запазен здрав от Божията сила. Бог не гледа на лице (Кол. 3:25). Неговите обещания са *твои!* Не бъди заблуден от никой човек. Вярвай на Божието Слово, а не на традициите, изградени около него.

Когато пламъкът на твоята вяра заблести силно и ти не се съмняваш повече, можеш да поискаш от Бога всичко, което е обещал и *ще ти бъде дадено!*

Глава 9

Защо много хора не получават изцеление

Ако днес Бог все още изцелява, защо тогава толкова много добри християни са болни? Хиляди страдащи хора по света с радост биха повярвали в Божественото изцеление, защото за тях би било избавление от големи болки и мъки. Те обаче не се решават да оставят проблема си в Божиите ръце и да Му се доверят за освобождението си, докато не получат отговора на въпроса. Още по-голям брой хора, които вече вярват в Божественото изцеление, задават същия въпрос. Те казват: “Други хора са изцелени, затова знам, че Бог *наистина* изцелява днес. Но защо аз не получих изцеление? Бог гледа ли на лице?” Тези въпроси не могат да бъдат отминати. Бог със сигурност не ги пренебрегва, защото е дал отговор за тях в Библията. *Бог не гледа на лице* (Римляни 2:11). Ако Божиите обещания могат да се приложат за *кого* и *да* е, те се отнасят за *всички*. *Болен ли е някой от вас, нека повика църковните презвитери и нека се помолят над него и го помажат с масло в Господното име. И молитвата, която е с вяра, ще избави страдалеца, Господ ще го привдигне и ако е извършил грехове, ще му се простят* (Яков 5:14-15).

Както беше обяснено преди, Божественото изцеление не е дадено или обещано за враговете на Христос, или за тези, които непрестанно живеят в грях. Тук целта е да разберем защо има християни, които не получават изцеление. Ако ти желаеш да бъдеш изцелен и не си християнин, трябва първо да намериш изцеление за душата си. Покай се от греховете си и потърси Бога с цялото си сърце. Когато се покаеш, като вярваш в Господ Исус Христос (не само някои неща за Него, но да Му вярваш и да се довериш на това, което пише в Неговото Слово) и когато изповядаш Него с устата си, ще бъдеш спасен (виж Римляни 10:9-10). След като си новороден от Духа на Бога и си роден в семейството на Бога, ти можеш легално да искаш във вяра всяко от Неговите обещания.

Християнинът и изцелението

Ако ти си християнин и все още не си получил изцеление, провери живота си и отношението си в светлината на Божието Слово. Бог *не* е показал специално отношение към твой случай, защото това противоречи на Неговата Божествена природа. Ако все още си болен, има причина за това и Божието Слово ще ти я открие, ако прилежно търсиш лицето Му. Когато откриеш какъв е проблемът и го поправиш, изцеляващото докосване на Бога ще бъде твое. Това е *гаранция* от Бога, а Той не може да лъже.

Най-голямата причина е **липса на вяра**. Ти можеш да кажеш: “Имам вяра. Знам, че Бог е способен да ме изцели. Но защо не го прави?” Вярваш ли, че Той ще те изцели... **сега**? Ти казваш: “Надявам се. Знам, че Бог изцелява днес. Бил съм на събранията на този и този брат и съм видял стотици изцелени. Но когато той положи ръце на мен, не бях изцелен.” Това, което имаш, *не* е вяра, а надежда. Ти се *надяваш* да бъдеш изцелен. Имаш необходимото знание - вярваш на това, което си видял, но нямаш вяра. Вярата е да си уверен в това, което *не* си видял, само защото Бог казва, че е така (виж Евреи 11:1).

Ако имаше вяра, ти вече щеше да си изцелен. Една скъпоценна сестра дойде при мен с глухо ухо, като е била в това положение много години. Тя каза: “Не разбирам защо толкова време не съм изцелена. Имам вяра като всеки друг. Имам цялата вяра на света.” Аз внимателно ѝ обясних, че ако имаше истинска, жива вяра до такава степен, не е възможно още да е глуха, защото *истинската вяра* работи. *Вяра без дела* (вяра, която не работи) е *мъртва* (Яков 2:20). Реалната вяра *със сигурност* ще даде резултати, защото Бог е верен на обещанията Си. Когато тя разбра, че няма достатъчно вяра, смирено помоли Бог да ѝ прости, че се е съмнявала в Него и да ѝ помогне на неверието. Веднага ухото ѝ се отвори.

Това е напълно библиейски подход спрямо Бога в такъв случай. Веднъж Исус каза на човек, чиято вяра беше слаба: *Ако можеш повярва! Всичко е възможно за този, който вярва* (Марко 9:23). Бащата отговори просълзен: *Вярвам, Господи! Помогни на моето неверие* (стих 24). Веднага Исус помогна на неверието му и вярата му порасна. Този човек получи вярата, която Бог дава. Тогава нещата, които желаше, станаха не просто възможни, но реални - синът му беше освободен от силата на сатана.

Честното признание за съмнение, придружено от истинско желание да се научиш как да вярваш, е много по-добро от високо прокламиране на вяра, която не работи. Трудно е да заблудиш себе си по този въпрос и е невъзможно да излъжеш Бога. Истинската вяра не се *надява*, че Бог ще те изцели и не се задоволява просто със знанието, че Той е *способен*. Тя е една радостна увереност, като че ли нещото е вече станало, защото Бог, Който не може да лъже, е обещал - да, дори е *гарантирал*, че ще те изцели!

Плодът на Духа

Много хора не успяват да получат изцеление, защото им е било казано, че болестите и физическите страдания са Божият начин да излезе на яве най-доброто от тях или да расте плода на Духа в техния живот. Те вярват, че трябва да бъдат търпеливи в страданието си и да чакат, докато дойде Божието време, за да бъдат изцелени. Вярват, че може би Бог изработва дълготърпение в тях. Или може би Той ги наказва за някой неизвестен на тях грях. Истина е, че грехът отваря вратата за болестта, но всичко, което Бог изисква, е той да бъде изповядан и забравен. В Словото не се казва: “Има ли болен между вас? Нека чака търпеливо, докато свърши наказанието му от Бога.” Но: *И тъй, изповядайте греховете си един на друг (сега, днес) и молете се един за друг, за да оздравеете*. Обещанието е: *И молитвата, която е с вяра, ще избави страдалеца, Господ ще го приведе и, ако е извършил грехове, ще му се простят* (Яков 5:16,15).

Бог не се прославя, когато християните продължават да бдят болни или да вършат същия грях, който е причината за състоянието им. Но Той се прославя, когато те биват освободени и от двете. Дълготърпението е *плод на Духа* (виж Галатяни 5:22-23), а не плод на “болести и страдания”. То е резултат от предаването на обитаващия вътре в нас Дух на Бога. Ако в някои случаи изглежда, че плодът е следствие от болест, то е защото в това си състояние човекът е обърнал по-голямо внимание на взаимоотношението си с Бога, отколкото тогава, когато е бил здрав. Много хора ще се съгласят, че поради болестта само са станали *по-малко* търпеливи.

Ако Бог (Който никога не се променя) използваше този метод, за да ни учи на търпение и дълготърпение, със сигурност по време на земното Си служение Исус щеше да каже на някой от хората, търсещи освобождение: “Върви си по пътя. Бъди болен, докато се научиш на търпение. Тогава може да Ме потърсиш отново и може би ще те изцеля.” Но Той никога не отговори по този начин. Никога не заповяда на някой здрав човек да се разболее, или на някой болен - да си остане такъв.

Грехът и болестта са дела на дявола

Със сигурност Бог не е устроил нещата така, че плодът на Духа да се развива чрез делата на дявола. Това е работа на Духа! Христос се яви, за да разруши делата на дявола. Някои може да кажат: “Може би сега не е Божието време да бъда изцелен. Ще бъда верен в болестта си и когато дойде избраното от Него време, Бог ще ме изцели, ако е Неговата воля.” Това е същото, както ако някой грешник би казал: “Може би не е Божието време да бъда спасен. Ще бъда верен в греха и непокорството си и ако Бог реши, със сигурност ще ме спаси в подходящото за Него време.”

Знаем, че Божията воля е да спаси всеки, защото *не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние* (II Петрово 3:9). Обаче никой няма да избегне наказанието, ако не се покае,

защото Исус казва: *...ако не се покаете, ВСИЧКИ така ще загинете* (Лука 13:5). Веднага щом грешникът се покае, спасението става негово. Не е нужно да чака или да се чуди дали Бог ще го спаси, защото Той казва: *Ако изповядаме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда* (I Йоан 1:9). Това е признато като правилна доктрина от всички, наричащи себе си фундаментални вярващи. Но много хора не разбират, че Библията говори същото нещо и за здравето: *Повече от всичко желая да благоуспявам и да си здрав във всичко, както благоуспява душата ти* (III Йоан 1:2). Здравето е Божията воля за Неговите хора при условие, че благоуспява душата.

Божияте обещания са условни

Спасението е при условие, че се покаеш. Изцелението е при условие, че вярваш и си духовно здрав. Но ако знаем и изпълним Божията условия, Небето *гарантира* отговора. *Понеже в Него е "Да" за всичките Божии обещания, колкото и много да са; затова и чрез Него е "Амин" за Божията слава чрез нас* (II Коринтяни 1:20). *Верен е Оня, Който се е обещал* (Евреи 10:23). Много хора не получават изцеление, защото не искат в молитва нищо определено от Бога. *Нямате, защото не просите* (Яков 4:2).

В Библията има разказ за двама слепци, които стояха на пътя. Когато чува, че Исус минава покрай тях, те извикаха: *Смили се за нас, Господи, Сине Давидов*. Със сигурност те отправяха молбата си към правилната личност, но като я анализираме, виждаме, че те не Го помолиха за нищо конкретно. Исус ги попита: *Какво искате да ви сторя?* Те отговориха: *Господи, да се отворят очите ни*. Молитвата им вече беше конкретна и те *веднага прогледаха* (Матей 20:30-34).

Когато дойдеш при Бога за изцеление, **кажи точно каква е нуждата ти**. Бог обещава: *Ако поискате нещо в Мое име, това ще ви сторя* (Йоан 14:13).

На една от моите изцелителни служби дойде един човек с глухо ухо, сляп с едното око и с ревматизъм на коленете. Той поиска изцеление за ухото си, което беше глухо от много години. Веднага, щом молитвата беше принесена и силата на сатана беше разчупена, той възстанови слуха си. Това така вдъхнови вярата му, че той придоби смелост да поиска изцеление на окото си. Когато получи отговор и на тази молитва, вярата му се усили още повече и той поиска и получи изцеление за сакатите си колене.

Човекът нямаше друга нужда и съответно нямаше готовност от страна на Бог да го изцели. Но когато всяка от нуждите беше представена специфично - конкретно - Бог остана верен на Словото Си и направи точно това, което беше поискано в името на Исус. Често липсата на конкретна молба е поради неверие. На вратата ти може да дойде просяк и да каже: "Моля те, дай ми нещо за ядене." Той не е сигурен, че ще получи каквото и да е и ако получи, той не знае какво ще бъде то. Затова той не се моли за нещо специфично. Но когато отидем в супермаркета с пари в джоба си, ние казваме: "Дайте ми нещо за ядене." Казваме: "Дайте ми един хляб и едно пакетче масло." Казваме на продавача точно какво искаме и в какво количество. Нямаме никакво съмнение, че ще получим нещата, които сме поискали. По същия начин човекът, който идва при Бога вярвайки, че каквото и да поиска, ще получи, обикновено се моли за специфични неща, които желае. Много пъти е нужно просто да убедим човека, търсещ изцеление да конкретизира от какво точно се нуждае и какво очаква да получи, и да му помогнем да се моли за това *специфично* изцеление. По този начин бариерата за приемане на изцелението веднага е премахната.

Ако е Твоята воля

Много хора смятат, че е знак на скромност и смирение да добавят към молитвите си: "Ако е Твоята воля." Но това може да се окаже хитрост на врага, с която да те спре от получаване на вярата за изцеление. Докато не си сигурен, че е Божията воля да бъдеш изцелен, ти не можеш да искаш във вяра. Няма такъв случай, при който някой да е получил отговор на молитвата си, като е убедил Бога да направи нещо противно на волята Му! Тайната на отговорените молитви е, че са *според Неговата воля*. Хората, които се молят по този начин, следват примера на Исус в Гетсимания, когато Той извика в агония: *Отче, ако щеш, отмени Ме с тази чаша; обаче не Моята воля, но Твоята да бъде* (Лука 22:42). Но Той не се молеше за нещо, което Бог е обещал. Не се молеше с желание да бъде променено обстоятелството. И въпреки че тази молитва беше принесена от Самия Син на Бога, тя не доведе до предложената в нея промяна! Тя не беше

предназначена за променяне на нещата. Това беше просто един агонизиращ вик на страдаща душа. Вижте колко различна беше триумфиращата молитва на гроба на Лазар: *Отче, благодаря Ти, че Ме послуша. Аз знаех, че Ти винаги Ме слушаш... Лазаре, излез вълн!* (Йоан 11:41-43).

Когато се молим за изцеление, ние искаме това, което Бог вече е открил, че е Неговата воля. Защо тогава да казваме: "...ако е Твоята воля"? Добре е да търсим Божията воля и да се молим според нея. В Яков 4:13, 15 се казва: *Слушайте сега вие, които казвате: Днес или утре ще отидем в еди-кой си град, ще преседим там една година и ще търгуваме и ще спечелим. Вместо това трябва да казвате: Ако ще Господ, ще живеем и ще направим това или онова.* В този случай Бог не е обещал нещо и не е открил волята Си по въпроса. Но Бог е дал обещание и е открил волята Си относно изцелението на Своите хора. Затова няма нужда да казваме: "Ако е Твоята воля." Вместо това трябва да се молим така: "Благодаря Ти, Отче, че в Твоето Слово си открил волята Си относно изцелението и сега знам, че се моля според Твоята воля." *И увереността, която имаме спрямо Него, е това, че ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша; и ако знаем, че ни слуша, за каквото и да Му попросим, знаем, че получаваме това, което сме просили от Него* (I Йоан 5:14-15). Думата "ако" в много от молитвите не само е признак на съмнение, но се използва и като вратичка за избягване от отговорност за неверие или неизповядан грях. Ако изцелението не дойде, молещият се винаги може да използва извинението: "Просто не беше Божията воля да ме изцели. Той изцелява други хора, но въпреки че съм невинен, Бог гледа на лице и е избрал да не ме изцели." В светлината на изричното изявление на Бога, че не гледа на лице (виж Римляни 2:11), такова твърдение може да се счита като клевета или обвинение срещу Него.

Разбери как работи Бог

Много хора продължават да страдат, защото не разбират как Бог работи относно изцелението. Те се концентрират върху това как ще го направи. Ако отговорът не дойде според техния план, тези хора могат или да изгубят доверие в Бога, или да почувстват, че молитвата им не е и няма да бъде отговорена. Тъй като изцелението може да дойде само чрез вяра, много е важно да разбереш как работи Бог, за да не бъде разклатена вярата ти. Разпространено мнение е, че ако Бог изцели някого, това става незабавно и напълно. Това е просто човешка теория, защото Исус не винаги изцеляваше по този начин. Въпреки че Той изцелява моментално и напълно и днес, това не е единственият модел, защото в Своето служение Христос е изцелявал и по други начини. Един царски чиновник, чийто син беше болен в Капернаум, срещна Исус и Му каза: *Слез, докато не е умряло детенцето ми.* Исус му отговори: *Иди си, синът ти е жив.* Според думите на Исус, момчето беше изцелено - работата беше свършена. Що се отнася до Исус, случаят беше приключен. Преди още да стигне до дома си, слугите на този благородник го посрещнаха на пътя с добрата новина: *Синът ти е жив.* Когато бащата ги разпита за часа, в който момчето е започнало да се подобрява, слугата отговори: *Вчера в седмия час треската го остави.* Тогава царският чиновник си спомни, че това беше същият час, в който Исус му беше казал: *Синът ти е жив* (виж Йоан 4:49-51). Забележете, че се казва, че на момчето му е станало по-леко (стих 52). Става ясно, че наистина момчето беше напълно изцелено, но това не беше моментално пълно възстановяване до предишното му състояние на здраве и сила. Това, което се случи, беше, че треската го напусна и то започна да се възстановява.

Така става и днес. В много случаи причината за болестта е премахната, но се иска време, докато нормалните процеси на растеж доведат до състоянието на пълно здраве. Неразбирането на тази истина крие две опасности. Първата е, че може да загубиш доверие в изцелителната сила на Бог, поради разочарование от това, че не си бил направен напълно здрав, както си очаквал. Това отваря врата за сатана да се върне отново и да си възстанови това, което му е било отнето (виж Матей 12:43-45). Тогава, полученото изцеление се изгубва. Това обяснява факта защо хората, които свидетелстват, че са получили "частично изцеление", по-късно се връщат в същото състояние или дори се влошават. Втората опасност е да приемеш, че частичното освобождение е всичко, което Бог ще направи по твоя случай. Когато това се случи, ти не можеш да продължиш да устояваш срещу дявола чрез вяра, докато изцелението завърши. В този случай сатана ти пречи да получиш *всичко*, което Бог иска да имаш. Божият план винаги е за *пълно изцеление*, независимо дали това става моментално или е необходим период на възстановяване.

Ако не си получил моментално изцеление, не се обезкуражавай. Продължи да хвалиш Бога чрез вяра за това, което вече е било извършено за теб - не само за подобрението на

състоянието ти, но за ударите, които Той понесе на стълба за наказание в Ерусалим, за да плати цената за освобождението ти! Продължавай да гледаш само на Исус, докато изцелението ти се прояви напълно.

Веднъж, когато Исус влизаше в едно село, десет прокажени мъже се спряха отдалеч и извикаха със силен глас, казвайки: *“Исусе, Наставниче, смили се за нас!”* И като ги видя, рече им: *“Идете, покажете се на свещениците”* (Лука 7:13). Исус не им каза, че са изцелени веднага, на това място. Но Той им каза да отидат и да се покажат на свещеника, а те знаеха, че нямат никакво право да правят това, докато не са изцелени. В покорство и чрез вяра те тръгнаха натам. Тези хора правеха това, което не биха могли да правят, ако не бяха изцелени, въпреки че нямаше никаква външна проява на изцелението им. *И като отиваха, очистиха се* (ст. 14). Това не беше моментално, видимо изцеление, но наистина беше извършено от силата на Бога. Тези мъже се хванаха за Слово-то на Бога, което не се проваля. Те действаха според вярата си, докато изцелението още не се виждаше. И по този начин те скоро **видяха** това, което бяха повярвали.

Действай във вяра

Ако имаш желание чрез вяра да правиш нещо, което преди не си можел да правиш, Бог ще те срещне. Исус често казваше на тези, които бяха на легло: *Стани, дигни постелката си и ходи* (Йоан 5:8). И когато те правеха това, биваха изцелени. Пред Красивата врата на храма Петър каза на куция от рождение човек: *В името на Исус Христос Назарянина, стани и ходи. И като го хвана за дясната ръка, дигна го; и начаса нозете му и глезените му добиха сила. И той, като скочи, изправи се и проходи; и влезе с тях в храма, та ходеше и скачаше, и славеше Бога* (Деяния 3:6-8).

Много хора и днес получават изцеление по същия начин. Веднъж на редицата за изцеление дойде една млада дама, която от четири години ходеше само на патерици. Когато я погледнах, видях блясъка на вярата върху лицето ѝ. Преди служителя да ѝ беше казал каквото и да е, тя му подаде патериците си. Младата жена беше напълно убедена чрез вяра, че няма да са ѝ нужни повече и разбира се, си тръгна без тях. Бог винаги възнаграждава реална-та и жива вяра. Друга жена дойде на същата редица с инвалидна количка. След молитва ѝ беше заповядано да стане, тя погледна служителя и каза: *“Знаете, че не мога да го направя.”* И действително не можеше, защото не вярваше. Но след две вечери, когато беше получила повече поучение за Божиите обещания, жената можа да стане от количката си. Тя ходеше, бягаше и изкачваше стъпалата на платформата. Този начин за изцеление беше обичаен за служението на Исус и продължава да бъде ефективен и днес.

Покорявай се на Божиите заповеди

Вярата в Бога е повече от вяра в Неговите обещания. Тя е също вяра в заповедите Му. А те не винаги са само тест за вярата, както в предишните случаи, но също така могат да бъдат и тест за покорство. В Йоан 9:1 Христос среща един човек, сляп от рождението си. Исус направи кал, с която намаза очите на слепеца. След това му заповяда: *Иди, умий се в къпалнята Силоам* (стих 7). Човекът направи точно така, както му каза Исус. *И тъй, той отиде, умие се и дойде - прогледнал.* Очите на слепеца се отвориха! Кога? Когато се покори на заповедта на Исус и направи това, което Той му каза. От тази случка разбираме, че изцелението може да е на пътя на покорството. Исус може да те изцели по същия начин днес. Важното е да разберем, че това е библийско.

Знам за много случаи, в които Бог се е занимавал с определени личности относно покорството и те са били чудотворно изцелявани веднага, след като са се подчинили на Божия глас. Съмнявам се, че човек, който упорито отказва да извърши Божията заповед, може да има вяра за изцеление. В Яков 5:16 Бог дава следната заповед на тези, които търсят изцеление: *Изповядайте един на друг греховете си и молете се един за друг, за да оздравеете.* От тук ясно разбираме, че ако някой не желае да изповяда грешките си, тези тайни грехове могат да разрушат вярата му и да му попречат да бъде изцелен. Аз като пастор и като евангелизатор съм имал много случаи, когато хора, които са получили молитва, не са били изцелени, преди да изповядат греховете си. Много хора са онеправдали други и не желаят да си го признаят. Не е чудно, че с такъв непокорен дух, не могат да имат истинска вяра за освобождение. Но Бог е обещал, че ако тези грешки се изповядат и грехът, и болестта ще напуснат.

Веднъж Исус прокле една смокиня, защото нямаше плод на нея. В момента нямаше никаква външна промяна в дървото. Но на следващия ден, когато Исус и учениците Му отново минаха от там, Петър с учудване каза: *Учителю, виж, смокинята, която Ти прокле, изсъхнала*. За това кратко време дървото беше *изсъхнало от корен* и увехнало (виж Марко 11:12-21).

Някои изцеления са постепенни

Изцелението от много болести идва по същия начин. “Коренът” на болестта е проклет в името на Исус. Независимо дали е рак, тумор, гуша или някакъв друг израстък, той може или да изчезне от тялото, или да се разгради в кръвообращението и да бъде изхвърлен. Не е трудно да разберем, че човек може да е напълно изцелен и да продължава да изпитва известен дискомфорт по време на този процес. За кратко време може дори страданието да се усили, докато тази мъртва материя се отдели и изхвърли.

В този момент много хора не разбират какво се случва и изгубват увереността си. Те открито заявяват, че не са били изцелени и че дори са се влошили и се страхуват, че ще умрат. Целият този страх, изгубването на вяра и приемането на предложенията на сатана, отварят вратата за дявола да постави отново в телата им същото нещо, което е било изгонено от силата на Бога. Така изцелението е изгубено още преди да е видяна ползата от него. Въпреки че много случаи на рак са изцелени по този начин, знам и много други, когато ракът изчезва веднага след молитвата.

Бог не изцелява по един и същи начин. Тези, които се нуждаят от изцеление, трябва да го приемат по Божия начин. Обикновено Бог изцелява по начина, който ще донесе най-много слава на името Му. Приеми го точно така, както ти го дава. Ако е моментално, хвали Го със силен глас и върви радостен по пътя си. Ако е постепенно, благодари на Бога за изцелението си точно по същия начин и очаквай радостно времето, когато здравето ти ще бъде напълно възстановено. Ако Бог е проклет корена на болестта ти, както направи със смокиновото дърво, не позволявай вярата ти да се разклати. Устоявай, знаейки, че твоята вяра е това, което те е направило напълно здрав. Но ако Бог ти е заповядал да отидеш, да направиш нещо или да кажеш нещо, не си мисли, че проблемът ти ще се оправи просто с течение на времето. Бъди покорен на Господа и победата ти скоро ще дойде. Може би вече са се молили за твоего изцеление - един, или много пъти - но ти не си вярвал на Бога за това. Ти може би си мислиш, че е проява на неверие, ако отново дойдеш за молитва за същата болест.

Прочети Марко 8:23-25. Там Исус хвана един сляп човек за ръката и го изведе извън града. Когато плю на очите му и сложи ръцете Си върху тях, Той го попита дали вижда нещо. Човекът погледна нагоре и каза: *Виждам човеците, защото виждам неща като дървета, които ходят*. Едва след като Исус му положи ръце втори път, зрението му се възстанови напълно. Тогава *виждаше всичко ясно*. Ако са се молили за теб, но не си получил изцеление, не се обезсърчавай. Просто започни отново. Започни да четеш Новия Завет така, сякаш е нова книга. Чети го и го изучавай така, сякаш не знаеш нищо за Божественото изцеление. Изпуснал си нещо важно, така че просто се върни и започни отначало. Следвай много внимателно инструкциите на Бога във всеки детайл и ако го направиш, Небето **гарантира** отговора.

Смъртта още не е победена

Библията ни учи, че ще благоуспяваме и ще сме здрави така, както благоуспява душата ни. Но нямаме обещание в Божието Слово, че божественото изцеление ще осигури неограничен физически живот на всеки човек от тази епоха. Вярно е също, че е *определено на човеците веднъж да умрат, а след това настава съд* (Евреи 9:27). Някои ревностни учители, проповедници и християни в голямото си желание да прокламират доктрината за изцелението, оставят впечатление, че ако имаш достатъчно вяра, никога няма да умреш физически. Но Божието Слово казва ясно, че смъртта остава непобеден враг. *И смъртта, най-последен враг, и тя ще бъде унищожена* (I Кор. 15:26).

Внимателното изучаване на този стих и на контекста му ще покаже, че ако смъртта бъде унищожена, то това ще стане в бъдеще време. Жилото на смъртта е греха. За човек, който е спасен от греха, смъртта е изгубила жилото си. Но самата смърт още не е победена. Докато Исус не се върне, за да положи всичко под Себе Си, смъртта си остава нормалният край за всеки човек. Някои цитират Римляни 5:12-14 като доказателство, че можем да имаме неограничено физическо

здраве до такава степен, че да не умираме физически, но тук се говори за духовна смърт - да сме духовно отделени от Бога. Човек може да е жив физически, но духовно да е мъртъв. *Но оная, която живее сладострастно, жива е умряла* (I Тим. 5:6). Изучавайки внимателно Римляни 5 (особено ст. 17-19), ще видим, че Павел говореше за тази духовна смърт, а не за физическата. *Защото както чрез непослушанието на единия човек станаха грешни мнозината, така и чрез послушанието на единия, мнозината ще станат праведни* (стих 19). Ако в стиховете 12-14 се говореше за физическата смърт, тогава би трябвало стих 19 да казва: "Така чрез покорството на Единия, мнозината ще бъдат защитени от физическа смърт."

Вярно е, че в изкуплението е включено физическо здраве по време на определения ни земен живот. Но никъде в Словото не виждаме пример за човек с такава непоклатима вяра, че да не умре физически. Това ще стане само с тези, които са живи по време на връщането на Исус. *И после ние, които сме останали живи, ще бъдем грабнати, за да срещнем Господа във въздуха* (I Солунци 4:17).

Дните на живота ни са естествено седемдесет години, или даже където има сила - осемдесет, но и най-добрите от тях са труд и скръб, защото скоро прехождат и ние отлитаме (Псалм 90:10). След като ни дава това общо правило за нормалната продължителност на живота, Бог ни показва пример как да се молим: *Научи ни така да броим дните си, щото да придобием мъдро сърце* (Псалм 90:12). Според този стих дори и най-посветените християни, трябва да очакват, че някога ще дойде краят на дните им. Това обяснява защо някои хора в напреднала възраст не могат да бъдат вдигнати от леглата си. Може би за тях е дошло Божието време да си отидат. Но дори и да е дошъл краят на дните на някой човек, Божието Слово никъде не говори, че Неговият план е това да стане в агония и болест. Бог желае Неговия слуга да си отиде в мир (Лука 2:29). Не е необходимо смъртта да бъде причинена от болест. В Псалм 104:29 виждаме как според Бога трябва да се случи смъртта: *Прибираш ли дъха им, те умират и се връщат в пръстта*.

Дори и да е дошло времето на някой да умре, имаме библейски основания да вярваме, че с необикновена вяра, към живота му може да се прибави ограничено време. Езекия беше предупреден, че Бог му заповядва да постави в ред къщата си, защото трябва да умре. В отговор на молитвата си, той получи удължаване на живота си с петнадесет години (II Царе 20:1-5). Но ако и Езекия да беше изцелен и животът му - продължен, когато се навършиха петнадесетте години, той все пак трябваше да умре.

Божественото изцеление не пренебрегва закона на смъртта. Реалната вяра може да бъде основана единствено на Словото на Един, който е верен. Ние можем да имаме вяра за изцеление, защото Бог е обещал изцеление. Но Бог не е обещал, че този физически живот ще продължи неограничено.

Приеми изцелението си по Божия начин

Изграждай вярата си върху Божието Слово. Изследвай го, за да откриеш причината, поради която не си бил изцелен. Отърви се от проблема и след това радостно приеми изцелението си по начина, който Бог е избрал за теб. Той може да реши да те изцели моментално или да го направи постепенно.

Може да избере да даде внезапно проявление на изцелението ти или малко по-късно. Или, ако е дошло времето някой да си отиде, Бог може да даде освобождение от болки и страдания, като вземе човека във вечната му почивка. Остави настрана собствените си идеи за това как Бог ще те изцели и приеми изцелението по Неговия начин. Вярвай на Бога и се хвани за Словото Му. Той казва, че изцелението е за теб. Бог, Който не може да лъже, казва да вярваш, че ще го получиш и ще го имаш. Не изгубвай увереността си, ако възстановяването не се случи веднага. Хвани се здраво за вярата си в Божието Слово. Стой върху обещанието и Бог *гарантира*, че изцелението ти ще дойде!

Глава 10

Как да приемеш изцелението си

На пътя за Ерихон седеше един сляп човек на име Вартимей. Той беше просяк. Вартимей беше чул, че Исус изцелявал болните, отварял очите на слепите и правел немите езици да хвалят Господа. Но сега той за първи път имаше възможност да срещне Христос. Когато разбра, че Исус

минава покрай него, слепецът извика: *Исусе, сине Давидов, смили се за мене* (Марко 10:47). Срещу този просяк нямаше никаква съпротива, докато си седеше на пътя с паничка в ръка. Докато хората страдат търпеливо в неволята си, те никога не срещат съпротива. Но когато някой започне да вика към Христос за помощ - проправяйки си път към победата - цялата сила на сатана се обръща в опозиция срещу него.

Но въпреки това, *по-велик е Този, който е в теб от този, който е в света* (I Йоан 4:4). Исус каза: *Давам ви власт... над цялата сила на врага* (Лука 10:19). Не бъди победен! Христос в теб е по-велик от силата на врага, която е в света.

Не се предавай - бъди настойчив

Веднага щом Вартимей извика към Господ за помощ, *мнозина го мърмриха да млъкне* (Марко 10:48). Те правеха всичко възможно, за да го обезсърчат и да не може той да си получи изцелението. Забележете вратата на този човек (стих 48). Той не можеше да бъде обезкуражен, защото беше решил да прогледне и знаеше, че единствено Исус можеше да му помогне. Колкото повече хора се опитваха да го разубедят, толкова по-високо започваше да вика той: *Сине Давидов, смили се за мене*. Когато Исус видя, че Вартимей няма да се предаде, Той спря и заповяда да го извикат. Когато Му го доведоха, Той каза на слепия: *Какво искаш да ти сторя?* Вартимей отговори: *Господи, да прогледам*. Тогава Исус му каза: *Иди си, твоята вяра те изцели*. *И той веднага прогледна и тръгна подир Него по пътя* (Марко 10:52).

Ако Вартимей беше слушал хората, той щеше да се откаже и никога да не бъде изцелен. **Бог възнаграждава тези, които усърдно Го търсят** (Евреи 11:6). Ти не трябва да се обезкуражаваш. Много е важно да бъдеш наистина решен да настояваш, докато дойде победата. Ако някой се е измолвил до победа преди да дойде на молитвената редица, нищо няма до го обезсърчи. Той ще постои, докато получи изцелението.

Помни Голгота

Давид каза: *Благославяй, душе моя, ГОСПОДА и не забравяй ни едно от всичките Му благодеяния* (Псалм 103:2). Това означава "помни **всичките** Му благодеяния". За да си спомним за всички благодеяния на Бога, трябва да се върнем при Голгота. Добрините, които споменава Давид, са прощаване на **всички** грехове и изцеляване на **всички** болести - не само част от болестите и греховете ни, но ВСИЧКИ - всеки грях и всяка болест! Това е благодеянието на Голгота. Седемстотин години *преди* Голгота, Исаия очакваше Кръста. На него той видя един умиращ човек, чиято кръв се проливаше за греховете на света. Но Той умираше с наранен и кървящ от ударите на камшика гръб, удари, които понесе, за да можем да бъдем свободни от болестта също така, както и от греха. Говорейки под вдъхновението на Святия Дух, Исаия извика пророчески: *Той бе презрян и отхвърлен от човеците, човек на скърби и навикнал на печал; и като човек, от когото отвръщат хората лице; презрян бе и за нищо Го не счетохме. Но Той наистина понесе печалта ни и със скърбите ни се натовари: а ние Го счетохме за ударен, поразен от Бога и наскърбен. Но Той беше наранен поради нашите престъпления, бит беше поради нашите беззакония; на Него дойде наказанието, докарващо нашия мир; и с Неговите рани се изцелихме* (Исаия 53:3-5).

Така че, на Голгота ние бяхме изцелени чрез Неговите рани. Шестдесет години след Голгота, апостол Петър заявява: *Който Сам понесе в тялото Си нашите грехове на дървото, тъй щото като сме умрели за греховете, да живеем за правдата; с Чиято рана вие оздравяхте* (I Петрово 2:24).

Какво значение има дали живеем шестдесет или хиляда и деветстотин години след Голгота? Времето не може да промени Божието вечно Слово. Остава си факта, че на Голгота ние **бяхме изцелени**. Делото беше извършено там. Всичко, което Бог иска от нас, е да го повярваме и след това да го приемем. Грешникът бива спасен от греха единствено, когато повярва в Голгота за умилоствението на своята душа. И ти, болни и страдащи приятелю, единствено, когато повярваш в раните, можеш да получиш изцеление за тялото си. Исус Христос проля кръвта Си за умилоствение на **всички** грехове. Страданията на тялото Му не бяха за тази цел. *Като знаете, че не с тленни неща - сребро или злато - сте изкупени от суетния живот, предаден на вас от бащите ви, но със скъпоценната **кръв** на Христос, като на агнец без недостатък и пречист* (I Петр. 1:18-19). *В Когото имаме изкуплението си чрез **кръвта** Му, прощението на*

прегрешенията ни, според богатството на Неговата благодат (Ефесяни 1:7). Защото животът на тялото е в кръвта, която Аз ви дадох да правите умилоствение на олтара за душите си; защото кръвта е (не плътта), която по силата на живота, който е в нея, прави умилоствение (Левит 17:11).

Христос не страда в тялото Си за греховете ни. Той проля кръвта Си за това. Раните бяха за нашето изцеление! Давид каза така. Исаия каза така. Петър каза така. Самият Христос каза, че е така и дори само това би трябвало да ни е достатъчно. Благодарим на Бога за Голгота! На Голгота намираме умилоствение за душите си. Но ние не можем да спрем до тук, защото това е само част от благодеянията на Голгота. Другата част е изцелението на физическото ни тяло.

Много хора днес са забравили Неговите благодеяния. Други си спомнят само част от тях, но са забравили тази част, която осигурява освобождение за физическите ни тела. Те обезсмислят страданията на Христос. Павел обръща внимание на същото нещо, когато говори защо има болни християни. *По тая причина мнозина между вас са слаби и болнави, а доста са и починали /преждевременно/* (I Коринтяни 11:30). Причината откриваме в ст. 29 - неразпознаване на тялото на Господ. Това означава да не разбираш или да не помниш, че Неговото тяло беше наранено и разчупено, за да можем ние да бъдем изцелени. В този стих Павел говори за Господната вечеря. Връщайки се към поучението на Христос за същото нещо, виждаме, че Исус взе хляб и го благослови, разчупи го и го даде на учениците. Той каза: *Вземете, яжте; това е Моето тяло* (Матей 26:26). В ст. 27 и 28 се говори, че Той взе чашата, благодари и им я даде, казвайки: *Пийте от нея всички! Защото това е Моята кръв на новия завет, която се пролива за прощаване на греховете.* Тук Христос показва разликата между тялото и кръвта. По тази причина символите на Господната вечеря са и хляба, и виното. Виното символизира кръвта, пролята за нашите грехове, а хлябът - тялото, разчупено за изцелението на болестите ни. Неразпознаването на Господното тяло (I Коринтяни 11:29) означава забравяне на половината от благодеянията на Голгота - това, че чрез Неговите рани ние бяхме изцелени (Исаия 53:5). Не е чудно, че имаше толкова много слаби и болни хора в Коринтската църква. Те бяха пренебрегнали това, което Бог им беше дал за изцелението им. И по същата причина днес също има много слаби и болни християни. Те са забравили благодеянията на Голгота. Последните думи на Исус на кръста, преди да предаде Духа Си, бяха: *Свърши се* (Йоан 19:30). Какво имаше предвид Той? Това, че понесе греховете на света и също скърбите му. *Той взе на Себе Си нашите немощи и болестите ни понесе* (Матей 8:17). Няма нужда да бъдеш болен, защото Христос понесе болестите ни. Ти може да си свободен от грях и болести, помнейки, че Христос извърши изкуплението ти и от *двете* - веднъж завинаги - на Голгота.

Време е да бъдеш изцелен!

Сега вече си готов да дойдеш за молитва, вярвайки, че в момента, в който ти положат ръце в името на Исус, според Словото Му, ти ще оздравееш. Защото Исус каза: *Тези знамения ще следват повярвалите... на болни ще полагат ръце и те ще оздравяват* (Марк 16:17-18). Помни също, че Яков каза: *Молитвата на вяра ще избави страдалеца и Господ ще го привидне.* В момента, в който положат ръце на теб, спомни си Голгота и изискай всичките й благодеяния. Започни чрез вяра да действаш като изцелен. Прави неща, които поради болестта си не си могъл да правиш. Важно е да разбираш, че този, който полага ръце на болните, го прави с Божествена власт. Помни, че този вярващ е бил упълномощен от Христос да те освободи от немощите ти. Христос му е дал сила и власт над болестта ти. Той действа *по Божие поръчение.* Самият Христос каза: *Ето, давам ви власт... над цялата сила на врага* (Лука 10:19). *Даде им сила и власт над всичките бесове и да изцеляват болести* (Лука 9:1). Божият човек, който ще ти донесе освобождението има пълна вяра в победата на Голгота над сатана.

Той вярва, че силата на кръвта ще те очисти от грях. Също така вярва, че силата на разчупеното тяло на Христос ще те освободи от болест. Той е убеден в това, защото Бог, Който не може да лъже, е казал: *И тия знамения ще придружават повярвалите: в Мое име бесове ще изгонват; нови езици ще говорят, на болни ще полагат ръце и те ще оздравяват* (Марк 16:17-18). Той знае, че в името на Исус, сатана трябва да отстъпи. Чрез вяра този човек може да връзва, смъмря и да заповядва на дявола да оттегли болестта си в името на Исус, и сатана трябва да зачете това име! Така победата на Голгота е приложена в *твоя* случай. Тогава коя е следващата стъпка?

Вярвай

Просто вярвай! Вярата не е само да знаеш, че Бог е способен. Трябва да вярваш, че го прави. Ти си убеден в това просто, защото Бог е казал, че ще го направи и знаеш, че Той не може да лъже. *Вярата е даване твърда увереност в ония неща, за които се надяваме - убеждение за неща, които не се виждат* (Евреи 11:1). Вярата е да се протегнеш към невидимото, да хванеш несъществуващото и да устояваш, докато стане реалност. Това е убеждение, че притежаваш това, което не можеш да видиш и почувстваш. И въпреки това вярваш, че вече е извършено. Този вид вяра донася освобождение! Вярвай дори и да имаш болки, дори и да си се опитал да ходиш и да не си могъл! Продължи да вярваш и се опитвай да действаш според това. Вярата е тази, която изгонва болката и те вдига от леглото. Невярващият казва: “Само ако почувствам, ще повярвам.” Бог казва: **“Вярвай и аз ще направя така, че да почувстваш.”** Истинското упование е да си убеден, без да си почувствал. Ние сме изцелени според вярата си, а не според чувствата си. Чувствата идват след вярата. Затова не гледай да почувстваш, а да бъдеш изцелен!

Вярата за изцелението е да си абсолютно убеден, че си здрав, независимо дали чувстваш слабост или болка. Това е просто увереност, че имаме нещото, за което сме се молили, преди да го видим или почувстваме. Точно това имаше предвид Йоан, когато каза: *И увереността, която имаме спрямо Него е това, че ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша; и ако знаем, че ни слуша, за каквото и да Му попросим, знаем, че получаваме това, което сме просили от Него* (I Йоан 5:14-15). Без да чакаме да видим или почувстваме, ние вярваме, че имаме това, за което сме се молили.

Вяра без дела е мъртва (Яков 2:20). С други думи вяра, която не работи, е мъртва. Тъй като истинската вяра е жива, тя е активна. Тя работи - действа. Ако си напълно уверен, че чрез Неговите рани си бил изцелен, започни да действаш върху Божието Слово. Когато наистина осъзнаеш това, което Бог е направил за теб, сърцето ти започва да прелива от щастие. Вярата винаги носи радост. Изправи се и се зарадвай на победата! Стани в името на Исус и ходи. Прави това, което преди не си можел. Остави инвалидната си количка! Хвърли патериците! Ходи и бягай! И скачай от радост! Говори! Чувай! Виж отвъд мрака и тъмнината! Направи го в името на Исус! Поради това, че вярваш, ти си изцелен и можеш, и ще правиш това, което не си могъл преди.

Действай във вяра!

Стъпи върху обещанието на Бога! Спри да говориш за вярата си и започни да действаш във вяра. Ако имаш истинска вяра, няма да има нужда да казваш на хората за нея - те ще я *видят*. Четирима мъже доведоха своя парализиран приятел при Исус, за да го изцели. Тяхната вяра се виждаше: *И Той като видя вярата им, рече: Човече, прощават ти се греховете* (Лука 5:20). Хората, които имат истинска вяра, действат, вместо да се хвалят и да говорят. Недей да твърдиш, че имаш “цялата вяра на света”, докато все още си болен и угнетен. Ако беше имал толкова много вяра, ти би трябвало да можеш да носиш освобождение на множествата от болни и страдащи хора!

Не казвай: “Само ако можех да повярвам.” Откажи се от думата “ако”. Спри да се “опитваш да вярваш”. Просто вярвай и действай според Божието Слово. *Бъдете ИЗВЪРШИТЕЛИ на Словото, а не само слушатели, да лъжете себе си* (Яков 1:22). Говори за изцелението си. Говори за добрината на Бога. Говори за Неговите обещания. Цитирай всеки стих за изцеление, който знаеш. Не говори за провал и поражение. Спри да споменаваш за съмненията си и за болките си. Изхвърли си лекарството. Спри да казваш на хората колко добре се е постарал дяволът да те порази с болест. Спри да го прославяш и да свидетелстваш за неговата сила. Говори, поради вярата си в Божиите обещания. Кажете им какво чудесно дело е извършил Господ Исус, като те е направил здрав и е изгонил силата на сатана. Нека свидетелството ти прослави Бога. Ние побеждаваме дявола чрез словото на своето свидетелство (виж Откровение 12:11).

Тук някой може да каже: “Но, брат Алън, аз имам болка.” Тя показва, че болестта не е изцелена. Но нас не ни интересува какво твърди болката или чувствата ти. Божието Слово заявява едно нещо, а болката ти - друго. На кое да вярваш - на Божието Слово, или на болката си? Какво казваш *ти*? Какво е твоето свидетелство? Ето какво би трябвало да бъде: ЧРЕЗ НЕГОВИТЕ РАНИ АЗ СЪМ ИЗЦЕЛЕН! Някой може да си помисли, че това е лъжа, но не е,

защото Бог не може да лъже. Много пъти, след като някой е минал през молитвената редица, приятелят му или любимият му, който стои до него, може да го попита: “Как се чувстваш? Наистина ли усещаш подобрение? Можеш ли вече да чуваш с това ухо?” Те не осъзнават, че по този начин помагат на дявола. Не позволявай на дявола да те накара да си мислиш, или говориш за това, което чувстваш, ако чувствата ти не са в съгласие с Божието Слово. Чувствата са добри, ако са съгласни с това, което казва Бог. Но Божието Слово е по-велико от тях. Ако те все още не са в съгласие с Него, трябва да ги пренебрегнеш. Не говори за тях. Вместо това цитирай Божието Слово. Стой върху Него чрез вяра и кажи на тези, които те питат: “Чрез Неговите рани аз съм изцелен.”

Няма нужда да лъжеш за болките си. Грешно е да лъжеш. Не казвай: “Болката си отиде.” - когато тя все още е там. Не казвай: “Вече чувам всичко ясно.” - ако не можеш. Ако се чувстваш зле, не казвай: “Добре се чувствам.” Ако все още те боли, недей да лъжеш, просто избягвай да го обсъждаш.

Цитирай Божието Слово, защото То е Истината. Истинската вяра трябва да е основана изключително върху Словото на Бога. Ти не трябва да вярваш, че си изцелен, защото не те боли. Също, не трябва да спираш да вярваш, че си изцелен, защото все още чувстваш болката. Тя няма нищо общо с вярата ти. Вярата не е чувства и чувствата не са вяра. Вярата е да си убеден, че си изцелен, защото Бог казва така! Ако някой каже: “Вярвам, че съм изцелен, защото болката изчезна.” - този човек веднага ще изгуби вярата си, дори и при най-малкия признак на връщане на болката. Тогава той ще каже: “Мислех си, че съм изцелен, но не съм. Болката пак се върна.” Вярата никога не се страхува да отстоява Божието Слово. *Бог нека бъде признат за верен, а всеки човек за лъжлив* (Римляни 3:4). Ако чувствата ни не са съгласни с това, което казва Бог, тогава те лъжат. Човек, който ходи с вяра, пренебрегва свидетелството на сетивата си, ако то не е съгласно с Божието Слово. Нека свидетелството ти бъде: “Бог казва, че това е извършено. Аз вярвам, че е така. Свършено е. Аз съм изцелен, защото Бог, който не може да лъже, казва, че съм изцелен!” Това е начинът да приемеш изцелението. То идва не чрез чувства, а чрез вяра. Ако следваш тези стъпки, Бог ти *гарантира*, че ще те изцели!

Глава 11

Кой има властта да изцелява?

По време на земното Си служение Христос изцеляваше *всякаква болест и всякаква немощ между хората* (Матей 4:23). Славното служение на освобождение, което Исус започна, трябваше да бъде продължено от Неговите ученици, последователи и вярващи. Той извика дванадесетте ученика и им *даде власт над нечистите духове - да ги изгонват и да изцеляват всякаква болест и всякаква немощ* (Матей 10:1). После ги изпрати да *проповядват Божието царство и да изцеляват болните* (Лука 9:2).

След това Господ определи други седемдесет души и ги изпрати по двама пред Себе Си във всеки град и място (Лука 10:1). Той заповяда на тези седемдесет ученика да проповядват евангелието, но това не беше всичко. Каза им също: *...изцелявайте болните в него и им казвайте: Божието царство е приближило до вас* (стих 9). След като завършиха пътуването си, седемдесетте се върнаха радостни при Исус и Му казаха: *В Твоето име дори и демоните ни се покоряват* (стих 17). Преди Исус да се върне на Небето, Той остави на последователите Си това велико обещание: *...който вярва в Мен, делата, които върши Аз, и той ще ги върши, и по-големи от тях ще върши; защото Аз отивам при Отец* (Йоан 14:12).

Много проповедници, които отричат чудотворната сила на Исус Христос в църквата Му днес, признават, че Той е изцелявал болните, но твърдят, че дните на чудесата са свършили. Според тях болните не могат да бъдат изцелявани от Божията сила днес, защото Исус си е отишъл. Но Той ясно ни казва, че Неговото заминаване *не* означава край на чудесата, а напротив - че те ще се увеличават.

Изпълнение на голямото поръчение

Последното поръчение на Исус към тези, които щяха да продължат делото Му, беше: *Идете по целия свят и проповядвайте благовестието на всяко създание. Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден. И тия знамения ще придружават повярвалите: в Мое име демони ще изгонват... на болни ще полагат ръце и те ще оздравяват*

(Марко 16:15-17). Матей добавя: *...като ги учите да пазят всичко, което Съм ви заповядал. И это, аз съм с вас през всичките дни до свършека на света* (Матей 28:20). Според Марко веднага щом изговори това, Исус се възнесе на Небето и седна отдясно на Бога. А те (учениците, на които даде поръчението) *излязоха и проповядваха навсякъде, като Господ им съдействаше и потвърждаваше Словото със знаменията, които го придружаваха* (Марко 16:19-20). Това беше изпълнение на Неговото обещание в Матей 28:20. Вярно е наистина, че Исус е на Небето, но също така е напълно библиейско да казваме, че Той е все още с тези, които вярват и проповядват евангелието Му, защото е обещал, че ще бъде с тях дори до края на света! Той е с тях, потвърждавайки Словото Си със същите знамения, които са изброени в Марко 16:17-18. След като Христос се възнесе на Небето, Църквата беше родена в деня на Петдесетница (виж Деяния, глава 2). Тя, изпълнена със силата на Святия Дух и приела дарбите на Духа, продължи същото служение, което беше започнато от Христос. Изпълнените с Духа последователи на Исус продължиха славното Му служение на освобождение, дори и след като Той се беше върнал на Небето. *Носеха един човек, сакат по рождение, когото слагаха всеки ден при вратата на храма, наречена Красивата* (Деяния 3:2). Когато Петър и Йоан се приближиха, казаха: *Погледни ни!* Петър продължи: *Сребро и злато аз нямам, но каквото имам, това ти давам: в името на Исус Христос Назарянина стани и ходи!* (Деяния 3:6). Петър го хвана за ръката и го вдигна и веднага стъпалата и глезените му добиха сила.

И той като скочи, изправи се и проходи; и влезе с тях в храма, като ходеше и скачаше, и славеше Бога (стих 8). Хората се изпълниха с учудване и удивление, поради това велико чудо, на което станаха свидетели. Те си мислеха (както много членове на църкви днес), че поради заминаването на Исус от земята, никога вече няма да видят чудо. Много от тях започнаха да приписват божественост на тези, чрез чиито ръце беше извършено чудото. Петър, с достойно за възхищение смирение, ги спря, като каза:

Израилтяни, защо се чудите на това? Или защо сте се вгледали в нас, като че със своя сила или благочестие сме направили това да ходи? ...Неговото (на Исус) *име укрепи този, когото виждате и познавате. Да! Тая вяра, която е чрез Него, му даде това свършено здраве пред всички вас* (ст. 12,16). Никой човек няма тази сила в себе си. Но тя е достъпна за всеки вярващ. Цялата сила, която използва Христос, днес е на разположение на Неговите последователи. Нещата, които Той правеше в смъртното Си тяло, са пример за тези, които останаха на света, за да завършат делото, което Той започна (виж I Петрово 2:21-24). Дарбите на Духа, посочени в I Коринтяни, глава 12 и заповедите на Христос към Неговите последователи, включват велики чудеса, които Той беше извършил някога. Исус не използва друга сила, която да е останала недостъпна за последователите Му - дори до свършека на света.

Стефан беше дякон в първата църква. Но той беше *пълнен с вяра и сила и вършеше големи чудеса и знамения сред народа* (Деяния 6:8). Филип, друг от първите дякони, слезе в Самария и проповядваха Христос там. *И множествата единодушно внимаваха в това, което им говореше Филип, като слушаха и виждаха знаменията, които вършеше. Защото нечисти духове, като викаха със силен глас, излизаха от мнозина, които ги имаха; и мнозина парализирани и сакати бяха изцелени* (Деяния 8:6-7).

Двадесет и девет години след възнесението на Христос, Павел все още изцеляваше болните (виж Деяния 28:8-9). Въпреки че той не беше от хората, които лично чува поръчението и обещанията на Исус на Елеонския хълм, преди Той да се възнесе, *Бог вършеше необикновени чудеса чрез ръцете на Павел; така че дори когато носеха кърпи или престилки от неговото тяло на болните, болестите се отмахваха от тях и злите духове излизаха* (Деяния 19:11-12).

Чудеса чрез кърпи и престилки

Безброй много, хиляди хора получават изцеление днес чрез служението на благословени (помазани) дрехи. Бог е промислил този начин на снабдяване за тези, които не могат да дойдат сами и да потърсят помощ. Въпреки че ние не можем да ги достигнем лично и да им положим ръце, можем да им изпратим дреха, която е била докосната от ръцете ни. Това е библиейски метод за служене на тези, които са болни, вързани и угнетени. Когато те не могат да влязат в директен контакт с хора, чиято вяра е силна и които Господ използва в това служение, те могат да имат контакт с дреха. Също както в дните на Павел, така и днес този начин продължава да носи чудотворно освобождение. В наше време стават хиляди чудеса чрез това просто служение.

Божият метод за освобождение на болните е същият и днес. Изпращането на дрехи от телата на Божии помазани служители продължава да бъде ефективно. Бог не гледа на лице.

Болните трябва да приемат тези дрехи във вяра и да следват същите инструкции, както тези, които са били на редиците за молитва. Когато дрехата бъде сложена върху тялото на страдащия човек, той трябва да приложи същата вяра, както ако е бил на редицата за изцеление, все едно че действително са били положени ръце върху тялото му. Ако направи така, при всички случаи резултатът ще е същият. Тези дрехи, приети във вяра, имат същата стойност и сила, като ръцете на евангелизатора. Това е библейски начин за снабдяване, който Бог е дал за безброй многото хора, които не могат да посетят изцелителните служби, провеждащи се днес из цялата страна (САЩ - бел. пр.). Ако дрехата е предназначена лично за тебе, не я слагай върху тялото си, преди внимателно да си изпълнил инструкциите, дадени в тази книга. Тогава и само тогава я постави върху тялото си във вяра, като си убеден, че Бог чудотворно ще те освободи веднага, щом тя се докосне до тялото ти. Ако изпращаш дрехата на любим човек или приятел, който е болен, ти си отговорен да дадеш правилните инструкции за вярата или да му изпратиш книга като тази, за да може той да придобие необходимата вяра за освобождение.

Преди да дадеш молитвена нужда с дреха за някой друг, трябва да си сигурен, че той има вярата, която Бог дава. Една и съща вяра е нужна, независимо дали ще му бъде положена дреха или ръце на евангелизатор. Помнете, че вярата на болния човек донася освобождение, заедно с вярата на този, който е положил ръце върху дрехата. Само чрез вяра е възможно да бъде получено нещо от Бога.

Там, където има упование в Божията вяроност, Той *гарантира*, че ще те изцели! Чудесата на Павел толкова се прочуха, че дори някои хора, чийто живот не беше изчистен чрез вяра, се убедиха, че наистина могат да бъдат извършени чудеса чрез името на Исус (виж Деяния 19:13-18). Те лично не бяха имали контакт с Исус, но Го познаваха само като “Исус, Когото Павел проповядва”. Когато се опитаха да гонят демони в това име, те бяха разпознати от нечистите духове като хора без власт. Те вярваха на това, което бяха видели, че върши Павел. Но *нямаха* вяра в Бога. Не вярваха, че Бог ще върши чудеса чрез техните ръце поради личното Му обещание към тях самите. Не бяха доказали вярата си чрез пазене на Неговите заповеди, чрез доверие в обещанията Му и живот на святост и покорство.

Много честни хора днес са претърпели разочарование и обезсърчаване, защото са се опитали да приложат Божите обещания, без да се погрижат да изпълнят заповедите Му. Името на Исус не е заклинание - в Него няма никаква магия. Но То притежава сила, когато се използва от тези, които са *упълномощени* от Него - които имат правото да вършат дела за Него в Неговото име. Тази вяра е за всички, които наистина уповават на Господа и действат според цялото Божие Слово. Ранната църква беше мощна, защото членовете ѝ вярваха в Бога. Те вярваха в свят живот, защото Бог каза: “Бъдете святи.” Страхуваха се от греха, защото бяха видели как той бива разобличен чрез дарбата на разпознаване и лъжци бяха паднали мъртви, поради греха си (Деяния, гл. 5). Те вярваха, че могат да вършат чудеса в името на Исус, защото Той беше казал: “Делата, които върша Аз, и вие ще ги вършите.” И поради това, че вярваха в Бога, Той работеше с тях, като потвърждаваше Словото Си със знамения и чудеса. Бог не се е променил. Всяка църква днес може да има същата сила, ако изпълни същите условия.

Църквата в действие днес

Двадесет и шест години след възнесянето на Христос, апостол Павел пише на църквата в Коринт: *И Бог е поставил някои в Църквата - първо апостоли, второ пророци, трето учители, други да правят чудеса, някои имат изцелителни дарби...* (I Коринтяни 12:28). Същата тази църква действа и днес в света и ще бъде така, докато тропета засвири и стане първото възкресение - изпълнението на I Солунци 4:13-18. Тогава делото на Църквата на тази земя ще бъде извършено и тя ще се вдигне да посрещне Господа във въздуха. Докато църквата вярва в Словото на Бога, тя ще продължи да изцелява болните и да върши чудеса в мощното име на Исус. Исус заявява: *Тези знамения ще следват повярвалите... на болни ще полагат ръце и те ще оздравяват* (Марко 16:17-18). Дарбите на Духа - вършене на чудеса и изцеляване на болни - не са запазени само за някои избрани хора от Ранната църква, или за някои проповедници днес. Докато на земята има вярващи, могат да бъдат извършвани чудеса в името на Исус. Никъде в Писанията служението на изцеление не е ограничено за някакво избрано време или за прочути личности. Дори в Стария Завет, Божият план беше за всички, които Той беше поставил за пастири на

народа Си, да изцеляват болните. *Горко на израилевите пастири... Не подкрепихте немощната, нито изцелихте болната, не превързахте ранената* (Езекил 34:2,4). Има много повече сила в мъртвите кости на Елисей (виж II Царе 13:21), отколкото в някои проповедници, които са съвсем живи днес. Въпреки че само един човек беше изцелен чрез контакт с костите на Елисей, това пак е много повече от извършеното през целия живот на мнозина, които днес наричат себе си пастири на Божието стадо.

Ако Бог беше недоволен от пастирите на Израел, които не изцеляваха болните, какво би трябвало да е отношението Му към пастирите на новозаветната църква, които имайки поръчение да вършат нещата, които Той е вършил, не само не изцеляват болните, но критикуват и преследват тези, които го правят! В сянката на Петър имаше повече сила, отколкото в телата на много от тези, които претендират, че са наследници в служението на църквата на Исус Христос (виж Деяния, глава 5). Имаше повече сила в кърпичките и престилките, които се бяха допрели до тялото на Павел, отколкото в телата на много “фундаментални” религиозни хора днес (виж Деяния 19:11-12). Променил ли се е Бог? Не!

Църквата, която Исус изкупи с кръвта Си все още извършва чудеса и изцелява болните. Тези, които се осмелят да повярват в Божиите обещания и стоят върху Словото Му, все още могат да изцеляват болните в името на Исус. Бог е дал на тези, които вярват *власт над всички демони и да изцеляват болести* (Лука 9:1). Много хора твърдят, че само Бог има власт над демоните и власт да изцелява болести. В един смисъл това е вярно. Но също така е вярно, че Бог избра да я предаде на Сина Си. След като беше приел тази власт от Отец, Исус по време на земното Си служение *заповядваше* на демони, нечисти духове и болести да напускат. Те разпознаваха властта Му и Му се покоряваха.

Точно преди да се върне на Небето, Исус предаде същата тази власт на тези, които вярват в Неговото име. Това дава на истинския вярващ правото да използва името на Исус, когато отправя молитви към Бога, или когато заповядва на демоните и болестите (виж Йоан 14:10-14). Така делата, които извърши Исус тук на земята, могат да бъдат продължени и при Неговото отсъствие. Когато вярващият приеме тази власт и използва името на Исус с почит, ефектът е същият, както ако самият Исус беше говорил, защото Бог ще зачете такива молитви и заповеди. Вярващият няма никаква сила в себе си и не може да извърши нищо в своето си име, но всичко е подчинено на името на Исус. Тези, които се опитват да използват името Му, без да са го заслужили чрез вяра и покорство на Исус, няма да видят никакъв резултат и могат да бъдат наказани за “фалшификация” като седмината синове на Скева (виж Деяния 19:14-16).

Заповядване

Много малко са стиховете, в които се говори как да се молим за болните. В повечето случаи всичко, което е нужно, са няколко думи на заповед, изговорени от човек, който има власт. Исус не се молеше за болните. Той ги *изцеляваше* и *заповядваше* на демоните да излязат. Петър и Йоан не се молиха за човека пред Красивата врата на храма. Те му *заповядаха* в името на Исус Христос от Назарет да стане и да ходи (Деяния 3:6). Павел първо се помоли и след това положи ръце на Поплиевия баща, и го *изцели* (Деяния 28:8). Демоните и болестите все още са подчинени на вярващия, който им заповядва в името на Исус. Откакто разбрах тази истина от Божието Слово, аз съм видял множества от хора, освободени от демони и всякакви видове болести в резултат от моята заповед. Включително и случаи на рак, израстъци, тумори, гуша, болести на синусите, туберкулоза, астма, сърдечни болести и много други. С това не искам да кажа, че имам специален дар, или специално благоволение пред Бога. Това е направено просто в името на Исус и чрез властта, която Бог е обещал на този, който вярва.

Въпреки че в повечето случаи всичко, което е необходимо за освобождението, е едно слово на заповед, също така има стихове, които показват, че понякога е нужна молитва. Ако си бил на редицата за изцеление на някоя служба и някой ти е положил ръце, и е заповядал на болестта да напусне, а ти все още не получаваш освобождение, не се колебай да се възползваш от това, което Бог е снабдил в Яков 5:14-16. Неуспехът при освобождението може да се дължи на неизповядан грях. Ако това е случаят ти, признай грешките си и поискай доверени старейшини да се молят за тебе, за да бъдеш освободен и от болестта, и от греха. Когато Мириам беше поразена от проказа в резултат от греха ѝ срещу Мойсей, тя и брат ѝ Аарон се обърнаха към Мойсей да се помоли за нея. Той извика към Бога: *О, Боже, моля Ти се, изцели я* (Числа 12:13). Истински вярващият в Господ Исус Христос знае, че Бог няма да изцели непокаян грешник, или

враг на Кръста. Той няма съзнателно да използва тази власт, за да направи нещо, което Самият Исус не би направил, ако присъстваше телесно на това място. Тези, които все още са вързани от греха, би трябвало да търсят помощ в молитва, за да могат да бъдат освободени от него. След като са направили това, Божието обещание е категорично. *И молитвата, която е с вяра, ще избави болния, Господ ще го привидне и, ако е извършил грехове, ще му се простят* (Яков 5:15).

Изгонване на демони

Много болести са директен резултат от демонична опресия (виж Деяния 10:38). Исус не каза: “Молете се за измъчваните и обладаните от демони.” Той каза: *Изгонвайте демони!* Молитвата сама по себе си няма да изгони демона. Постът и молитвата, търсенето на Божието лице и покаянието от известен грях, е необходимо понякога, за да се подготвят сърцата както на този, който търси освобождение, така и на този, който идва да го донесе в името на Господа. По този начин те се подготвят да влязат в битка със сатана и да изискват победа над него. Докато демоните не чуят заповед, дадена чрез вяра в името на Исус от човек, който има властта да използва това име, те няма да помръднат. Нечистите духове знаят кога не трябва да излизат. Веднъж учениците на Исус се опитаха да изгонят демон от едно момче, докато Господ беше на планината да пости и да се моли. Те знаеха каква е силата в името на Исус. Бяха гонили демони и преди. Бяха сигурни, че този ще излезе. Но упоритият дявол не излизаше. Те бяха много смутени поради очевидния провал на властта, която бяха разбрали, че им принадлежи. Но не се примиряваха и не казваха: “Свърши времето, когато можехме да правим чудеса.” Когато Исус беше изгонил демона, те Го попитаха защо не са успели. Исус им отговори: *Поради вашето маловерие. Защото истина ви казвам: Ако имате вяра колкото синапово зърно... нищо няма да ви бъде невъзможно. А тоя род не излиза, освен с молитва и пост* (Матей 17:20-21). На тези мъже им беше дадена власт над демоните при условие, че имат вяра. Когато вярата им стана латентна, поради липса на общение с Бога, те станаха безсилни.

Вярата трябва да бъде хранена с чести срещи насаме с Бога, когато всички искания на плътта са оставени настрана. **Времето на пост и молитва държи вярата ни силна, така че да можем да победим силата на сатана** и да донесем освобождение на тези, които са угнетени, или обладани от дявола. Сатана беше победен на Голгота, но той отказва да си го признае. Той отстъпва само, когато и в каквото е принуден. Земята трябва да бъде завладявана стъпка по стъпка. За да може да прави това, изпълненият с Духа служител днес, трябва да има пълна вяра в победата над сатана на Голгота. Трябва да живее така, че да се отдалечава от греха и да не търси никаква лична облага. Той трябва да отстоява единствено Божието право срещу сатана. Не трябва да има никаква неразпъната плът в живота му. Тогава и само тогава сатана ще се признае за победен.

Кръщение в Святия Дух

Учудващо е, но някои хора днес искат да упражняват тази сила, а в същото време отхвърлят нейния източник - кръщението в Святия Дух. Самият Исус не извърши никак-во чудо и не изгони никакъв демон, докато първо Бог не Го помаза със Святия Дух и със сила (Деяния 10:38, Йоан 2:11). Обещанието Му към учениците беше: *Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Святия Дух* (Деяния 1:8). Ако Самият Исус не се опита да извърши работата Сам и насърчи учениците Си да чакат, докато Духът дойде да ги надари със сила от горе и тогава да започнат това дело, със сигурност тези, които днес искат сила и власт над демони, трябва първо да бъдат изпълнени с Духа. Ранната църква беше мощна, защото беше изпълнена с Духа, богоцентрирана, бояща се от Бога. Нейният феноменален растеж от 120 (Деяния 1:15) до 3 000 (Деяния 2:41), 5 000 (Деяния 4:4) и “множества” (Деяния 5:14) може да отдадем единствено на свръхестествената сила на Бога. Дарбите на Духа бяха в действие. Църквата обичаше Бога, боеше се от греха и беше пълна със Святия Дух. Само когато Бог може да намери такава група от хора днес, ще дойде съживление за този заслепен от греха, управляван по човешки, себедостатъчен, отхвърлящ Христос, полудял за удоволствия, пленен от филмите, пушещ цигари, наливащ се с бира, извратен от алкохол и наркотици, вързан от осъждение свят. Само когато Църквата отново единодушно издигне глас на покаяние, Бог ще изпрати съживление, което ще помете земята ни, както в миналите дни. Ние трябва да извикаме, както Ранната църква: *И сега, Господи, погледни на техните заплашвания и дай на Своите слуги да говорят Твоето Слово с пълна дързост,*

докато Ти простираш ръката Си за изцеление, и да стават знамения и чудеса чрез името на Твоя свят Служител Исус (Деяния 4:29-30). Тогава множествата отново ще бъдат спасени, изпълнени със Святия Дух и изцелени от силата на Бога.

Бог не е спрял да упълномощава с властта Си над демони и болести тези, които вярват в заповедите и обещанията Му и действат според вярата си.

Глава 12

Запазване на изцелението

Бог не само е гарантирал, че ще те изцели, Той е обещал да те *запази* здрав. Но както и останалите Божии обещания, то е условно. Бог ни казва в Словото Си как да бъдем и как да *останем* изцелени. Някои, които не знаят, че след като получат изцелението трябва да направят повече неща, скоро откриват, че не са по-добре, отколкото преди да го получат. Първо, нека помним, че въпреки че не всички болести се дължат на обладаване от демони, или дори демонично влияние, Бог *не е* измислил болестта. Сатана е активен, хитър и интелигентен враг. Той не отстъпва никаква земя, освен тази, която насила е взета от него чрез вяра. И след като е отстъпил територия, бди непрестанно, търсейки възможност да си я възвърне. Исус даде не само обещания и заповеди, но и предупреждения. Едно от тях откриваме в Матей 12:43-45: *Когато нечистият дух излезе от човека, той минава през безводни места, за да търси покой и не намира. Тогава казва: "Ще се върна в къщата си, от където съм излязъл. И като дойде, намира я празна, пометена и украсена. Тогава отива и взема със себе си седем други духа, по-зли от него, и като влязат, живеят там; и последното състояние на оня човек става по-лошо от първото.*

Не давай никакво място на дявола

Когато си бил освободен от силата на сатана, независимо дали от грях, болест, или обладаване от демони, важно е къщата - която е твоето тяло - да не бъде само чиста, но и заета. Когато стана излезе, Духа на Бога трябва да влезе. Никога не позволявай на дявола да намери къщата ти празна. Ако все още не си изпълнен със Святия Дух, веднага се изпълни и си *остани* пълен! Нека Божият Дух обитава в теб богато, като те пази, насочва, обладава и използва за слава на Бога. Тогава сатана не може да се върне. *И не давайте място на дявола* (Ефесяни 4:27). Дяволът не може да влезе, освен ако не му дадем място. Тези, които обитават в Христос, не са застрашени от силата на сатана. Бъди така изпълнен с праведност, че да няма място за греха... така изпълнен с Духа на Бога, че да няма място в теб за никакъв друг дух. Грях и безотговорен живот от страна на изцеления човек са открита покана за нечистия дух да се върне пак в къщата, от която е бил изгонен. Исус предупреди един човек, когото изцели моментално и чудотворно, с думите: *Ето, ти оздравя; не съгрешавай повече, за да не те сполети нещо по-лошо* (Йоан 5:14).

Опасността не е просто, че няма да си по-добре, но може дори да станеш по-зле, защото когато първият демон се върне, той може да доведе други със себе си. Лесно е да видим колко е важно да пребъдваме във вяра, да се храним с Божието Слово, поддържайки общение с Бог чрез молитва и съпротивяване на дявола. *Съпротивете се на дявола и той ще бяга от вас* (Яков 4:7). Християните не трябва да бъдат подвластни на греха. *Грехът няма да ви владее* (Римляни 6:14). Чрез вяра християнинът има сили да не се поддаде на изкушението на сатана и на предложенията му за грях. Има нещо по-добро от ежедневно покаяние и това е ежедневна победа над греха.

Възможно е също чрез вяра да не даваме място на болестта. Има нещо по-добро от това да бъдем изцелявани "много пъти", особено от една и съща болест, и това е да бъдем веднъж освободени и да си *останем* в това положение. Ако изобщо някога преживееш изцеление в тялото си, то ще е чрез вяра. Ти също ще останеш изцелен чрез вяра. Вярата е свързана с радост, а болният човек, който няма вяра, е тъжен поради болката и заболяването си. Болният човек, който има вяра, е радостен, защото разбира, че за победата му вече е платено, тя е обещана и е на път да дойде. Той ще се радва и ще хвали Бога от сърце, независимо от това какво вижда, или чувства. Този вид вяра не може да не успее да донесе изцеление. Сатана знае, че вярата е негов враг и постоянно се опитва да я разруши. Винаги, когато почувстваш някаква болка, наподобяваща тази на бившата ти болест, сатана веднага ще предложи на ума ти мисли, че никога не си бил изцелен, че не си напълно здрав или, че изцелението ти няма да трае дълго.

Ако не си общувал скоро с Бога и обещанията Му са избледнели в ума ти, може да ти се стори по-лесно да повярваш на сатана, отколкото на Бога. Ако случаят с теб е такъв, ти може дори да се съгласиш с дявола и да си кажеш: “Само си мислех, че съм изцелен. Изобщо не съм се подобрил.” Ще усетиш тежест в сърцето си и вярата ти ще бъде разбита. Страх ще дойде в теб и ще бъде отворена врата за сатана отново да те порази. Но ако Божиите обещания са ярки и ясни в ума ти и ти продължаваш да вярваш, че Той има предвид точно това, което казва, ти ще отговориш на сатана точно, както направи това нашия Господ, когато беше изкушаван: *Писано е* (Матей 4:4,7,10). *С Чиято рана вие оздравяхте* (I Петрово 2:24). Когато си припомняш мощните обещания на Бога, сърцето ти ще се радва точно, както когато поиска своето изцеление и го прие. В сърцето ти ще има хваление към Бога за мощното Му освобождение. Стой върху обещание от Божието Слово и хвали Бога в лицето на дявола. Той никога не е успявал и не ще успее да устои в присъствието на такава вяра.

Стой в атмосфера на вяра

Погрешно е, след като си бил изцелен, да се върнеш в църква, където пасторът и учителите не вярват в чудотворната сила на Бога. Господ описва тези хора и предупреждава относно тях във II Тимотей 3:5: *Имащи вид на благочестие, но отречени от силата му; също от такива страни*. Има много добри църкви, където се проповядва пълното евангелие и силата на Бога се разпознава и работи за изцелението на болните тела, а също и на болни от грях души. Идентифицирай се с такава група вярващи. Там ще намериш храна за вярата си и ще можеш свободно да даваш свидетелство на други хора, нуждаещи се от освобождение.

Твоето свидетелство е важно

Веднъж, когато Христос влизаше в едно селище, Го посрещнаха десетима прокажени. Те извикаха: *Исусе, Наставниче, смили се за нас*. Когато Христос ги видя, им каза: *Идете, покажете се на свещениците*. И когато отиваха, *очистиха се* (Лука 17:13-14). Но само един от десетте се върна, за да отдаде на Бога благодарение и слава за Неговото освобождение. *А един от тях, като видя, че е изцелен, се върна и със силен глас славеше Бога, и падна на лице при краката на Исус, и Му благодареше*. Христос го попита: *Нали се очистиха десетимата? А къде са деветимата?* (стихове 15-17). Би трябвало и десетимата да се върнат и да дадат слава на Бога, защото всички те бяха изцелени. Само един от тях дойде да благодари на Христос за изцелението Му. Къде бяха отишли останалите девет? Писанията не ни казват. Но от тук научаваме какво *би трябвало* да направят деветте - да се върнат и да прославят Христос!

Много хора ще посещават служби вечер след вечер, докато успеят да отидат на редицата за изцеление и да получат здраве за телата си. Но после никога няма да се върнат да свидетелстват за чудото, за да бъде прославен Христос. Има случаи, в които на хората им е невъзможно да се върнат и да свидетелстват. Тогава те би трябвало да го напишат и да го изпратят на тези, под чието служение се е случило изцелението. Колко невнимателни и неблагодарни са толкова хора в наши дни. Това се вижда, когато пропуснат да дадат свидетелството си. Когато Исус изцели човека от Гадаринската земя, Той му каза: *Иди у дома при своите и им кажи какви неща ти стори Господ, и как се смили над теб* (Марк 5:19).

Ако си бил изцелен от силата на Бога, постарай се да го свидетелстваш на всяко възможно публично място. Обясни от какво си бил болен и колко време си бил в това състояние. Ако си получавал медицинска помощ, обясни каква е била диагнозата на лекарите и дай всичката възможна информация, за да докажеш изцелението си, като например изявления на лекарите, снимки и т. н.

Кажки дали си бил изцелен моментално или е станало постепенно. Твоето свидетелство е важно. То не само ще благослови и насърчи другите да упоават на Бога за освобождението си, но ще ти помогне да победиш дявола. Ние го побеждаваме *чрез кръвта на Агнето и чрез словото на тяхното* (нашето) *свидетелство* (Откр. 12:11). Когато свидетелстваш с устата си за истинността и реалността на Божиите обещания, вярата ти ще нарасне, сатана ще бъде държан надалеч и шансът му отново да те победи ще намалее. Съпротивявай се на дявола, бъди пълен с Божия Дух, храни се с Божието Слово, вярвай в Божието Слово, вярвай Божиите обещания, търси атмосфера на вяра, бъди верен в свидетелстването и ти не само *ще бъдеш* изцелен, но и ще си *останеш* такъв чрез силата на Бога. Бог го е обещал и Той не може да лъже.

Глава 13

Цената на Божията чудотворна сила

Моето лично свидетелство

Тази глава е кратко изложение на книгата ми *Цената на Божията чудотворна сила*. Тя съдържа личното ми свидетелство за това как Бог ме срещна, докато си стоях сам в малката стаичка в пост и молитва. Тогава Бог лично ми каза за тринайсет неща в живота ми, които стоят между мен и получаването на Неговата чудотворна сила в служението ми. Той ми откри също, че тези неща са пречка и за много други хора да познаят Неговата могъща сила. Книгата е мощно откровение от Небето и е изцяло основана на Писанията и доктрините. Веднага след обръщението ми на двадесет и три години, Бог ми даде ясно призвание за служение. То беше толкова категорично, че аз никога не се съмнявах в реалността му.

Като методист аз не знаех нищо за кръщението в Святия Дух. Всъщност, преди да повярвам, аз не знаех нищо за каквото и да било от Библията. Не можех дори да цитирам Йоан 3:16, или заглавията на четирите евангелия. Но веднага след обръщението ми, сърцето ми стана гладно да разбере всичко за моя Господ и аз започнах да изследвам Писанията. Молех Бог да ме води в четенето на Библията така, че да имам най-голяма полза. Той започна да ми открива истините за кръщението в Святия Дух, за придружаващите го знаци, за дарбите на Духа и свръхестествените неща на Бога. Не след дълго Бог ме отведе в петдесетна църква, където започнах да виждам в малка мярка благословенията на Бога и някои от проявленията на Духа. На тези събрания получих убеждението, че имам нужда от кръщение в Святия Дух. Започнах да се моля и да търся Бог за това преживяване.

Тридесет дни след обръщението ми, на един лагер на Божия църква в Маями, Оклахома, бях славно изпълнен със Святия Дух и говорех на други езици, както Духът ми даваше способност. Бях чел стиха: *И ще приемете сила, когато Святият Дух дойде върху вас* (Деяния 1:8) - така че бях в пълно очакване след изпълването ми със Святия Дух, веднага да започна да изцелявам болни и да върша чудеса. Но не след дълго разбрах, че за това се изисква нещо повече от кръщение в Святия Дух. То дава достъп до тази сила, но дарбите на Духа предоставят каналите за действието му. Веднага започнах да се моля и да искам дарбите на Духа. Чувствах, че трябва да имам сила да изцелявам болните, защото знаех, че според Писанията Бог никога не е призовавал някой човек да проповядва евангелието, без да му даде поръчение и да изцелява болните. Две години след обръщението ми се ожених и започнах служението си. На всяко от съживителните си събрания винаги слагах в графика две вечери в седмицата да проповядвам за Божествено изцеление и да се моля за болните. По това време ние бяхме свидетели на голям брой чудотворни изцеления, с които Бог потвърждаваше проповядваното Слово. Но знаех, че Бог има по-големи неща за мен и вярвах, че ще дойде време, когато този план ще стане реалност в живота ми.

Търсенето на Божията сила

Много пъти аз и жена ми изследвахме Писанията заедно, като по този начин ставахме все по-уверени, че Божиите обещания относно дарбите на Духа и следващите ги знамения, изцеления и чудеса са за нас днес. Ясно беше, че Бог е обещал тези неща на нас като Негови служители. Но също така беше ясно, че ние не притежаваме тази сила, която Бог е обещал, в пълнотата. Знаехме, че трябва да има библейска причина за това, че не притежаваме тази сила. Понеже Бог не може да лъже, пречката трябваше да е в нас! Докато пастирувах в първата си църква, аз реших, че *трябва* да чуя от Небето и да разбера защо служението ми не е придружено от чудеса и знамения. Бях сигурен, че ако постя и се моля, Бог ще ми открие какво стои между Него и чудотворната Му сила в служението ми. Бях толкова гладен за силата на Бога в живота си, че чувствах, че не мога да застана на амвона и да проповядвам отново, докато не чуя от Бога. Реших да постя и да се моля, докато получа отговора и казах на жена ми за плана си. Тогава преживях най-голямата битка в живота си. Сатана беше решил, че *няма* да ми позволи да постя и да се моля, докато Бог ми отговори. Много пъти той ме предизвикваше, като ме подмамваше да изляза от молитвената си стая. Дяволът знаеше, че ако веднъж действително осъществя контакт с Бога, това ще попречи на нечестивия му план. Така че той правеше всичко по силите си, за да предотврати този контакт.

Ден след ден аз влизах в молитвената си стая, решен да остана, докато Бог ми проговори. Отново и отново излизах без отговора. Отново и отново жена ми казваше: “Мислех, че този път ще останеш, докато получиш отговора.” След това се усмихваше по неповторимия си начин, спомняйки си, че *духът... е желяец, а плътта немоцна* (Матей 26:41). Отново и отново аз отговарях: “Скъпа, наистина имах намерение да се измоля този път, но!...” Винаги изглеждаше, че има причина, поради която не можех да остана в молитвената си стая, докато дойде отговора. Винаги се оправдавах, като казвах, че ще се моля докрай утре. Тогава обстоятелствата ще са по-благоприятни. Господ окуражи сърцето ми, като ми обърна внимание как Данаил продължаваше да пости и да се моли. Той изтръгна отговора от ръцете на сатана, въпреки че това му отне три седмици (виж Данаил 10:2 и 12).

Духовната битка

На следващия ден аз отново бях на колене в стаичката. Бях казал на жена си, че няма да изляза, докато не чуя от Бога и наистина имах такова намерение. Но след няколко часа, когато започнах да усещам аромата на приготвяната храна, вече бях излязъл от стаичката и бях в кухнята, питайки: “Какво мирише така вкусно, мила?” След малко на масата Бог ми проговори. Бях си взел само едно парче храна и тогава спрях. Бог ми беше проговорил. В този момент аз знаех, че докато наистина не поискам да чуя от Бога повече от всичко на света - повече от храната и задоволяването на плътта - никога няма да получа отговора си от Него. Бързо станах от масата и казах на жена си: “Скъпа, точно сега имам работа с Бога! Влизам в стаичката и искам да ме заключиш вътре. Ще стоя там, докато не чуя от Бога.”

Бях казал това вече толкова много пъти, че тя започна да се чуди дали наистина мога да подчиня плътта си толкова дълго, че да победя дявола. “О - отговори тя, - още след час ще ми почукаш да ти отворя.” Така или иначе, аз чух, че тя заключи вратата отвън и ми каза: “Ще ти отключи, когато и да ми почукаш.” Аз отговорих: “Няма да чукам, докато не получа така дълго очаквания отговор.”

Най-накрая бях твърдо решил да стоя там, докато чуя от Бога - не-зависимо какво ще ми струва!

Час след час се борих с дявола и плътта в стаичката! Изглеждаше ми, че минават дни, а аз напредвам толкова бавно. Много пъти бях изкушаван да се предам и да се задоволя без да съм получил отговора - просто да продължа както преди. Но дълбоко в душата си знаех, че никога няма да съм удовлетворен от това. Вече бях опитал и знаех, че не е достатъчно. Тъй че продължавах да чакам.

Посещение от Бога

Тогава славата на Бога започна да изпълва стаичката. Когато започна да се появява светлина, си помислих, че жена ми е отворила вратата, но се лъжех. Исус беше отворил вратата на Небето и в стаичката нахлу светлина, светлината на славата на Бога. Не знаех колко дълго съм стоял там, преди да се случи това, а и няма значение. Знаем само, че се измолих *до целта!* Присъствието на Бога беше толкова реално и мощно, че чувствах, че ще умра, както бях застанал на колене. Изглеждаше, че ако Бог се приближи още малко, няма да мога да го понеса. И същевременно го исках и бях решил да го имам. Това ли беше отговорът ми? Щеше ли да ми проговори Бог? Щеше ли да задоволи най-сетне копнеещото ми сърце след толкова години? Като че ли изгубих съзнателност за всичко, освен мощното присъствие на Бога. Опитах се да Го видя и после се уплаших, защото изведнъж осъзнах, че видя ли Го, ще умра (виж Изход 33:20). Само славното Му присъствие беше достатъчно! Само ако можеше да ми проговори сега!

Ако можеше да ми отговори на въпроса: “Господи, защо не мога да изцелявам болните? Защо не мога да върша чудеса в Твоето име? Защо знамения не следват служението ми, както това ставаше с Петър, Йоан и Павел?” Тогава, като ураган, аз чух гласа Му! Това беше Бог! Той ми говореше! Това беше славният отговор, който бях чакал, откакто се спасих на двадесет и три години! В Неговото присъствие се почувствах като едно малко камъче в подножието на висока скала. Почувствах се недостоен дори да чуя гласа Му. Но Той ми говореше, не защото бях достоен, а защото имах нужда. Преди векове Той беше обещал да снабди тази нужда и това беше изпълнението на обещанието. Струваше ми се, че Бог ми говори по-бързо, отколкото умът ми можеше да Го проследи. Сърцето ми извика: “Говори малко по-бавно. Искам да запомня всичко.”

И в същото време знаех, че никога няма да го забравя! Бог ми даваше списък от неща, които стоят между мен и Неговата сила. След като в списъка се добавеше ново изискване, следваше кратко обяснение какво представлява и неговата важност. Ако знаех, че ще трябва да помня толкова много неща, щях да си взема лист и молив. Не бях очаквал Бог да ми говори така конкретно и да ми даде такъв дълъг списък. Никога не си бях представял, че съм толкова отпаднал от славата на Бога. Не бях осъзнал, че има толкова много неща в живота ми, които генерират съмнение и пречат на вярата ми.

Когато Бог продължи да ми говори, започнах да опипвам джобовете си за молив. Най-сетне намерих и започнах да търся парче хартия. Не можах да намеря. Изведнъж се сетих за кашона, пълен със зимни дрехи, който използвах за олтар. Можех да пиша на него. Вече бях готов!

Животопроменящ списък

Помолих Бог да започне отново и да ми позволи да записвам нещата едно по едно. Помолих Го да говори бавно, за да мога в същото време да записвам. Още веднъж Бог започна отначало и ми повтори многото неща, които ми беше открил. Аз си записвах това, което казваше. Когато записах и последното изискване, Бог отново ми проговори. Той каза: “Това е отговорът. Когато поставиш на олтара на жертвата покорството и последното нещо от списъка си, ти не само ще изцеляваш болните, но в Мое име ще изгонваш демони. Ще виждаш мощни чудеса, като в Мое име ще проповядваш Словото. Защото, ето, давам ти власт над цялата сила на врага.”

Бог ми откри нещата, които бяха пречки за служението ми - това, което Му пречеше да работи с мене, потвърждавайки Словото с чудеса и знамения. Това бяха същите неща, които пречеха и на хиляди други хора. Сега в стаичката започна да става тъмно. Усетих, че могъщата Му сила започна да се вдига. Присъствието Му се задържа още няколко мига... и после останах сам. Сам, но все пак не бях сам. Треперех под отдръпващото се присъствие на Бог. В тъмнината опипвах края на картоната, плачейки върху списъка. Държах го в ръката си. Най-после бях платил, за да имам силата на Бог в живота и служението си - етикета с цената за чудотворната сила на Бога! Неистово заблъсках по заключената врата. Чуках отново и отново. Най-после чух, че жена ми идва. Тя отвори вратата и веднага щом ме видя, разбра, че съм бил с Бога. Първите й думи бяха: “Ти си получил отговора!”

“Да, скъпа, Бог ме посети от Небето и ето отговора!” В ръката си държах старото кафяво парче картон с отговора, който ми струваше толкова много часове пост и молитва, чакане и да, вярване!

Жена ми и аз седнахме на масата със списъка пред нас. Когато й разказах как е станало, ние гледахме списъка и плачехме. Когато излязох от стаичката бях записал тринадесет точки, но преди да покажа списъка на жена си, изтрих последните две. Те бяха твърде лични и дори тя не трябваше да ги знае. Тя никога не ме попита за тях, защото разбра, че трябва да си останат между мен и Бог.

Другите единадесет изисквания се съдържат в книгата ми *Цената за Божията чудотворна сила*. За всяко от тях има отделена по една глава. Ако ти също копнееш за проявлението на мощната сила на Бога в твоя живот и служение, непременно прочети тази книга! Много листи бяха откъснати от календара, откакто Бог ми говори този ден в стаичката. Всъщност много календари бяха сменени с нови. С течение на времето аз отмятах изискванията от списъка едно по едно. Той ставаше все по-малък и по-малък, докато аз виках победоносно върху сатана и задрасквах точките една след друга!

Накрая стигнах до последното изискване. Сатана ми каза: “Ти отбеляза единадесет, но има още две, които никога няма да можеш да отбележиш! Аз те победих!” Но чрез Божията благодат казах на дявола, че е лъжец. Ако Бог ми е казал, че мога да отбележа всички, Той ще ми помогне да го направя! Но мина известно време, докато успея да отметна последните две. Никога няма да забравя деня, когато погледнах списъка си и видях, че е останало само едно нещо! Слава на Бога, ако успея да отбележа и него, ще мога да изисквам това, което Бог ми е обещал. *Трябваше* да искам това обещание! Милиони хора бяха болни и страдащи и медицината не можеше да им помогне. Някой *трябва* да им донесе освобождение.

Бог ме беше призовал да нося освобождение на хората и Той е призовал всеки служител на Евангелието да прави същото! Виж Езекил 34:1-4. Много пъти, когато пътувах из щатите, Бог изливаше Духа Си на събранията ми. Но знаех, че когато отбележех и последната точка от

списъка си, щях да видя чудеса, които никога преди това не бях виждал. До тогава аз трябваше търпеливо да се стремя към победата, уповавайки на Бога за Неговата помощ, докато тя дойде. Знаех, че когато спечеля, Бог ще бъде прославен и други хора ще бъдат окуражени да търсят Неговата сила.

Голямо проявление на Божията сила

Докато пишех тази книга, аз ръководех “Връщане към изцелителното съживление на Бога” в Окланд, Калифорния. Много хора твърдят, че това беше най-голямото съживление в историята на Окланд. Стотици казваха, че никога не са присъствали на такова динамично движение на силата на Бога. Нощ след нощ вълните на Божествена слава заливаха събранието. Много хора свидетелстваха, че са били изцелени, докато са сто-яли на местата си. Отново и отново усещахме как мощната сила на Бог идваше над събранието. Хора ставаха и свидетелстваха за моментални изцеления, някои от които видимо чудотворни, като изчезване на външни тумори и оздравяване на сакати.

Чувствах как гуши изчезват при докосване на ръката ми в името на Исус!

Имаше много викове на победа, когато слепци проглеждаха. Една жена свидетелства: “Беше като излизане от тъмнина на слънчева светлина.”

Молихме се за една жена с проблеми в гърлото. След няколко мига, тя изтича до женската стая за почивка. След като се върна в залата, свидетелства, че след молитвата нещо се е отделило от гърлото ѝ и дошло в устата ѝ. Тя избързала да отиде в стаята и да го види. Било нещо като чужд израстък, вероятно рак, белезникаво-оранжев на цвят. Хернии, големи колкото човешки юмрук изчезнаха за една нощ. Рак, глухота, тумор, гуша, захарен диабет - всякакви известни и много незнани болести - изчезваха, когато ние полагахме ръце на болните в името на Исус. В много случаи изцеленията бяха потвърдени от заключенията на лекарите и рентгенови снимки.

Ние стояхме в свято страхопочитание и удивление от чудотворната сила на Бога. Тя се движеше нощ след нощ, откакто започнаха събранията. Стотици хора бяха освободени от силата на врага - спасени, изцелени или изпълнени с Духа. На тези събрания беше невъзможно да се поддържа така наречената “изцелителна редица”. Най-малко деветдесет процента от тези, на които положихме ръце, моментално бяха повалени под мощната сила на Бога. Някои правеха няколко танцови, или пиянски движения под силата на Духа, преди да паднат (виж Еремия 23:9). При тези обстоятелства беше невъзможно хората да маршируват след молитвата.

Мнозина ще нарекат това фанатизъм, но не е! Това е мощната сила на Бог, която се движи върху хората. Това е същата чудотворна сила, която накара Йоан да падне *при краката Му като мъртъв* (Откровение 1:17). Много хора казват, че най-впечатляващото нещо на тези събрания е това, че такъв голям процент болни получиха чудни освобождения. Би било консервативно, ако кажем, че поне деветдесет процента - или дори повече - от тези, за които се молихме, бяха изцелени. Една от службите беше наречена “Нощ на Святия Дух”. В залата бяха заети всички места и имаше хора, натъпкани до вратите. Само във вечността ще узнаем броя на хората, които бяха изпълнени или преизпълнени с Духа.

Ние обяхме, че ръце ще бъдат положени на тези, които търсят изпълване с Духа според Деяния 8:17. След службата всички, които все още не бяха изпълнени, дойдоха напред за молитва. Само с няколко изключения всеки, когото докосвахме, падаше на земята. Каква необикновена гледка да стоиш след това на платформата и да гледаш мнозината “срязени от Господа”. Те бяха на всяко възможно място около олтара и дори надолу по пътеките! Все още се усещаше сладостта от звученето на Небесната музика, когато гласовете се обединиха в единодушно хваление към Бога. Святият Дух изпълни покорните вярващи и те започнаха да говорят на нови езици и да възвеличават Бога (виж Марко 16:17, Деяния 10:46).

Въпреки че не твърдя, че притежавам дарбата на изцеление, на това събрание бяха изцелени хиляди хора, а също и на следващите кампании. Не твърдя, че притежавам някоя дарба или, че мога да предавам някоя дарба на други, но всичките дарби на Духа бяха в действие нощ след нощ. Бог потвърждаваше Словото Си със знамения.

Най-после победа!

Защо видях такава промяна в резултатите от служението си? Ти задаваш въпроса ЗАЩО? Не си ли разбрал? Най-после и последната точка от списъка беше отбелязана! Алелуя! Много

пъти аз почти изгубвах надежда, че някога ще успея да я отметна. Но най-после и това си отиде. С Божията благодат си *отиде завинаги!* С отмятането и на последното изискване от списъка ми дойде и изпълнението на Божието обещание. Болните бяха изцелени, демоните бяха изгонени и станаха мощни чудеса в името на Исус, когато Словото Му беше проповядвано! Ти гладен ли си за силата на Бог в живота си? Тогава остани насаме с Бога. Търси Го с отворено сърце и Го моли да ти открие нещата, които стоят между Него и теб (чети Исаия 59:1-2). Не спирай, докато не победиш всичко, което генерира съмнение и неверие!

Това не е “вълшебна формула” - не е лесен начин, но работи. Много често пътят може да изглежда труден и самотен, но Бог е обещал в Словото Си, че ако го извървим, чудотворната сила ще е наша! Ако си наистина жаден за повече от силата на Бог в живота си, купи си моята книга “*Цената за Божията чудотворна сила*”.